ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΕ ΜΠΑ
Αρ. Αδ. 118/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ 016037
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ 118/2001

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 78, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ–ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ–ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014, ΕΥΡΩ 0,01
Νίκης 11, **105 57 Αθήναι**

Άρθρα

* **Συντονισμένες προκλήσεις της Άγκυρας**
Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
* **Λαθρομετανάστευση, αιτίες και επιπτώσεις στην Ελλάδα**
Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη
* **Ανάπτυξη-Ευρωπαϊκή Ένωση-Τράπεζες**
Του κ. Δημήτρη Ι. Διακίδη, Αρθρογράφου – Οικονομολόγου – Δρ Νομικής ΑΠΘ
* **Το Γεωπολιτικό Αίνιγμα της Ευρώπης**
Του κ. Δημητρίου Α. Ζακοντίνου, Οικονομολόγου-Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ
* **Ο Ελληνισμός της Ουκρανίας και της Σοβιετικής Ένωσης**
Του Ταξιάρχου Δημητρίου Τσολακίδη
* **Η Τριμερής ενδυναμώνεται. Υποθαλάσσιο καλώδιο θα συνδέει Ισραήλ-Κύπρο-Ελλάδα**
Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Αθαν. Μπαλτζώη
***Κείμενο με παρατηρήσεις της Τελικής Δήλωσης της Συνόδου των Δυτικών Βαλκανίων της 28ης-8-2014**
Του κ. Γεωργίου Ε. Δουδούμη, Οικονομολόγου - Μέλους του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
* **Περί δημιουργίας Ζώνης Ασφαλείας στη Συρία**
Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
* **Αναγνωρίζοντας το Παλαιστινιακό κράτος**
Του συνεργάτου μας κ. Ευαγγέλου Βενέτη, Ειδικού επί θεμάτων Μ. Ανατολής και Αραβικού Κόσμου
* **Επιστημονικοποίηση της Πολιτικής, η Αριστοτελική Δημοκρατία**
Του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντόπουλου, Ψυχολόγου / Δρ. Φιλοσοφίας
* **Το Δίδαγμα στους συγχρόνους Έλληνες από την Γενοκονία του Μικρασιατικού Ελληνισμού**
Του κ. Νικολάου Πολυχρονίδη, Πολιτικού Επιστήμονα - Συμβούλου Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων
* **Συνθήκη των Σεβρών-Το Κύκνειον Άσμα του Μικρασιατικού Ελληνισμού**
Του Αντιπλοιάρχου (Ε) ε.α. Χρήστου Γιανταμίδη Π.Ν.

Δοκίμια

* **Περί του «Σκέπτεσθαι»**
Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Μελέτες

* **Η Ταυτότητα της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας**
Του Δρος Δημητρίου Σμοκοβίτη

Επισκοπήσεις

* **Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος**
Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

Οι Προβληματισμοί του Εκδότου

Αγαπητά μέλη και φίλοι

Παρά τις σημαντικές διεθνείς εξελίξεις που επιδρούν στην περιοχή και στην χώρα μας, η ερχόμενη χρονική περίοδος αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα για τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις, οι οποίες αναμένεται ότι θα έχουν σημαντικές προεκτάσεις στους τομείς της οικονομίας, της εξωτερικής πολιτικής και της κοινωνίας. Η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και οι ενδεχόμενες βουλευτικές εκλογές απασχολούν από τώρα όχι μόνο τον ελληνικό λαό αλλά και την διεθνή κοινή γνώμη, ιδιαίτερα δε την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η επικείμενη εκλογή νέου Προέδρου της Δημοκρατίας, επαναφέρει το θέμα του θεσμού αυτού τόσο ως προς την πρακτική διαδικασία επιλογής και εκλογής, όσο και ως προς την αποτίμηση της συνεισφοράς του, στα πλαίσια της Συνταγματικής του δικαιοδοσίας. Είναι διάχυτη η αίσθηση στην κοινή γνώμη, όπως αυτή εκφράζεται καθημερινά με απλοϊκό αλλά αυθεντικό τρόπο, ότι ο θεσμός του Προέδρου της Δημοκρατίας, ως έχει, επιτελεί περισσότερο εθιμοτυπικό και λιγότερο ουσιαστικό έργο, ενώ η κομματική ιδιοτέλεια και σκοπιμότητα διαδραματίζει στην πράξη καθοριστικό ρόλο στην επιλογή των εκάστοτε Προέδρων.

Είναι κατά συνέπεια αναγκαία η Συνταγματική αναβάθμιση του θεσμού και η στοιχειώδης διαφύλαξη του κύρους του, με αναθεώρηση των δικαιοδοσιών του Προέδρου και με την διασφάλιση της αποσυνδέσεως της εκλογής του από κομματικές σκοπιμότητες. Ο ελληνικός λαός θα ήθελε τον Πρόεδρό του, ουσιαστικό σύμβολο ενότητος και ασφαλιστική δικλείδα σε περιπτώσεις δυσαρμονίας της λαϊκής βουλήσεως με αυτήν των εκπροσώπων του στην Βουλή. Σε κάθε περίπτωση η επιβαλλομένη αναβάθμιση των δικαιοδοσιών του Προέδρου δεν θα πρέπει να δημιουργήσει δεύτερο πόλο εξουσίας, βάσει και του σχετικού βεβαρημένου ιστορικού παρελθόντος της χώρας.

Το ενδεχόμενο μη εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, πρόκειται να οδηγήσει την χώρα σε εκλογές εν μέσω κρισίμων διεργασιών στο εξωτερικό και το εσωτερικό της. Από τις δημοσκοπήσεις συμπεραίνεται ότι ο Έλληνας ψηφοφόρος αισθάνεται εγκλωβισμένος και διστάζει να εμπιστευθεί χωρίς συνεπαγόμενες τύψεις οιαδήποτε παράταξη. Τα διλήμματα πολλά, οι υποσχέσεις ακόμη περισσότερες και το διακύβευμα καθοριστικό για την περαιτέρω εθνική πορεία.

Πεμπτουσία του ευαίσθητου πολιτεύματος της Δημοκρατίας αποτελεί η εναρμόνιση της ελευθερίας με την έννομη τάξη προκειμένου να αποφεύγονται οι παρεκτροπές της απολυταρχίας και της οχλοκρατίας. Επιπλέον ο νόμος της Πολιτείας, θα πρέπει να εφαρμόζεται άμεσα και ανεξαιρέτως σε κάθε πολίτη. Η πραγματική αλλαγή ξεκινά από την αυτοκριτική. Στην χώρα μας κατέρρευσε το αξιακό σύστημα, η εφαρμογή του νόμου υπήρξε επιλεκτική, η διαφθορά είχε διεισδύσει σε μεγάλο μέρος του κοινωνικού ιστού, το πολιτικό σύστημα δεν έθεσε την υγιή παραγωγή και ανάπτυξη σε πρώτη προτεραιότητα, οι Κυβερνήσεις δανειζόμενες επί δεκαετίες δαπανούσαν περισσότερα από τα δημόσια έσοδα και η εκάστοτε αντιπολίτευση χάϊδευε αυτιά ζητώντας περισσότερες προσλήψεις, αντιπαραγωγικά «κεκτημένα» δικαιώματα και μη αξιολόγηση των δημοσίων λειτουργών, χωρίς ποτέ να καταγγείλει το συνδικαλιστικό (και όχι μόνο) φαγοπότι. Το θάρρος και η δυσκολία της αυτοκριτικής (συλλογικής και ατομικής) έγκειται στην οικειοθελή λογοδοσία, την απόρριψη οικείων πράξεων του παρελθόντος και την έμπρακτη μεταμέλεια. Είναι περισσότερο βολικό για όλα τα κακώς κείμενα και πεπραγμένα να φταίνε «σκοτεινά ξένα κέντρα» που επιβουλεύονται την χώρα και απεργάζονται την υποταγή της, ενώ είναι γνωστό από την εποχή του Θουκυδίδη έως την σύγχρονη εποχή του Παναγιώτη Κονδύλη, ότι μία χώρα αποτιμάται από το Διεθνές Σύστημα και τις Συμμαχίες της, όσο είναι το ειδικό γεωπολιτικό της βάρος (αρχή της αυτοβοήθειας).

Αν και ιδιαίτερα δυσχερής, για τον ώριμο Έλληνα ψηφοφόρο, η επιλογή πολιτικού κόμματος, σημαντικά γενικά κριτήρια θα πρέπει να είναι, τα πεπραγμένα και όχι οι υποσχέσεις των κομμάτων, τα προσόντα των υποψηφίων, η συμβατότητα των πολιτικών προθέσεων με το διεθνές περιβάλλον και την διεθνή συγκυρία, οι θέσεις στα εθνικά μας θέματα δια της εξωτερικής πολιτικής (τα οποία σχετίζονται με την εθνική μας ακεραιότητα και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα), οι πολιτικές θέσεις και προθέσεις σε θέματα αποτροπής, ασφάλειας και άμυνας σε σχέση με τις απειλές, οι διαθέσεις και επιδιώξεις έναντι του εκρηκτικού συνδυασμού «δημογραφικό πρόβλημα, μετανάστευση και Ισλάμ», η παρουσίαση ουσιαστικού (και όχι γενικόλογου) αναπτυξιακού προγράμματος για την χώρα, η ειλικρινής και κοστολογημένη οικονομική και κοινωνική πολιτική πρόταση (με έμφαση στην περιφέρεια και τις παραμεθόριες περιοχές) και η πειστική επένδυση στην παιδεία και τον πολιτισμό. Όσο περισσότερο συγκεκριμένα είναι τα προγράμματα καθώς και το κόστος και το χρονοδιάγραμμα υλοποιήσεως αυτών, τόσο περισσότερο θα πρέπει να επιδρούν στην συνείδηση του προσανατολισμένου στο εθνικό συμφέρον ψηφοφόρου.

Προς αποφυγή συγχύσεων και αποπροσανατολισμών, οι συμπολίτες μας θα πρέπει να βεβαιωθούν ότι οι εκλεκτοί τους πολιτικοί έχουν δεσμευθεί με τις θέσεις και τα προγράμματά τους, ότι δηλαδή θα υπηρετήσουν αποκλειστικά τα Ελληνικά Εθνικά Συμφέροντα και όχι κάποια ομιχλώδη, διεθνή, οικουμενικά και πλανητικά του τύπου «παγκόσμια διακυβέρνηση», «πολίτες του κόσμου», «πανανθρώπινα δικαιώματα», «κοινωνίες και όχι έθνη», «πολυπολιτισμικά κράτη» κ.λπ., τα οποία θα έκαναν ασφαλώς πανευτυχείς κάποιες υπερδυνάμεις στον οποίων το μύλο ρίχνουν νερό οι θιασώτες των «οραμάτων» αυτών εκουσίως ή ακουσίως.

11 Δεκ 2014

Αντιναύαρχος ε.α. Βασίλειος Μαρτζούκος Π.Ν.
Επίτιμος Διοικητής Σ.Ν.Δ.
Πρόεδρος ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Συντονισμένες προκλήσεις της Άγκυρας

Στην ελληνική περιοχή έρευνας διάσωσης με επιχείρηση SAR και στην κυπριακή A.O.Z. με ερευνητικό πλοίο

Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
www.geostrategy.gr

Στις 18-10-2014 το τουρκικό Γενικό Επιτελείο Ενόπλων Δυνάμεων ανακοίνωσε ότι στις 17-10-2014, η Διοίκηση Ασφαλείας Ακτών της Τουρκίας πραγματοποίησε επιχείρηση έρευνας και διάσωσης 20 ν.μ. νότια του Καστελόριζου, όταν το υπό αμερικανική σημαία φορτηγό πλοίο MAX ακινητοποιήθηκε λόγω μηχανικής βλάβης. Στην περιοχή εστάλη το πλοίο έρευνας και διάσωσης ανοικτών θαλασσών TCGS YASAM, το οποίο μετέφερε στο τουρκικό λιμάνι FINIKE το πλοίο MAX. Επίσης, σύμφωνα με την εν λόγω ανακοίνωση, η τουρκική Διοίκηση Ασφαλείας Ακτών διαμαρτυρήθηκε στην Ελλάδα για σχετική NOTAM που εξέδωσε για το συμβάν. Σημειωτέον ότι, οι Τούρκοι δεν αναγνωρίζουν την περιοχή έρευνας και διάσωσης της Ελλάδος στο Αιγαίο διότι τη θεωρούν δική τους περιοχή και με την επιχείρηση αυτή κατέδειξαν ότι δεν υπολογίζουν την ελληνική πλευρά και συγκεκριμένα τη συμφωνία Ελλάδος-Κύπρου για έρευνα και διάσωση που υπογράφηκε πριν από λίγες ημέρες, στις 13 Οκτωβρίου. Επιπλέον, κρίνεται σκόπιμο να επισημανθεί ότι ο συντάκτης του παρόντος, στο βιβλίο του με τίτλο: «Απόρρητος Φάκελος Τουρκία, Η Εθνική Στρατηγική της Τουρκίας» (σελ. 233), παραθέτει τουρκικό χάρτη όπου οι Τούρκοι έχουν σχεδιάσει να πραγματοποιήσουν επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης σε εννέα περιοχές μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η προαναφερθείσα.

Στις 15-10-2014 (ώρα 16.40) η Υδρογραφική-Γεωγραφική Διεύθυνση της Διοίκησης Ναυτικών Δυνάμεων της Τουρκίας εξέδωσε την υπ. αριθ. 765/14 αγγελία προς ναυτιλλόμενους (http://www.shodb.gov.tr/duyurular/DUYURU LAR. htm) βάσει της οποίας, το πλοίο επιστημονικών ερευνών BARBAROS HAYREDDİN PAŞA μαζί με τα πλοία υποστηρίξεως M/V BRAVO SUPPORTER και M/V DEEP SUPPORTER, από 20-10-2014 έως 30-12-2014 θα πραγματοποιήσουν σεισμολογικές έρευνες στη θαλάσσια περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου που περιλαμβάνεται μεταξύ των ακόλουθων σημείων: (35 12.15 B - 034 48.85 A), (34 41.35 B - 034 47.95 A), (34 28.00 B - 033 50.00 A), (34 08.00 B - 033 50.00 A), (34 05.00 B - 033 10.00 A), (34 22.00 B - 033 10.00 A) και (34 45.00 B - 034 13.00 A).

Επίσης, με την εν λόγω αγγελία οι Τούρκοι επικαιροποίησαν την αντίστοιχη που είχε δημοσιοποιηθεί στις 03-10-2014 (ώρα 12:00) και ενημερώνουν ότι στις 20-10-2014 θα ακυρωθεί η υπ. αριθ. 743/14 αγγελία προς ναυτιλλόμενους. Υπόψη ότι η προαναφερθείσα περιοχή σεισμολογικών ερευνών ευρίσκεται εντός της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης της Κυπριακής Δημοκρατίας και φαίνεται στον χάρτη που ακολουθεί.

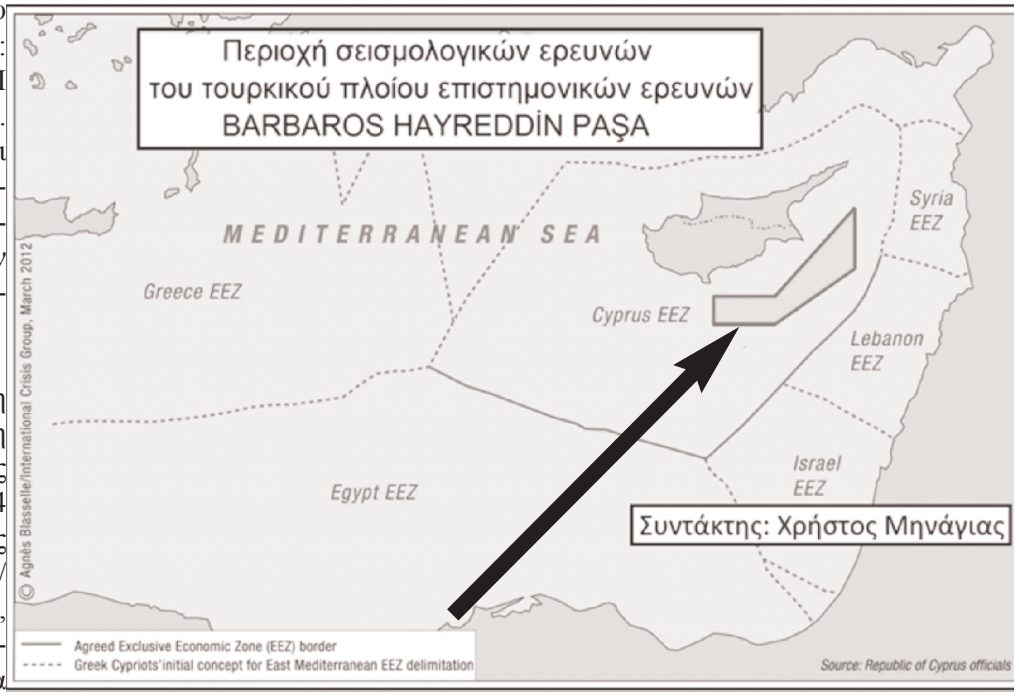

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ΚΩΔΙΚΟΣ 016037
Εκδότης-Διευθυντής: Β. Μαρτζούκος
Υπεύθυνος Συντάξεως: Κ. Αργυρόπουλος
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Π. Λάγγαρης
Συντακτική Ομάδα: Ε. Τέμπος, Σ. Σκλήρης, Π. Λεονάρδος
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Διευθύνσεις

Γραφεία: Νίκης 11
ΤΚ 105 57 Αθήναι
Τηλέφωνο: 210 8211025
Fax: 210 8211056
E-mail: elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο: www. elisme.gr

Το περιοδικό Silahli Kuvvetler Dergisi (Περιοδικό των Ενόπλων Δυνάμεων)/τεύχος Ιουλίου 2007, που δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του τουρκικού Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων, περιείχε μια μελέτη η οποία συντάχθηκε από τον καθηγητή του τμήματος πολιτικών επιστημών του πανεπιστημίου της Άγκυρας Sertaç Hami Başeren με τίτλο: «Οι τελευταίες εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο και τα όρια της υφαλοκρηπίδας και της πιθανής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης στην περιοχή της Τουρκίας». Ο καθηγητής Baseren συνεργάζεται με το τουρκικό Γενικό Επιτελείο και οι θέσεις του αντικατοπτρίζουν πλήρως τις θέσεις τόσο των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων όσο και των μέχρι τώρα τουρκικών κυβερνήσεων. Ο χρόνος δημοσίευσης της μελέτης αυτής δεν ήταν τυχαίος, αλλά η συνέχεια μιας σειράς ανακοινώσεων του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών που είχαν προηγηθεί ή ακολουθήσει σχετικά με τη διεξαγωγή ερευνών πετρελαίου από την Κυπριακή Δημοκρατία και την οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης. [1]

Στην εν λόγω μελέτη περιλαμβάνεται ο ακόλουθος χάρτης, τον οποίο ο Başeren παρουσιάζει, παράλληλα, στις διαλέξεις που πραγματοποιεί αναφορικά με τις επιδιώξεις της Τουρκίας και την αμφισβήτηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της ελληνικής πλευράς στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. [2]

Σημειωτέον, η άποψη ότι όλες οι τουρκικές κυβερνήσεις υιοθετούν τις θέσεις του Başeren επιβεβαιώνεται εδαφικά και χρονολογικά από τα στοιχεία που ακολουθούν:

Περιοχή μεταξύ Ελλάδος και Κυπριακής Δημοκρατίας

Πέντε μήνες μετά την αρχική μελέτη του εν λόγω Τούρκου καθηγητού και συγκεκριμένα από το Νοέμβριο του 2007, η Άγκυρα άρχισε σταδιακά τις αμφισβητήσεις της, οι οποίες είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικές των προθέσεων της αν λάβουμε υπόψη τόσο τους χάρτες που ακολουθούν αλλά και τις ημερομηνίες δημοσίευσης των χαρτών αυτών. Συγκεκριμένα: ο πρώτος χάρτης δημοσιεύθηκε δύο μήνες μετά τις ελληνικές βουλευτικές εκλογές της 16-09-2007. Ο δεύτερος χάρτης δημοσιεύθηκε στις 17-06-2011, με την Ελλάδα να βρίσκεται σε πολιτική και οικονομική αστάθεια ενόψει της ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου και της μετέπειτα συγκρότησης κυβέρνησης συνεργασίας στις 11-11-2011. Και τέλος, ο τρίτος χάρτης δημοσιεύθηκε αρχικά στις 20-01-2012 (ισχύει μέχρι τώρα) και ενώ η Ελλάδα είχε εισέλθει σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Εξάλλου, με τη δημοσίευση του τρίτου χάρτη η κυβέρνηση του Tayyip Erdogan υλοποίησε το μεγαλύτερο μέρος των θέσεων του Başeren, αφήνοντας μόνο ως εκκρεμότητα για το μέλλον την έμπρακτη αμφισβήτηση της υφαλοκρηπίδας στα νησιά Ρόδο, Κάσο και Κάρπαθο.

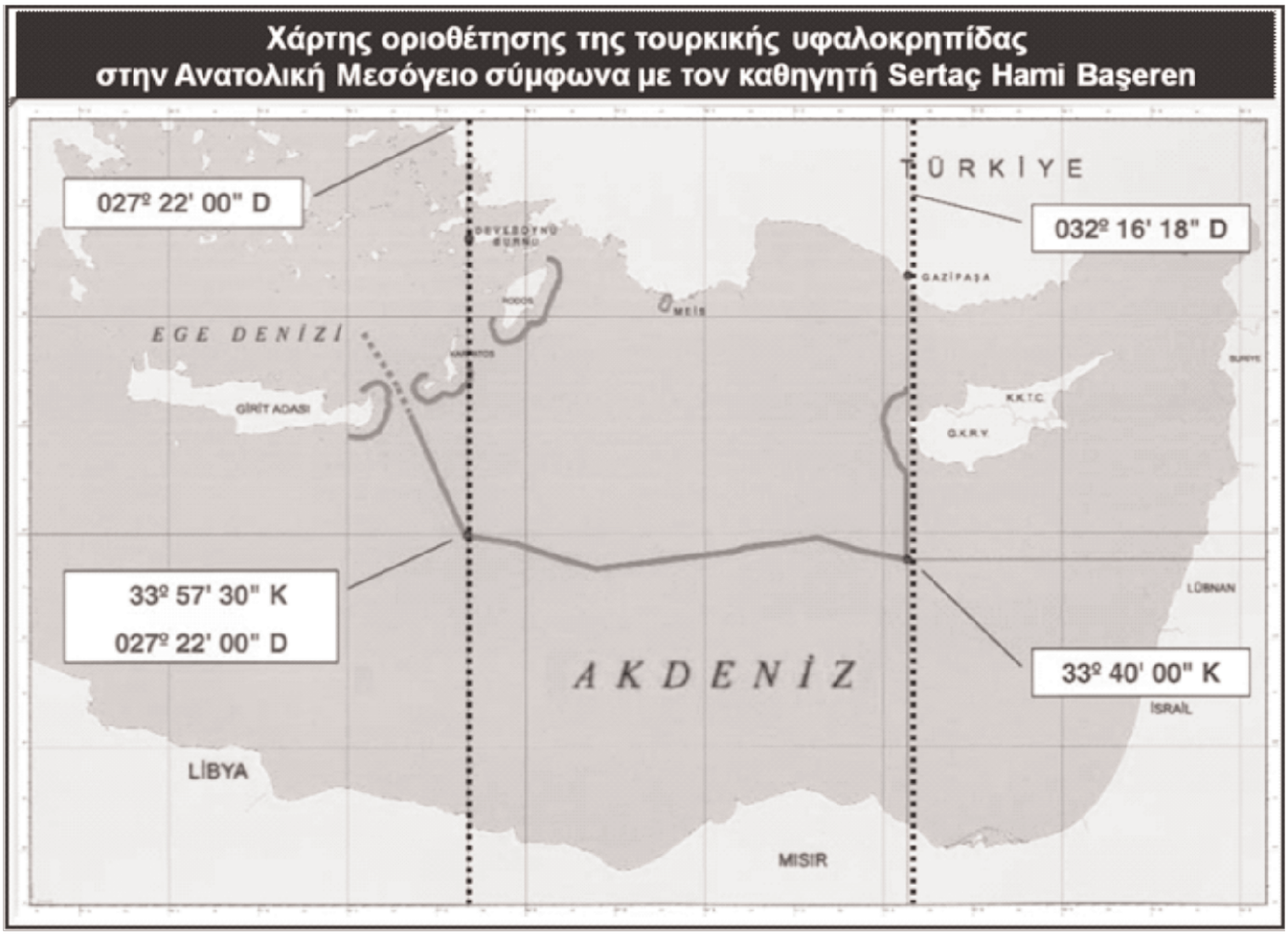

Χάρτης περιοχών ερευνών και εκμετάλλευσης
Πηγή: Τουρκικό Υπουργείο Ενέργειας και Φυσικών Πόρων
Ημερομηνία δημοσίευσης: 29-11-2007

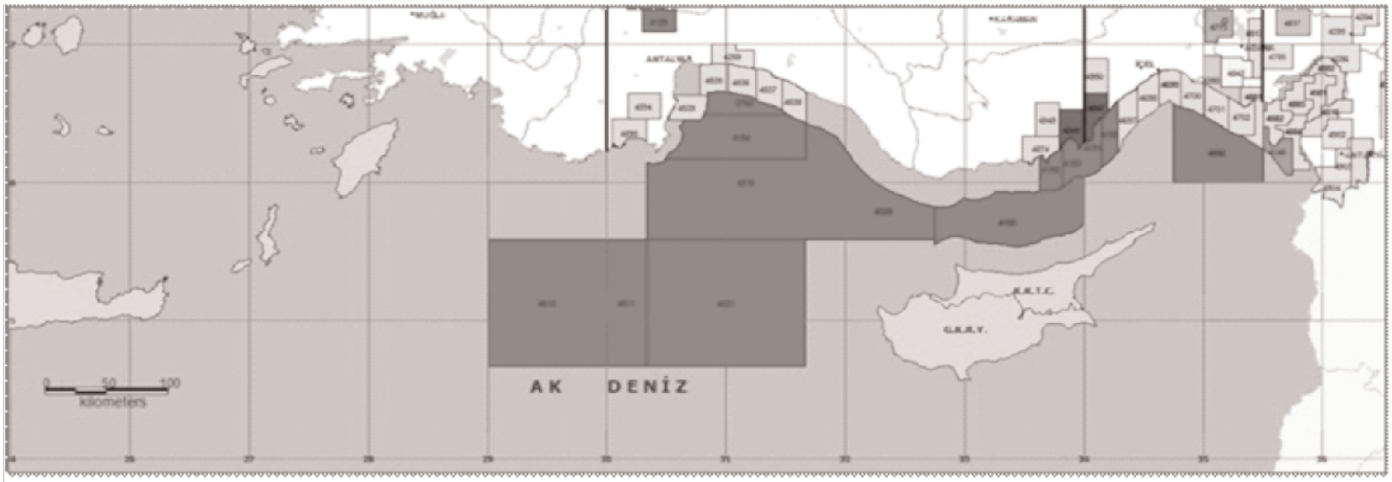

Χάρτης περιοχών ερευνών και εκμετάλλευσης
Πηγή: Τουρκικό Υπουργείο Ενέργειας και Φυσικών Πόρων
Ημερομηνία δημοσίευσης: 17-06-2011

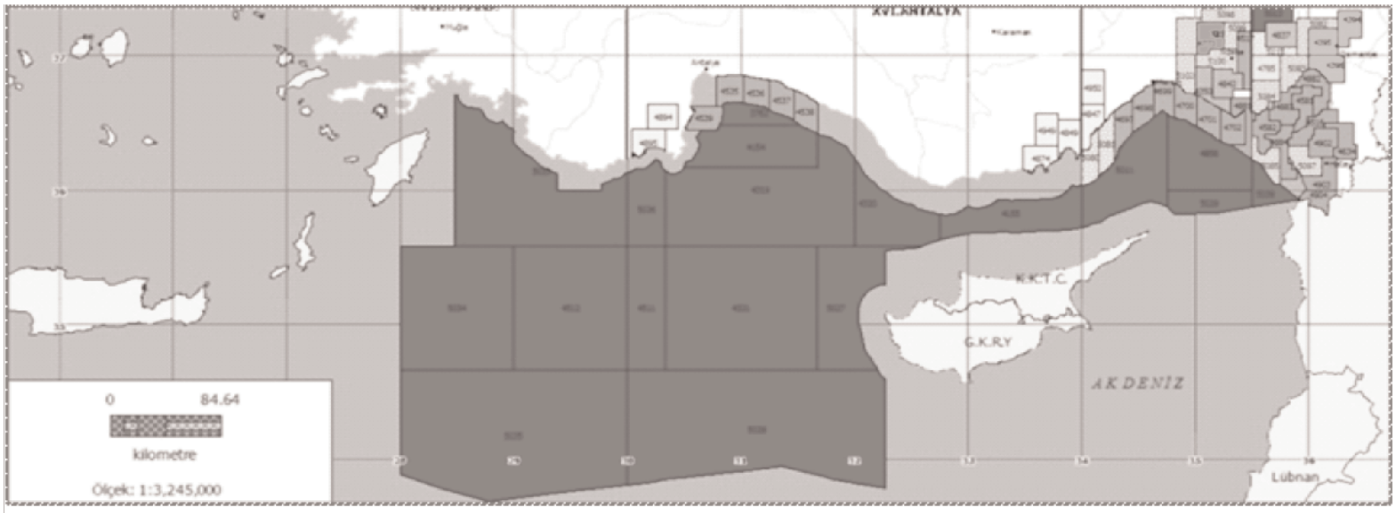

Χάρτης περιοχών ερευνών και εκμετάλλευσης
Πηγή: Τουρκικό Υπουργείο Ενέργειας και Φυσικών Πόρων
Ημερομηνίες δημοσίευσης: 20-01-2012, 24-04-2012, 23-08-2012, 29-01-2013, 10-04-2013 και 04-11-2013

Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη Κυπριακής Δημοκρατίας και πιθανή προσάρτηση κυπριακού εδάφους στην Τουρκία

Σε δημοσίευμα της τουρκικής εφημερίδας Sabah/06-10-2011 δημοσιοποιήθηκε πρόταση του καθηγητή Sertaç Hami Başeren για μεταφορά του παράνομου ορίου της τουρκικής υφαλοκρηπίδας με την αντίστοιχη του ψευδοκράτους στην Κύπρο, στο μεσημβρινό 32ο 16΄ 18΄΄. Στη συνέχεια, στο δημοσίευμα της παραπάνω εφημερίδας ανεγράφησαν τα ακόλουθα: «…Σύμφωνα με τον καθηγητή Başeren, με την χάραξη του παραπάνω ορίου, η Τουρκία θα δείξει ότι δεν αστειεύεται. Επίσης, θα αποκοπεί η γεωγραφική σχέση (διασύνδεση, επαφή) μεταξύ Ελλάδος και "Νότιας Κύπρου"…. Στην Ανατολική Μεσόγειο περιμένουμε με υπομονή. Άραγε τι είναι αυτό που κρατά το χέρι μας; Γιατί δεν ολοκληρώνουμε τη συμφωνία για την περιοχή που περικλείει το μεσημβρινό 32ο 16΄18΄΄;…. Ο καθηγητής Başeren είναι πολύ ξεκάθαρος τονίζοντας τα εξής: Με την "Τουρκική Δημοκρατία Βόρειας Κύπρου" πρέπει να χαράξουμε όρια. Η "Νότια Κύπρος" εάν ξεφύγει από το τραπέζι (των διαπραγματεύσεων) θα έχουμε την τύχη να λάβουμε άλλα μέτρα. Θα μπορέσουμε να αναλάβουμε (προσαρτήσουμε) ένα μικρό κομμάτι επικράτειας από την "Τουρκική Δημοκρατία Βόρειας Κύπρου". Στο νησί, το κομμάτι αυτό θα γίνει έδαφος της Τουρκίας. Για την Ελληνοκυπριακή πλευρά αυτό θα είναι ένα σοβαρό μέτρο. Στις δημοκρατίες δεν εξαντλούνται οι διέξοδοι. Και στην Ανατολική Μεσόγειο επίσης δεν θα εξαντληθεί η διέξοδος.» [3]

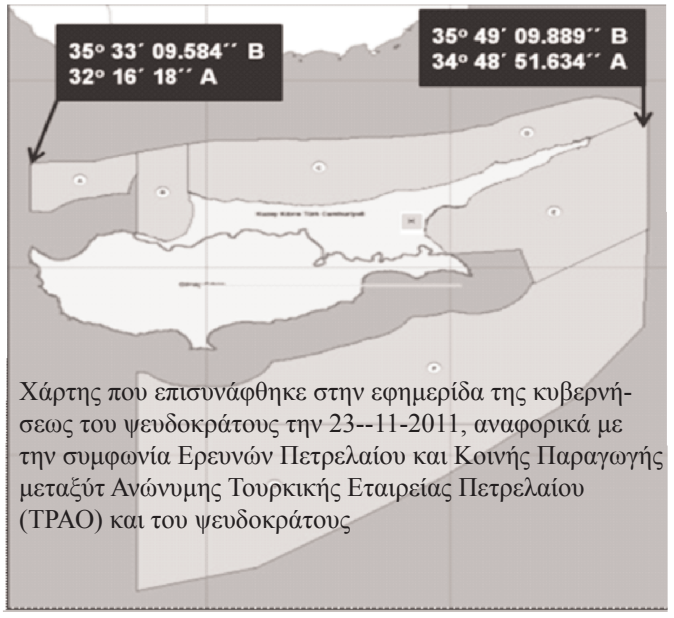

Χάρτης που επισυνάφθηκε στην εφημερίδα της κυβερνήσεως του ψευδοκράτους την 23--11-2011, αναφορικά με την συμφωνία Ερευνών Πετρελαίου και Κοινής Παραγωγής μεταξύτ Ανώνυμης Τουρκικής Εταιρείας Πετρελαίου (TPAO) και του ψευδοκράτους

Τονίζεται ιδιαίτερα, ότι η πρόταση του Başeren για μεταφορά του προαναφερθέντος ορίου της υφαλοκρηπίδας φαίνεται να έτυχε αποδοχής από την τουρκική και τουρκοκυπριακή πλευρά, αν λάβουμε υπόψη τον προηγούμενο χάρτη που επισυνάφθηκε στην εφημερίδα της κυβερνήσεως του ψευδοκράτους στις 23-11-2011, αναφορικά με τη συμφωνία Ερευνών Πετρελαίου και Κοινής Παραγωγής μεταξύ της Ανώνυμης Τουρκικής Εταιρείας Πετρελαίου (TPAO) και του ψευδοκράτους.

Συνακόλουθα δε, κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί ότι η παράγραφος 4 της εν λόγω συμφωνίας αναγράφει ότι, οι Τουρκοκύπριοι έχουν νόμιμα, ισότιμα και αναπόσπαστα δικαιώματα εφ' όλης της υφαλοκρηπίδας της νήσου και σημειώνεται ότι δεν θα αρκεσθούν μόνο στα δικαιώματα που προσπορίζονται από τη συμφωνία που υπέγραψαν με την Τουρκία. Εκτός τούτου, ο Başeren προτείνει ακόμη και την προσάρτηση στην Τουρκία μικρού μέρους των κατεχομένων εφόσον η Κυπριακή Δημοκρατία «ξεφύγει από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων».

Επειδή η τουρκική τακτική της επιβολής τετελεσμένων δεν μας είναι άγνωστη και με αφορμή τις σεισμολογικές έρευνες που ανακοίνωσαν ότι θα πραγματοποιήσουν οι Τούρκοι με το πλοίο επιστημονικών ερευνών BARBAROS HAYREDDİN PAŞA από 20-10-2014 έως 30-12-2014, κρίνεται σκόπιμο να επισημανθούν τα εξής: με τις επόμενες έρευνες του BARBAROS, η τουρκική κυβέρνηση υλοποιεί ακόμη μια πρόταση του καθηγητή Başeren και συγκεκριμένα την αμφισβήτηση της νότιας θαλάσσιας περιοχής της Κυπριακής Δημοκρατίας, αφήνοντας ως εκκρεμότητα το θέμα της προσάρτησης στην Τουρκία μικρού μέρους των κατεχομένων. Συνεπώς, με την ίδια διαδικασία σκέψης, αν λάβουμε υπόψη ότι η χώρα μας εισήλθε σε μια προεκλογική περίοδο, με τη δημιουργία πολιτικής αστάθειας προ των πυλών, δεν θα πρέπει να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο προσάρτησης εδάφους της Κύπρου στην Τουρκία, εφόσον οι εξελίξεις της το επιτρέψουν.

---

[1] Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας, σελ. 93-96, Χρήστος Μηνάγιας εκδόσεις Τουρίκη, 2010

[2] Απόρρητος Φάκελος Τουρκία, Η εθνική Στρατηγική της Τουρκίας, σελ. 95-104, Χρήστος Μηνάγιας εκδόσεις Κάδμος, 2014

[3] Απόρρητος Φάκελος Τουρκία, Η εθνική Στρατηγική της Τουρκίας, σελ. 93-94, Χρήστος Μηνάγιας εκδόσεις Κάδμος, 2014

ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ , ΑΙΤΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

ΒΟΜΒΑ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΕΚΡΑΓΕΙ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Αθ. Μπαλτζώη

Η λαθρομετανάστευση , ορίζεται ως η συστηματική παράνομη/παράτυπη είσοδο μεγάλου αριθμού μεταναστών, η οποία ουσιαστικά αρχίζει για την Ελλάδα με την πτώση των σοσιαλιστικών καθεστώτων το 1989. Η καταλυτική επομένως ημερομηνία και αιτία φαίνεται να είναι, πρώτον, η κατάρρευση του ανατολικού συνασπισμού και δεύτερον, η δυναμική προώθηση από τη μόνη υπερδύναμη, μέσα στο νέο, ευνοϊκό γι' αυτήν διεθνές περιβάλλον, της πολιτικής της παγκοσμιοποίησης ως στρατηγικής και οχήματος μιας επιδιωκόμενης διεθνούς ηγεμονίας βασιζόμενης σ' ένα υπερνεοφιλελεύθερο διεθνές οικονομικό σύστημα.

Η λαθρομετανάστευση δεν αποτελεί μόνο έγκλημα, αλλά μεγίστη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σύγχρονη μορφή δουλείας. Αποτελεί δε την τρίτη σε μέγεθος παράνομη δραστηριότητα απόκτησης χρημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο μετά τη διακίνηση όπλων και ναρκωτικών, χαρακτηρίζεται δε ως έγκλημα υψηλού κέρδους και χαμηλού κινδύνου.

Η φτώχεια και η ανεργία , οι φυσικές καταστροφές και οι ένοπλες συγκρούσεις θέτουν τους ανθρώπους σε καταστάσεις τρωτότητας, αποδυναμώ- νουν ή καταστρέφουν τις οικογενειακές δομές υποστήριξης , τους μηχανισμούς κοινωνικής πρόνοιας και αυτοάμυνας , που θα δρούσαν σε άλλες καταστάσεις ως ασπίδα κατά του δουλεμπορίου.

Η λαθρομετανάστευση στην Ελλάδα, που στην ουσία πρόκειται για συστηματική εισβολή-εποικισμό με την ανοχή ή νωθρότητα τόσο των αρχών όσο και μεγάλης μερίδας πολιτών, πλέον με την σοβούσα οικονομική κρίση, καθίσταται βόμβα που ετοιμάζεται να εκραγεί και να προκαλέσει μείζονα εσωτερική αποσταθεροποίηση.

Η Τουρκία σταθερά τα τελευταία χρόνια παραμένει η βασική πύλη εισόδου λαθρομεταναστών στην Ελλάδα και την Ευρώπη και για ευνόητους λόγους κάθε συνεργασία θεωρείται εκ των προτέρων τουλάχιστον προβληματική . Η γείτων χώρα πρέπει να πιεσθεί σχετικά από τη διεθνή κοινότητα και δη από την ΕΕ. Η Συνθήκη Δουβλίνο ΙΙ αναγκάζει τη χώρα μας να αντιμετωπίσει μοναχική και αδύναμη ένα τεράστιο πρόβλημα παράνομης μετανάστευσης , ενώ δεν υπάρχουν μηχανισμοί πραγματικής Ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Για να αντιληφθούμε την πραγματική διάσταση του φαινομένου αυτού, να αναφέρουμε συνοπτικά τα παρακάτω εντυπωσιακά στοιχεία:

Σύμφωνα με τον αναλυτή κ. Ιωάννη Μιχαλέτο , υπολογίζεται ότι:

- 600.000 μετανάστες στην Ελλάδα είναι νόμιμοι. Διαρκώς μειώνεται ο αριθμός των μεταναστών με νόμιμα έγγραφα καθώς επαναπατρίζονται ή μεταναστεύουν σε άλλα κράτη. Υπολογίζεται ότι λόγω της οικονομικής κρίσης, άνω του 25% των Αλβανών στο Νομό Αττικής έφυγε, όπως και το 30% των Ρουμάνων

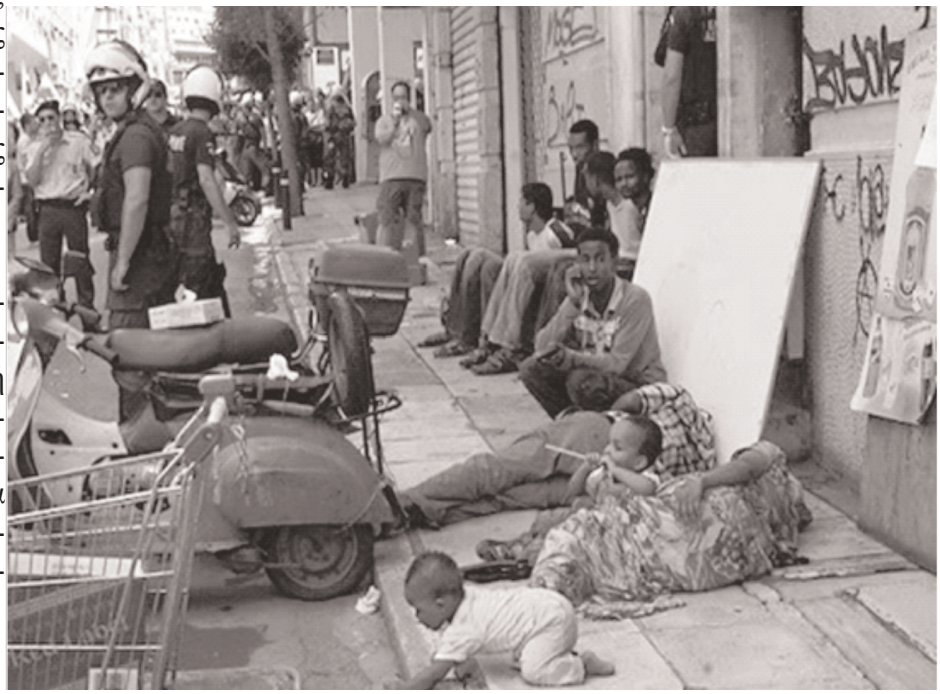

στο σύνολο της χώρας και άνω του 70% των Πολωνών και Ουκρανών μεταναστών.

- Η συντριπτική πλειονότητα των νομίμων και νομοταγών μεταναστών έχει μηνιαίο εισόδημα 600 - 1.200 ευρώ και είναι αυτοί που πλήττονται και θα πληγούν ακόμα περισσότερο από την πτώση της οικοδομής, της βιοτεχνικής παραγωγής και των μεταφορών. Το μέσο νοικοκυριό νομίμων μεταναστών έχει καταθέσεις στην Ελλάδα περί τα 10,000 Ευρώ ενώ το 80% δεν διαθέτουν δική τους στέγη.

-Σε ότι αφορά τους λαθραίους, ο αριθμός είναι άγνωστος και γενικά μπορεί να υπολογιστεί σε 500.000, αν και μερικοί τους εκτιμούν σε πάνω από ένα εκατομμύριο. Το 80% αυτών, είναι άνεργοι ή υποαπασχολούμενοι, ουδείς διαθέτει ιδιόκτητη οικία, ελάχιστες αποταμιεύσεις και σαφέστατα χαμηλά ημερομίσθια που βαίνουν μειούμενα λόγω της κρίσης.

-Πάνω από το 70% των φυλακισμένων στις Ελληνικές φυλακές είναι αλλοδαποί, ενώ μπορεί να υπολογιστεί με σαφήνεια ότι το 70% της λεγόμενης "βαρείας εγκληματικότητας" (Ένοπλες ληστείες, ανθρωποκτονίες, βιασμοί, ναρκωτικά, τράφικινγκ) στην χώρα διαπράττεται από αλλοδαπούς.

Η οικονομική κατάρρευση του προϋπολογισμού και τη οικονομίας της χώρας , επιταχύνεται και από την ανεξέλεγκτη έξοδο χρημάτων από τους λαθρομετανάστες προς τις πατρίδες του που υπολογίζεται σε 5 δις ετησίως. Άλλα 5 δις. χάνονται από το ασφαλιστικό σύστημα ετησίως και άλλα 5 από την μη είσπραξη ΦΠΑ από τους μικροπωλητές αλλά και τα πάμπολλα καταστήματα μεταναστών που λειτουργούν αυθαίρετα δίχως την παραμικρή άδεια. Επιπλέον πρέπει να συνυπολογιστούν οι δαπάνες υγείας, παιδείας και επιδομάτων που λαμβάνουν οι λαθρομετανάστες, έστω και αν φαίνεται περίεργο κάτι τέτοιο.

Μπορούμε να εκτιμήσουμε τους συγκεκριμένους λόγους που διευκολύνουν μία τέτοια εξέλιξη, σε συνδυασμό με την ανελέητη λιτότητα που πλήττει και διαλύει την Ελληνική κοινωνία και είναι:

-Η γεωγραφική γειτνίαση της Ελλάδας με χώρες που «εξάγουν» ριζοσπαστικές ομάδες και ανέχονται την διακίνηση των εντός αυτών με προορισμό την Ευρώπη. Την παρούσα περίοδο ο συνολικός αριθμός των λαθρομεταναστών εντός της Τουρκίας ξεπερνά τα 2 εκ. άτομα, δίχως να υπολογίζονται οι Σύριοι και λοιποί πρόσφυγες. Όλοι αυτοί θα μας «επισκεφτούν» λίαν συντόμως.

-Η παράνομη μετανάστευση και τα... «ανοιχτά» σύνορα σε συνδυασμό με πληθώρα "χρωματιστών οργανισμών" και της «εκδημοκρατικοποίησης» των αραβικών κρατών, με την ευγενική χορηγία των ΗΠΑ και των συμμάχων των.

-Η μη διαφαινόμενη έξοδο από την οικονομική κρίση (τουλάχιστον στο...ορατό μέλλον)

-Η αυξανόμενη κοινότητα εξτρεμιστών-Ισλαμιστών, που αποτελεί ατομική βόμβα στα θεμέλια της Ελλάδος, αλλά και των Ευρωπαϊκών κρατών, καθόσον δεν πρόκειται να ενταχθούν και να αφομοιωθούν.

-Τα υπάρχοντα εγχώρια τρομοκρατικά και εξτρεμιστικά δίκτυα, ενεργά και εν «υπνώσει».

-Η διαφθορά στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα σε επίπεδο όχι μόνο οικονομικής διαφθοράς, όσο σε αυτό της κοινωνικής εξαχρείωσης και της αρνησιπατρίας ως δομικού κοινωνικού στοιχείου.

Η Ελλάδα λόγω των μνημονιακών πολιτικών της και σε συνδυασμό με ορισμένες άλλες παραμέτρους, όπως της έλλειψης εθνικής πολιτικής και βούλησης από το πολιτικό προσωπικό, διατρέχει άμεσο κίνδυνο κοινωνικής αποσταθεροποίησης, μείωσης του εθνικού και πατριωτικού φρονήματος , αλλοίωσης της εθνικής μας ταυτότητας και τέλος και φυσικά απευκταίου , αλλαγής της εθνικής υπόστασης του Ελληνικού κράτους και του έθνους των Ελλήνων.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ – ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Του Δημήτρη Ι. Διακίδη
Αρθρογράφου – Οικονομολόγου – Δρ Νομικής ΑΠΘ

Μετά από βασανιστική επταετή ύφεση όλοι προσδοκούν σε βελτίωση του οικονομικού κλίματος, κυρίως της σύνδεσης της ανάπτυξης, με την αντιμετώπιση της ανεργίας και το πρόβλημα της απασχόλησης, παράγοντος καθοριστικού για τα προσεχή έτη σε ευρωπαϊκό και ιδιαίτερα ελληνικό επίπεδο. Η υψηλή ανεργία, παρά τη μικρή μείωσή της, έχει λάβει επικίνδυνες διαστάσεις για τους νέους, ηλικίας 18 έως 35 ετών, το παραγωγικότερο και δυναμικότερο έμψυχο υλικό κάθε κοινωνίας, τους προσωρινά απασχολουμένους με μορφές ευέλικτης εργασίας, τους μακροχρόνιους ανέργους ή τους εργαζομένους με ελαστικές μορφές απασχόλησης. Η καταπολέμηση της ανεργίας, η αύξηση της απασχόλησης και γενικώτερα η ανάπτυξη, έχουν άμεση σχέση με την αποτελεσματική αντιμετώπιση και επίλυση δύο βασικών προβλημάτων, στα πλαίσια της σημερινής ελληνικής και ευρωπαϊκής πραγματικότητας :

- Την επιτυχή αντιμετώπιση επίλυσης του προβλήματος του ογκώδους δημοσίου χρέους και
- Την παροχή πιστώσεων προς τους συντελεστές της πραγματικής οικονομίας και ιδιαίτερα προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, από τις Ελληνικές Τράπεζες, οι οποίες παρά την τελευταία επιτυχή κατάληξη που είχε ο έλεγχός τους, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), δυσκολεύονται να ικανοποιήσουν τα αιτήματα χορηγήσεως πιστώσεων των πάσης φύσεως ελληνικών επιχειρήσεων.

Το σύνολο του δημοσίου χρέους εκτιμώ ότι πρέπει να περιλαμβάνει :

Χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης

Χρεολύσια και τόκοι προς τα κράτη και κάποια μικρά ποσά, προς ορισμένες ξένες Τράπεζες. Η Ελλάδα έχει πάρει χρήματα από τα 18 κράτη-μέλη της Ευρωζώνης.

Χρέη προς τις Τράπεζες

Από τους διαφόρους Οργανισμούς (Ν.Π.Δ.Δ – Ν.Π.Ι.Δ.), πολιτικά κόμματα, από ιδιώτες οφειλέτες και από επιχειρήσεις πάσης φύσεως (τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια»).

Χρέη Ιδιωτών

Συσσωρευμένα επί σειρά ετών, προς τις Κρατικές Οικονομικές Υπηρεσίες, Οικονομικές Εφορίες κ.λ.π. που αδυνατούν να εκπληρώσουν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις π.χ. Φορολογία Εισοδήματος, ΕΝΦΙΑ και πιθανές συναφείς αιτίες. Κατά την περίοδο 2009 έως 2014 (παρά τα δύο κουρέματα του δημόσιου χρέους) το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης, από 298,5 δις ευρώ, ή 125,7% του ΑΕΠ, ανήλθε σε 327 δις ευρώ ή 179,5% του ΑΕΠ). Εδώ τώρα τίθενται και μερικά ουσιαστικά και αγωνιώδη ερωτήματα. Πώς γίνεται με χρέος 129% του ΑΕΠ το 2006 να μη μας δανείζουν και το 2014 με το σημερινό χρέος να μας δανείζουν; Το ΙΟΒΕ το 2011 έλεγε ότι το 2012 θα βγούμε από την κρίση, ενώ η επιδείνωση των δημοσίων οικονομικών, πιθανόν να μας οδηγήσει σε νέο αδιέξοδο. Η Επιστημονική Κοινότητα, εντός και εκτός της Ελληνικής Επικράτειας και οι διευθυντικοί μηχανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πώς θα αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους οικονομικές διαφοροποιήσεις; Πώς και πότε θα πληρωθούν αυτά τα χρέη που παραπάνω αναφέρθηκαν, με τι έσοδο και διαδικασίες; Τι επιπτώσεις θα έχουν για τη μελλοντική εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας, οικονομικές, πολιτικές, πολιτιστικές κ.λ.π.

Είναι δυνατόν από τον ελληνικό δημόσιοι πλούτο να εξοφληθούν αυτά τα ποσά; Αναγκαστικά στις πρώτες προτεραιότητες της οικονομικής πολιτικής στην τρέχουσα οικονομική συγκυρία, θα πρέπει να είναι :

- Η τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας με την κατά προτεραιότητα παροχή πιστώσεων για την ενίσχυση των πάσης φύσεως επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με έμφαση στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, γιατί, όπως το παραδέχθηκε και ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών Χρ. Σταϊκούρας στην εκδήλωση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδας (ΣΒΒΕ) στη Θεσσαλονίκη, για την επιβράβευση επιτυχημένων επιχειρηματιών, τα κατάφεραν «παρά την πιστωτική ασφυξία και η συσ-

σωρευμένη φορολογική επιβάρυνση».

- Η ρύθμιση για τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια» που αφορά 180.000 επαγγελματίες και επιχειρήσεις που απασχολούν περισσότερους από 350.000 εργαζόμενους σύμφωνα με τα στοιχεία που πρόσφατα αναφέρθηκαν στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή από τον Υπουργό Ανάπτυξης.
- Να μη περικοπούν μισθοί ή συντάξεις, που συνολικά (κύριες και επικουρικές), δεν ξεπερνούν το ποσόν των 1.500 ευρώ μηνιαίως. Η μείωση αυτού του εισοδηματικού κριτηρίου θα επιδεινώσει ακόμη περισσότερο την υπάρχουσα υποβάθμιση των μεσοαστικών κοινωνικών στρωμάτων με ψυχολογικό αντίκτυπο, στις διεθνείς αγορές, ότι στην Ελλάδα η εσωτερική ζήτηση με τέτοιου είδους μείωσης εισοδημάτων, ουσιαστικά θα εκμηδενισθεί, θα παύσει να υφίσταται και νομοτελειακά θα αποτελέσει την είσοδο στο τούνελ της οικονομικής κατάρρευσης με απρόβλεπτα και οδυνηρά αποτελέσματα.

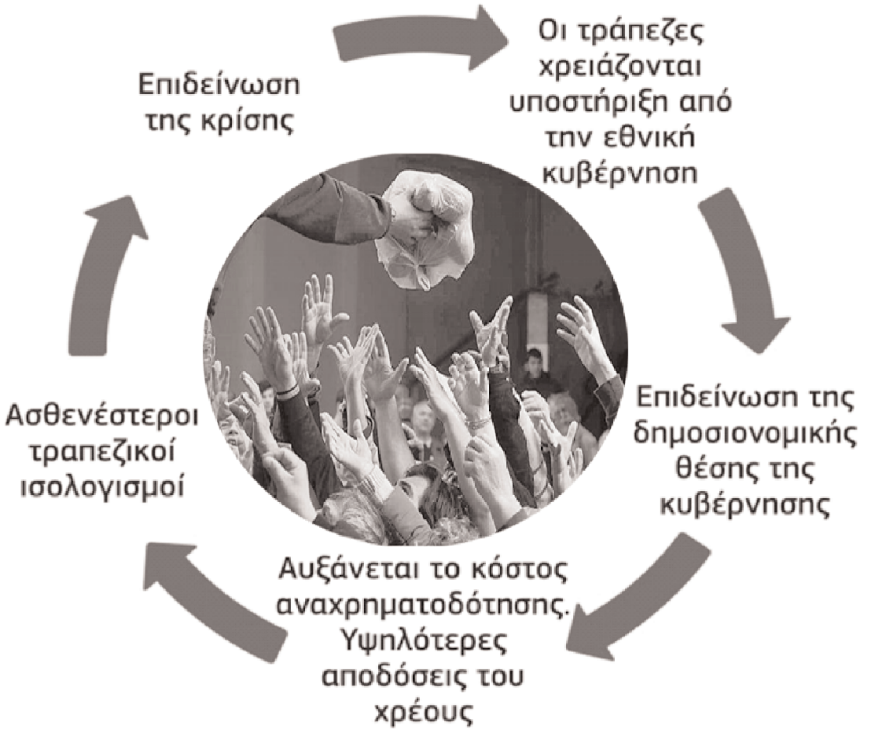

Η υπάρχουσα ζήτηση αγαθών και υπηρεσιών είναι υποτονική. Ένας από τους κυριότερους δείκτες οικονομικής δραστηριότητος, στην ελληνική περίπτωση, είναι ο δείκτης της οικοδομικής δραστηριότητος. Οι τιμές όμως των ακινήτων βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση μειωμένες κατά 30% ή και 40%, σε σχέση με το παρελθόν. Έλλειψη αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης ροκανίζουν την ισχύ της ελληνικής οικονομίας.
(Πηγή : Μασουράκης, Real News, 28 Φεβρουαρίου 2014).

Στη σημερινή Ευρώπη η Ευρωζώνη (όχι όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και τα 18 κράτη-μέλη που την αποτελούν έχουν να αντιμετωπίσουν την επίλυση δύσκολων προβλημάτων, όπως π.χ. η υψηλή ανεργία και δη των νέων ηλικιών, η χαμηλή ανάπτυξη, ενώ τελευταία προστέθηκε και το φαινόμενο του χαμηλού πληθωρισμού και λίγο απέχει, από του να εισέλθουμε στον φαύλο κύκλο του αποπληθωρισμού. Το τελευταίο, εν μέρει ισχύει στην Ελλάδα, διότι ενώ έχουμε υποστεί κατά την τελευταία εξαετία τεράστιες οικονομικές θυσίες σαν κοινωνία και σαν άτομα, υπάρχουν ακόμα κάποια αγαθά και υπηρεσίες, που οι τιμές τους, ξεπερνούν τον μέσο όρο τιμής των κυριοτέρων ευρωπαϊκών χωρών και μάλιστα των πλουσιοτέρων εξ αυτών, ως π.χ. της Ομοσπονδιακής Γερμανίας και της Γαλλίας, (γάλα, κρέας, ΦΠΑ, φυσικό αέριο κ.λ.π.). Ως εκ τούτου η Ευρωζώνη μετά την ύφεση το 2009 που προέκυψε εξ αιτίας της χρηματοοικονομικής κρίσης, την ύφεση της διετίας 2012-2013, κατά την τελευταία θητεία του Ευρωκοινοβουλίου, με την κρίση χρέους στην Ευρωπαϊκή Περιφέρεια και στις επιπτώσεις που είχε στις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου (Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία, Ελλάδα, Κύπρος), κινδυνεύει να βρεθεί και για τρίτη φορά σε ύφεση κατά την τελευταία εξαετία!

Επειδή οι εξελίξεις στην περιοχή μας, είναι ασταθείς και απρόβλεπτες, με ψήγματα αναθεωρητικών απόψεων στις διακρατικές σχέσεις, που δεν μπορούν να αποκλείσουν εκ των προτέρων πιθανές γεωπολιτικές ανακατατάξεις, επιβάλλεται σύνεση και σωφροσύνη, συνεχής εγρήγορση για την επίλυση, με πραγματικές λύσεις των οξύτατων κοινωνικών προβλημάτων που ταλανίζουν την σημερινή ελληνική πραγματικότητα (Υγεία, Ανάπτυξη, Άμυνα, Ανεργία, Απασχόληση, Εγκληματικότητα) και προσαρμογή στις απαιτήσεις των καιρών της Δημόσιας Εκπαίδευσης : Πρωτοβάθμιας (κυρίως), Δευτεροβάθμιας, Τριτοβάθμιας

ΤΟ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Του κ. Δημητρίου Α. Ζακοντίνου
Οικονομολόγου-Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ

Για πολλούς, σήμερα η Ευρώπη αποτελεί γεωπολιτικό αίνιγμα και αυτό εδράζεται στη διαπίστωση, ότι η Γερμανική ηγεσία που επιβάλει τις απόψεις της σε όλες σχεδόν τις ηγεσίες των κρατών μελών της Ευρωπαικής Ενωσης συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο που προκαλεί ερωτηματικά και απορίες, ως προς τι επιδιώκει , ιδιαίτερα, όταν οι επιπτώσεις της πολιτικής που ακολουθεί αλλά και επιβαλλει στούς ευρωπαίους εταίρους, δημιουργούν δυσάρεστες καταστάσεις, απειλώντας πολλές φορές την κοινωνική ειρήνη στις χώρες αυτές.

Παράλληλα δε πρωτοστατεί στην επιβολή κυρώσεων εναντίον της Ρωσίας για τις ενέργειες της στην Ουκρανία ενώ γνωρίζει την σημαντική εξάρτησή της απο το Ρωσικό Φυσικό Αέριο, που τόσο χρειάζεται η οικονομία της.

Ομως μπορεί να αμφισβητείται πραγματικά η Ρωσία, όταν υπάρχει κίνδυνος να κλείσει την στρόφιγγα που προμηθεύει αέριο όχι μόνο στη Γερμανία αλλά και σε πάρα πολλές Ευρωπαικές χώρες;

Οι ερμηνείες που μπορούν να δοθούν είναι πολλές ωστόσο αυτή η συμπεριφορά του Βερολίνου δείχνει ότι επιδιώκει με κάθε τρόπο, χρησιμοποιώντας ακόμη και την Ευρωπαική Ενωση (π.χ. Τρίτο ενεργειακό πακέτο) να σταματήσει την εξάρτηση της Γερμανίας αλλά και της Ευρώπης από το Ρωσικό Φυσικό Αέριο, που όμως για να γίνει αυτό θα χρειασθεί να βρεθούν νέοι προμηθευτές, αλλά και να δημιουργηθούν οι κατάλληλες υποδομές.

Μια πρώτη σκέψη θα πήγαινε στην προοπτική εισαγωγών Φ.Α. από την βόρεια Αμερική αλλά αφ ενός η παραγωγή στις ΗΠΑ απο τα σχιστολιθικά πετρώματα βρίσκεται σε αρχικό στάδιο με πολλά προβλήματα στην παραγωγή και μετα βίας καλύπτει έστω και μεγάλο μέρος της εσωτερικής ζήτησης, αφ ετέρου, η εισαγωγή Καναδικού Φ.Α. δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί άμεσα καθόσον θα πρέπει προηγουμένως να δημιουργηθούν οι κατάλληλες υποδομές για την μετατροπή του σε LNG (υγροποιημένο Φ.Α.) προκειμένου να μπορεί να μεταφερθεί στις ευρωπαικές αγορές, ενώ αν ληφθεί υπόψη και η ανάγκη απόσβεσης των απαραίτητων επενδύσεων θα διαμορφώνετο μια τιμή που μάλλον θα το καθιστούσε ασύμφορο.

Τέλος είναι πολύ αμφίβολο εάν η Γερμανία θα ήθελε να αντικαταστήσει την ενεργειακή εξάρτησή της απο την Ρωσία με τις ΗΠΑ- Καναδά και μάλιστα δαπανώντας περισσότερα.

Σε δεύτερη σκέψη αναγκαστικά οδηγούμεθα στο ότι ο προσανατολισμός της πρέπει να στρέφεται προς ανατολάς δηλ. προς την Μέση Ανατολή και θα μπορούσαμε να εικάσουμε ότι κύρια επιλογή της θα μπορούσε να αποτελέσει το IPAN όπου υπάρχει το 10% των παγκόσμιων αποθεμάτων του πετρελαίου καθώς και το 17% των παγκόσμιων αποθεματων Φ.Α..

Και τούτο διότι η χώρα αυτή, μόλις βγαίνει απο ένα καθεστώς 35ετους αποκλεισμού και κυρώσεων που είχε επιβληθεί απο διεθνείς δυνάμεις, πρωτοστατούντων των ΗΠΑ και του Η.Β., οι οποίες εάν θέλουν να εισέλθουν στην Ιρανική αγορά, θα πρέπει να καταβάλουν ιδιαίτερες προσπάθειες ώστε να ξεπεραστεί η αμοιβαία καχυποψία και η παλιά έχθρα που εδράζεται και στην πολιτική των κυρώσεων και στις διαχρονικές παρεμβάσεις τους αλλά και στο αποικιοκρατικό παρελθόν τους.

Αντιθέτως η Γερμανία βρίσκεται σε πλεονεκτικότερη θέση, καθόσον διατηρούσε για όλη αυτήν την περίοδο έστω και υποτονικά, μια οικονομική πολιτική εμπορικών συναλλαγών που έχει όμως και βαθειές ρίζες που έρχονται απο τον 19ο αιώνα.

Ωστόσο, σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί κανείς να παραγνωρίσει τους βαθείς δεσμούς της Ρωσίας με το IPAN, δεσμοί που έχουν σφυρηλατηθεί απο τον χρόνο και που εδράζονται στη διαχρονική υποστήριξή του απο την Ρωσία παρά την ύπαρξη διεθνών κυρώσεων εναντίον του, πράγμα για το οποίο είχε κατηγορηθεί η Ρωσία πολλάκις στο παρελθόν.

Ετσι λοιπόν, με βάση τις ιδιαίτερες σχέσεις που υφίστανται μεταξύ των, οι δύο χωρες, τον Αύγουστο 2014 προχώρησαν στην υπογραφή μνημονίων εμπορικών συναλλαγών, που αφορούν περίοδο 5 ετών σηματοδοτώντας μια απότομη εντατικοποίηση της οικονομικής συνεργασίας τους.

Η συμφωνία αυτή θέτει τα θεμέλια για μία ολοκληρωμένη συνεργασία πολλών δις $ που αφορά στο εμπόριο, του πετρελαίου, του Φ.Α, των πετροχημικών αλλά και της δημιουργίας στο Ιράν εργοστασίου λιπασμάτων.

Βέβαια στο ερώτημα που προκύπτει, πώς η Ρωσία με τα τεράστια αποθέματα πετρελαίου, να προβαίνει σε μία τέτοια εμπορική συμφωνία που να αφορά τα κατ εξοχήν εξαγώγιμα προϊόντα της, η απάντηση που μπορεί να δοθεί, είναι μόνο μία, να επηρεάζει και να διοχετεύει την ποσότητα αυτή, σε αγορές της επιλογής της όχι μόνο διατηρώντας τες μη επιτρέποντας την είσοδο σε νέους προμηθευτές, αλλά και ενισχύοντας την επιρροή της.

Αν όμως αποτελεί στρατηγική επιλογή η επέκταση των Γερμανών προς ανατολάς γενικότερα, αναμφίβολα η Γερμανική ηγεσία γνωρίζει τους στενούς δεσμούς που υπάρχουν μεταξύ Ρωσίας και των χωρών με τις οποίες συνορεύει συμπεριλαμβανομένου και του Ιράν και έχει μαζί τους ζωτικά συμφέροντα και σίγουρα η Ρωσική ηγεσία θα πρέπει να να μην αγνοεί την γεωγραφική θέση αλλά και τη μορφολογία του εδάφους της Γερμανίας που απο την εποχή της ενοποίησής της (1871) και λόγω έλλειψης φυσικών εμποδίων στα σύνορά της κατέστη διαχρονικά ανασφαλής και επιθυμώντας να δημιουργήσει συνθήκες στρατηγικής διασφάλισης των εδαφών της, επανειλημμένα στο παρελθόν είχε επιχειρήσει, καταπατώντας ακόμη και διακρατικές συμφωνίες, να αποκτήσει ζωτικό χώρο

πρός ανατολάς και ιδιαίτερα επι των Ουκρανικών εδαφών.

Οσον αφορά την σημερινή κατάσταση που επικρατεί στην Ουκρανία και που δημιουργήθηκε με αφορμή την προοπτική ένταξής της στην Ε.Ε. δεν θα πρέπει να αγνοείται και ο Πολωνικός παράγοντας που σε συνεργασία με Βαλτικές χώρες αλλά και άλλες δυνάμεις, θέλει να επηρεάσει τις εξελίξεις στην περιοχή αυτή.

Εξυπακούεται βέβαια ότι ανάλογα συμφέροντα και ανησυχίες για την Ουκρανία αλλά και για άλλες χώρες της ανατολικής ευρώπης και του Καυκάσου, έχουν και οι Ρώσοι και που όπως δείχνουν οι κινήσεις τους μάλλον δεν προτίθενται να τα απεμπολήσουν.

Ομως πέραν των ενδεχομένων σήμερα ανησυχιών των Γερμανών ως προς την ασφάλειά τους, είναι διαπιστωμένο ότι η χώρα αυτή έχει την δυνατότητα να παράγει, μεταποιώντας πρώτες ύλες, βιομηχανικά αλλά και άλλα προϊόντα υψηλής τεχνολογίας αποτελεσματικά και συνεχώς, διοχετεύοντας, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της παραγωγής εκτός απο τις χώρες της Ε.Ε. νότια και ανατολικά, πράγμα που ουσιαστικά συνετέλεσε στην επίτευξη ενός υψηλού βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου για τους κατοίκους της χώρας αυτής .

Με βάση τα παραπάνω πρώτιστο καθήκον αλλά και στρατηγική επιλογή των Γερμανικών κυβερνήσεων αποτελεί η διατήρηση αλλά και η αύξηση του επιπέδου των εξαγωγών και αυτό τις αναγκάζει να συνεχίσουν, την πολιτική λιτότητας (ATZENTA 2010- που αποτελεί απο το έτος 2000 συμφωνία κυβέρνησης συνδικάτων για πάγωμα των μισθών) ώστε να επιτυγχάνεται η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων που παράγονται, ώστε να είναι σε θέση να διατηρούν σε αυξητική τάση το ΑΕΠ της χώρας , να μήν αντιμετωπίζουν σοβαρά δημοσιονομικά ελλείμματα, να διατηρείται σταθερό το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων, να αντιμετωπίζουν την ανεργία αλλά και το ενδεχόμενο των κοινωνικών αναταραχών.

Ομως η διατήρηση σε υψηλό επίπεδο των εξαγωγών πέρα απο το πρόβλημα των υδρογοναθράκων και την απεξάρτησή της απο την προμηθεύτρια Ρωσία, εξαρτάται και απο πρώτες ύλες που η Γερμανία δεν διαθέτει και για την κατανόηση του προβλήματος, αναφέρουμε ότι σύμφωνα με μια μελέτη παρελθόντων ετών που παρήγγειλε η Γερμανική κυβέρνηση τονίζεται, ότι αν η χώρα αντιμετωπίσει δυσκολίες στην είσαγωγή 5 μεταλλευμάτων, που προέρχονται από την Αφρική του νοτίου ημισφαιρίου, τότε εκατομμύρια εργαζόμενοι στούς τομείς της μεταλλουργίας, του αυτοκινήτου, της αεροναυπηγικής και της ναυπηγικής θα χάσουν την δουλειά τους.

Η Γερμανική ηγεσία σταθμίζοντας τις ανάγκες τις χώρας και τους κινδύνους που απορρέουν από τυχόν μελλοντική έλλειψη των πρώτων υλών, πράγμα που ενδεχομένως να απειλήσει ακόμα και την ύπαρξή της, προχώρησε διαχρονικά με μέθοδο, έχοντας ως στόχο την εξάλειψη αυτής της απειλής και αφού μέσω του κοινού ευρωπαικού νομίσματος, κατόρθωσε να προωθήσει τα συμφέροντά της και να επιβάλει την οικονομική της πολιτική στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαικής Ενωσης, ασκώντας παράλληλα ιδιαίτερη πολιτική επιρροή στις χώρες του ευρωπαικού νότου, προσπαθεί να βρεί το εφαλτήριο, ώστε να εδραιώσει την παρουσία της αλλά και τα συμφέροντά της στούς πόρους της Μ.Ανατολής, της Αφρικής αλλά και της Μεσογείου.

Όμως δεν θα πρέπει να διελάθει της Γερμανικής ηγεσίας ότι στην σημερινή Μ. Ανατολή υφίστανται κυρίαρχες σχέσεις και μεταξύ ΡΩΣΙΑΣ- ΙΡΑΝ, ΣΥΡΙΑΣ και άλλων χωρών της Μ.Ανατολής με τις οποίες συναλλάσεται εμπορικά αλλά και μεταξύ χωρών της περιοχής με ΗΠΑ-ΗΒ που διατηρούν έντονο γεωπολιτικό ενδιαφέρον για τον ευρύτερο χώρο και ιδιαίτερα για την Αφρική, όπου «μαίνεται ο πόλεμος» με τα Κινεζικά συμφέροντα.

Κατά συνέπεια ένα εγχείρημα για την απόκτηση δεσπόζουσας επιρροής σε περιοχές που θα διασφάλιζε με διαφορετικό καθεστώς από το σημερινό τα συμφέροντά της, θα έχει ανυπέρβλητες δυσκολίες υλοποίησης, ιδιαίτερα τώρα που η Ριζοσπαστική Ισλαμική απειλή έχει ισχυρά ερείσματα από το Αφγανιστάν μέχρι την Λιβύη επεκτεινόμενη και σε πολλές χώρες της Αφρικής.

Επίσης ένα ιδιαίτερο στοιχείο που πρέπει να προσεχθεί είναι ότι οι ισχυρές δυτικές δυνάμεις ΗΠΑ-Η.Β. δεν δείχνουν ιδιαίτερη προθυμία να αντιμετωπίσουν τους ριζοσπάστες ισλαμιστές εκτός και εάν μία στρατικοποιημένη Ευρωπαική Ένωση αποφασίσει στο μέλλον να εμπλακεί, εφόσον βέβαια αποκτήσει και τις ανάλογες δυνατότητες.

Με βάση τα παραπάνω θα μπορούσαμε να καταλήξουμε ότι οι τεταμένες σχέσεις ανάμεσα στην Ευρωπαική Ενωση και την Γερμανία, με τη Ρωσία είναι προϊόν μιας εξωτερικής πολιτικής που ανεξάρτητα από που σχεδιάζεται, διαταράσσει τις ισορροπίες των τελευταίων 70 ετών.

Η πολιτική αυτή βρίσκει προς το παρόν, κύριο πεδίο δράσης στις πεδιάδες της Ουκρανίας, όπου σήμερα παίζεται, με πολλούς παίκτες, το γεωπολιτικό παιγχνίδι, με μοναδικό ίσως έπαθλο, την κυριότητα των ουκρανικών αγωγών διαμετακόμισης Φ.Α. μια και κάτω από τις επικρατούσες διεθνώς συνθήκες είναι πολύ δύσκολο να περιθωριοποιηθεί μεσοπρόθεμα τουλάχιστον, το ρωσικό Φ.Α. από τις Ευρωπαικές οικονομίες.

Τέλος δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι αναγκαστικά παραμένει στρατηγική επιλογή των Γερμανικών κυβερνήσεων η συνέχιση των εξαγωγών προς τις χώρες της Ε. Ε. που αποτελούν τον κύριο αποδέκτη των γερμανικών προϊόντων, πράγμα όμως, που θα πρέπει προηγουμένως να έχει υπάρξει αλλαγή στην υφιστάμενη πολιτική της λιτότητας που άλλωστε με τα σημερινά δεδομένα έχει διαφορετική αφετηρία και επιπτώσεις για κάθε χώρα της Ε.Ε. καθώς επίσης θα πρέπει να αποτελεί και κύριο μέλημα των Γερμανικών κυβερνήσεων η αποφυγή μιας στρατιωτικής αναμέτρησης γύρω απο τα σύνορά της, που βέβαια με τα σημερινά δεδομένα θα ήταν ολέθριο να προκληθεί..

Αθήνα 9-12-2014

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Του Ταξιάρχου Δημητρίου Τσολακίδη

Η παρουσία του Ελληνισμού στον Βόρειο Εύξεινο Πόντο ανάγεται στα μυθικά χρόνια και συνδέεται με τα ονόματα του Προμηθέα, του Φρίξου, του Ηρακλή, των Αργοναυτών και άλλων μυθικών ηρώων. Οι ιστορικοί τοποθετούν την πραγματοποίηση των πρώτων ταξιδιών στις περιοχές αυτές περίπου στην πρώτη π.Χ. χιλιετία. Δύο αιώνες αργότερα, οι προσωρινοί αυτοί εμπορικοί σταθμοί άρχισαν να γίνονται μόνιμα οικιστικά κέντρα. Οι ανασκαφές και οι πλούσιες σε ιστορικά στοιχεία πηγές της κλασσικής, ελληνιστικής και βυζαντινής εποχής μας δίνουν συνεχώς ενδιαφέρουσες μαρτυρίες για την οικιστική οργάνωση, τις οικονομικές δραστηριότητες, τις πολιτιστικές σχέσεις με τις μητροπόλεις τους, με άλλες ελληνικές πόλεις, αλλά και με τους ντόπιους λαούς. Περισσότερες από 75 ελληνικές αποικίες ιδρύθηκαν σε όλο τον Εύξεινο Πόντο από τον 8ο έως τον 6ο π.Χ. αιώνα και συμμετείχαν ουσιαστικά σε αρμονική συνεργασία με τους γηγενείς λαούς, στην οικονομική και πολιτιστική ζωή της ευρύτερης περιοχής.

Ο εκχριστιανισμός των Ρώσων βοήθησε καταλυτικά την ιστορική πορεία των δύο λαών. Μέσω της Ορθοδοξίας διατηρήθηκε ζωντανή η σχέση της Ρωσίας με το ελληνικό Βυζάντιο αλλά και με τους Έλληνες των ρωσικών παραλίων και της ενδοχώρας, οι οποίοι παρέμεναν δημιουργικοί μάρτυρες του αρχαίου αποικιακού ελληνικού πολιτισμού. Εκτός από τις πρώτες ομαδικές εγκαταστάσεις των αρχαίων και βυζαντινών Ελλήνων στον βόρειο Εύξεινο Πόντο, ο Καύκασος, η Γεωργία και η Μεσημβρινή Ρωσία (Ουκρανία) έγιναν σ' όλη την διάρκεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το καταφύγιο των υπόδουλων Ελλήνων. Μπορούμε να χωρίσουμε τα κύματα του νέου ελληνικού αποικισμού σε δύο κατηγορίες. Στην πρώτη ανήκουν οι Έλληνες του βαλκανικού και νησιωτικού χώρου που μετοικούν σποραδικά από τον 15ο αιώνα στις παραδουνάβιες περιοχές και τη νότια Ρωσία (Ουκρανία). Στην δεύτερη κατηγορία ανήκει ο υπόδουλος ελληνισμός της Μικράς Ασίας και ιδιαίτερα του Πόντου. Η απαράδεκτη και φανατική συμπεριφορά των Τούρκων και η φιλοξενία των ομοδόξων Ρώσων έγιναν αιτία να ξαναγεννηθεί στα αρχαιοελληνικά οικιστικά κέντρα, αλλά και σε νεοαποκτηθέντα ρωσικά εδάφη, ένας νέος ακμαίος ελληνικός πολιτισμός. Οι διαδοχικές μετοικεσίες που κράτησαν ως τις αρχές του 20ου αιώνα ενίσχυσαν πολύπλευρα και τον ρωσικό πολιτισμό και την ορθόδοξη ρωσική εκκλησία. Η πνευματική προσφορά του Μάξιμου Γραικού και του Θεοφάνη είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα της πολιτιστικής επιρροής. Στην έναρξη της προσέγγισης των δύο πολιτισμών θετικό ρόλο έπαιξε και ο γάμος του μεγάλου Δούκα της Ρωσίας Ιβάν Γ' με την Ελληνίδα πριγκίπισσα Σοφία Παλαιολογίνα, από τον οποίο ουσιαστικά νομιμοποιήθηκε ο σχηματισμός της νεοελληνικής διασποράς.

Επισήμως η νεοελληνική διασπορά αρχίζει την ιστορική της πορεία το 1453 με την άλωση της Πόλης τότε που ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής διανόησης και της άρχουσας τάξης προτίμησε την ομόδοξη Ρωσία από την καθολική Δύση ως νέα πατρίδα του, την οποία υπηρέτησε με τον προσήκοντα σεβασμό και την καταξίωσε με τα έργα του. Η πλειονότητα, όμως, των Ελλήνων αυτών αφομοιώθηκαν από τον ντόπιο πληθυσμό και σήμερα μόνο τα ονόματά τους θυμίζουν την καταγωγή τους. Η αφομοίωση αυτή των Ελλήνων διανοούμενων και των εκπροσώπων της άρχουσας τάξης ωφέλησε τη χώρα υποδοχής, αφού «μπολιάστηκε» με ανθηρά και ενεργά στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού με αποτέλεσμα τη γόνιμη ενορχήστρωση των ελληνικών τεχνών και επιστημών με τον «καλό» δέκτη που ήταν ο ρωσικός πολιτισμός. Είναι σαφές ότι αυτή η ειρηνική εισβολή του ελληνικού στοιχείου υποστηρίχθηκε και συναισθηματικά τουλάχιστον ενισχύθηκε λόγω και του ομοδόξου παράγοντα, ο οποίος, την εποχή εκείνη, καθόριζε σε σημαντικό βαθμό τα κριτήρια επιλεξιμότητας και αποδοχής των μεταρρυθμίσεων ή ακόμα και των κοινωνικών και πολιτιστικών μετασχηματισμών του συστήματος, σε κλίμακα που δεν θα δημιουργούσε ανισορροπίες ή ανατροπές. Στην αρχή του 18ου αιώνα στην Γεωργία και στον Καύκασο έγιναν μετοικεσίες Μικρασιατών και κτίστηκε το ελληνικό χωριό Μισχανέ το οποίο είχε χαλκούχα μεταλλεία.

Ευνοικές συνθήκες και ασφάλεια για τους Έλληνες δημιουργήθηκαν μετά την ένωση της Ρωσίας με την Γεωργία. Το Τσαρικό πολίτευμα επεδίωκε σε μεγάλο βαθμό την εγκατάσταση στις περιοχές του Καυκάσου χριστιανών από την Οθωμανική Αυτοκρα- τορία. Το κενό που δημιουργήθηκε από την αποχώρηση των μουσουλμάνων από την Γεωργία μετά την ένωσή της με την Ρωσία καλύφθηκε σχετικά από τις ομαδικές μετοικεσίες Ελλήνων του Πόντου οι οποίοι εξ αιτίας της βάρβαρης συμπεριφοράς των Τούρκων και των προσφύγων μουσουλμάνων που κατέφυγαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία αναγκάστηκαν να πάρουν τον δρόμο της προσφυγιάς κατά τις αρχές του 19ου αιώνα.

Από τον ελλαδικό χώρο οι πρώτες ομαδικές μετοικεσίες χρονολογούνται στις αρχές του 17ου αιώνα. Σύμφωνα με το ιστορικό αρχείο της ελληνικής κοινότητας του Νιεζίν (Ρωσία) οι πρώτοι έλληνες εγκαταστάθηκαν εκεί το 1625. Η ουσιαστική συμμετοχή των Ελλήνων στην οικονομική ανάπτυξη της περιοχής ολοκληρώθηκε το 1656, δηλαδή, όταν οργανώθηκαν και απέκτησαν άδεια ελευθέρου εμπορίου. Μετά από 20 χρόνια τα προνόμια αυτά παραχωρήθηκαν με εντολή του Τσάρου Θεοδώρου και στους Έλληνες της πόλης Πουτβίλ.

Το παλάτι του Μεγάλου Πέτρου ήταν πάντα ανοιχτό στους Έλληνες διανοούμενους, πολλοί από τους οποί-

ους κατείχαν ανώτατες θέσεις, όπως ο Ιάκωβος Πυλαρινός που ήταν προσωπικός γιατρός του, ο Πολυκαλάς που ήταν γιατρός της γυναίκας του Αικατερίνης Α', ο καθηγητής της ελληνικής φιλολογίας Σκιαδάς και άλλοι. Οι Έλληνες αυτοί και πολλοί άλλοι όχι μόνον κατείχαν εξέχουσες θέσεις στην ρωσική πυραμίδα της εξουσίας αλλά με τα πολιτισμικά στοιχεία που τους διέκριναν επηρέασαν καταλυτικά σε πολλά θέματα τη ρωσική πλεύση και προσέδωσαν στη ρωσική διπλωματία-και όχι μόνον- της εποχής εκείνης μια «ελληνική ματιά» στα τεκταινόμενα.

Επίσης μεγάλο ρόλο στην αφύπνιση της εθνικής συνείδησης του ελληνικού λαού και την άνοδο των εθνικοαπελευθερωτικών επαναστατικών του δυνάμεων έπαιξαν οι πόλεμοι της Ρωσίας εναντίον των Τούρκων στα τέλη του 18ου αιώνα. Είναι άλλωστε παγκοίνως γνωστό το πόσο οι Έλληνες μετανάστες και οι Ρώσοι βοήθησαν στην προετοιμασία της Μεγάλης Ελληνικής Επανάστασης (Φιλική Εταιρία). Ο ρωσικός παράγοντας, βέβαια, δεν έβλεπε τη βοήθεια προς τους Έλληνες μόνον σαν μια στάση αντίθεσης προς τον τουρκικό παράγοντα, ο οποίος ήταν ιστορικά πάντοτε απέναντί του, αλλά σαν μια μοναδική ευκαιρία να εξυπηρετήσει τη νομοτελειακή του ανάγκη να αποκτήσει, έστω και μέσω τρίτου- στην προκειμένη περίπτωση του μελλοντικού ελεύθερου ελληνικού κράτους- την πρόσβαση στη Μεσόγειο. Παράλληλα, στα ρωσικά λαϊκά στοιχεία, που διατηρούσαν ακόμη ζωντανή τη χριστιανική πίστη, υπήρχε έντονη η αίσθηση ότι υπηρετούσαν το αυτονόητο, που ήταν η στήριξη του αδελφού λαού απέναντι στον αλλόθρησκο.

Μετά την επικράτηση των Μπολσεβίκων (1917) και για μία εικοσαετία όλοι οι λαοί της Σοβιετικής Ένωσης ισοπεδωμένοι ταξικά εργάστηκαν για το κτίσιμο του σοσιαλιστικού μοντέλου. Η ΕΣΣΔ αρχικά σεβάστηκε όλες τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες του ελληνισμού. Στη δεκαετία 1926-1937 η ποντιακή γλώσσα ήταν ισότιμη με τις άλλες του σοβιετικού κράτους. Έγινε σεβαστή, επίσης, η ελληνική διάλεκτος της Μαριούπολης που μιλιέται και σήμερα από 100.000 Έλληνες. Μετά, όμως, το 1937 κατά το διάστημα της σταλινικής περιόδου άρχισαν οι εκκαθαρίσεις των εθνικών μειονοτήτων που είχαν στόχο την σοβιετοποίηση με την πλαστή δικαιολογία της ανάπτυξης δήθεν αντεπαναστατικών ομάδων. Το 1938 έκλεισαν τα ελληνικά σχολεία, όλες οι ελληνικές εφημερίδες, τα βιβλιοπωλεία, τα θέατρα κλπ. Είναι αυτονόητο, λοιπόν, ότι ήταν παραπλανητική η εντολή του Στάλιν κατά την εισήγηση (επιβολή) του συντάγματος του 1936 ότι στην Σοβιετική Ένωση υπήρχαν μόνον 60 έθνη, ενώ στην πραγματικότητα αυτά ήταν 120. Έτσι καταπατήθηκε η ισονομία και δημιουργήθηκε μίσος κατά των Ελλήνων. Το 1937 άρχισαν οι χωρίς προσχήματα συλλήψεις και εκτελέσεις. Το 1938 άρχισαν οι εκκαθαρίσεις των Ελλήνων της Μαριούπολης οι οποίοι στάλθηκαν εξορία στο Αρχαγγέλσκ και στην Σιβηρία. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο όλοι οι Έλληνες πολέμησαν ηρωικά τους Γερμανούς. Παρ' όλα αυτά το 1942 οι Έλληνες του Κρασνοντάρ και του Ροστόφ εξορίστηκαν στην ανατολική Σιβηρία. Το 1944 οι Έλληνες της Κριμαίας εξορίστηκαν στο Ουζμπεκιστάν με την κατηγορία της συνεργασίας με τους Γερμανούς. Επίσης, το 1944 εκτοπίστηκαν από την Γεωργία, το Αζερμπαϊτζάν και την Αρμενία στο Καζακστάν 16.000 περίπου Έλληνες. Το πόσο ανυπόστατες και προκλητικές ήταν όλες οι κατηγορίες των σταλινικών εις βάρος των Ελλήνων προκύπτει από το γεγονός της συνέχισης των εξοριών και μετά το τέλος του πολέμου. Στην μεταστροφή αυτή του ρωσικού στοιχείου στη νεότερη ιστορία συνέβαλε τόσο το πολιτικό καθεστώς των σοβιέτ και η εικόνα που ήθελε να προσδώσει στη σοβιετική επανάσταση όσο και ο τρόπος που η υπόλοιπη Ευρώπη και κυρίως οι Μεγάλες Δυνάμεις αντιμετώπισαν τα πράγματα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με τις «συμφωνίες κυρίων κάτω από το τραπέζι». Επιπλέον, ας μην ξεχνάμε την παντελή ανυπαρξία του χριστιανικού στοιχείου στη Ρωσία των σοβιέτ για τους δικούς της λόγους, που όμως η απουσία του ήταν ικανή να αποτελέσει ένα ακόμη αρνητικό παράγοντα στην υπόθεση του τρόπου αντιμετώπισης του ελληνικού στοιχείου σ'εκείνα τα δύσκολα χρόνια. Ο φυσικός άυλος ισχυρός συνδετικός κρίκος μεταξύ των δύο λαών από την εποχή της άλωσης της Πόλης είχε πλέον εκλείψει…

Σήμερα, που στην πρώην Σοβιετική Ένωση η λογική της μισής αλήθειας και του ψεύδους καταργήθηκε και πολλά γεγονότα του παρελθόντος αναθεωρήθηκαν, άρχισε σιγά σιγά να λάμπει και να τεκμηριώνεται η μεγάλη προσφορά του ελληνικού στοιχείου σε όλους τους τομείς. Τα μεγάλα ερωτήματα, όμως, ορθώνονται εμπρός μας βασανιστικά όσο ποτέ:

- Τι κινήσεις έχει κάνει μέχρι τώρα η Ρωσία σε σχέση με την αποτίμηση της ιστορικής αλήθειας στην κοινή πορεία των δύο λαών;
- Ποια είναι η ώριμη διαχείριση από τη μεριά του σύγχρονου ελληνικού κράτους;
- Ποια είναι η αντιμετώπιση από την ελληνική διανόηση ατομική και θεσμική (βλ. Πανεπιστήμια);

Μήπως είναι η ώρα να δούμε το ανάστημα της ελληνικής πολιτείας;

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΥΡΣΟΣ)
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ, ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΗΡΟΔΟΤΟΣ)
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ)
Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΗΡΟΔΟΤΟΣ)

Η ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΕΝΔΥΝΑΜΩΝΕΤΑΙ: ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΟ ΚΑΛΩΔΙΟ ΘΑ ΣΥΝΔΕΕΙ ΙΣΡΑΗΛ - ΚΥΠΡΟ-ΕΛΛΑΔΑ

Του Αντιστράτηγου ε.α. Ιωάννου Αθαν. Μπαλτζώη

Η τριμερής συμμαχία Ελλάδος-Κύπρου – Ισραήλ φαίνεται ότι είναι πραγματική, αληθινή και δυνατή. Τα τελευταία γεγονότα στην ΑΟΖ της Κύπρου και η αυξανόμενη προκλητικότητα της Τουρκίας φαίνεται ότι ενισχύει ακόμη περισσότερο την τριμερή στρατηγική συμμαχία, που στην ουσία είναι τετραμερής, αφού περιλαμβάνει και την Αίγυπτο και αναμένεται να γίνει πενταμερής, καθόσον και ο Λίβανος αναμένεται να προχωρήσει στην σπουδαία από κάθε άποψη διακρατική οικονομική συνεργασία και στρατηγική συμμαχία. Οι εξελίξεις αυτές έχουν θορυβήσει τους γνωστούς θρασείς ταραχοποιούς της περιοχής, τους Τούρκους, με αποτέλεσμα να αντιδρούν σπασμωδικά και ίσως επικίνδυνα. Τα καλά νέα αυτή την φορά έχουν σχέση με την συμφωνία σύνδεσης των τριών χωρών με υποθαλάσσιο ηλεκτρικό καλώδιο.

Έτσι λοιπόν, σύμφωνα με την ιστοσελίδα Globes, σε άρθρο του Hedy Cohen με τίτλο «Η Ευρώπη θα συμβάλει οικονομικά στην τοποθέτηση ηλεκτρικού καλωδίου τροφοδοσίας μεταξύ Κύπρου και Ισραήλ», διαβάζουμε ότι στο πλαίσιο του προγράμματος «Connecting Europe Facility» η ΕΕ συμφώνησε να χορηγήσει χρήματα για την χρηματοδότηση καλωδίου που θα συνδέει το Ισραήλ με την Κύπρο. Το καλώδιο θα ξεκινάει από την ισραηλινή πόλη Χαντέρα και θα καταλήγει στον Βασιλικό της Κύπρου. Από εκεί θα συνεχίζει για Κρήτη και για Αθήνα.

Το καλώδιο θα επιτρέπει μεταφορά ηλεκτρισμού διπλής κατευθύνσεως, ισχύος 2.000 MW σε απόσταση 1.518 χιλιομέτρων: 329 χιλιόμετρα μεταξύ Ισραήλ και Κύπρου, 879 χιλιόμετρα από την Κύπρο στην Κρήτη, και 310 χιλιόμετρα από την Κρήτη στην Αθήνα. Στο παρελθόν, το Υπουργείο Ενέργειας του Ισραήλ είχε ανακοινώσει ότι το κόστος του όλου έργου (Ισραήλ-Κύπρου-Κρήτης), υπολογίζεται να ανέλθει περίπου στο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, ενώ το τμήμα μεταξύ Ισραήλ και Κύπρου υπολογίζεται να κοστίσει μισό δισεκατομμύριο ευρώ. Επιπλέον, το Υπουργείο Ενέργειας ανακοίνωσε ότι η αναμενόμενη συνολική απόδοση του έργου ανέρχεται στα 17,5 δις ευρώ και ότι οι επενδύσεις σε αυτό αναμένεται να αποσβεστούν το λιγότερο μέσα σε τέσσερα χρόνια.

Στο πλαίσιο της Σύνδεσης στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο (CEF), η ΕΕ προγραμματίζει να χρηματοδοτήσει έργα αξίας συνολικού ύψους 647 εκατομμυρίων ευρώ: 16 έργα σχετικά με το φυσικό αέριο (ΦΑ) και 18 έργα σχετικά με τον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας. Το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί για τον εφοδιασμό της Ευρώπης με ηλεκτρική ενέργεια και φυσικό αέριο και για την σύνδεση απομονωμένων χωρών (όπως η Κύπρος) με την ενεργειακή αγορά της Ευρώπης. «Η γεωπολιτική κρίση ενίσχυσε την ανάγκη σύνδεσης των δικτύων παροχής ηλεκτρικής ενέργειας», δήλωσε ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αρμόδιος σε θέματα ενέργειας. Πρόσθεσε επίσης ότι τα περισσότερα από τα εν λόγω ποσά θα διατεθούν για τη χρηματοδότηση έργων που σχετίζονται με το φυσικό αέριο. Εκτός από την κατασκευή πρόσθετων αγωγών φυσικού αερίου, θα περιληφθεί στα έργα και κατασκευή τερματικών για τη μεταφορά του υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) στις περιοχές της Βαλτική Θάλασσας και στην Ανατολική Ευρώπη.

Αν και εκκρεμούν ακόμη πολλά αναπάντητα ερωτήματα, όπως ποια θα είναι η διάρκεια κατασκευής του έργου, τι ποσοστό ηλεκτρικής ενέργειας θα χάνεται στη διαδρομή, κατά πόσον είναι δυνατή η τοποθέτηση του υποθαλάσσιου καλωδίου μεταξύ Ισραήλ και Κύπρου, σε βάθος 2000 μ. και άλλα, εν τούτοις το πρόγραμμα αυτό θα προχωρήσει, συνδέοντας τις τρεις χώρες όχι μόνο ηλεκτρικά, αλλά και με δεσμούς φιλίας, συνεργασίας και στρατηγικής συμμαχίας, στοιχεία απαραίτητα για την σημερινή κατάσταση και τις εθνικές προκλήσεις που βιώνουμε από αλαζόνες, θρασείς και επιθετικούς γείτονες.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ ΤΗΣ 28ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014

Του κ. Γεωργίου Ε. Δουδούμη
Οικονομολόγου - Μέλους του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Καταρχήν δεν πρόκειται για «κοινό ανακοινωθέν», όπως εσφαλμένα αναφέρθηκε στον Τύπο. Πρόκειται για Τελική Δήλωση της Συνόδου της προεδρίας της Συνόδου, δηλ. της Γερμανίας, υπό την προεδρία της οποίας διοργανώθηκε και έλαβε χώρα στις 28 Αυγούστου 2014 η εν λόγω Σύνοδος. Στο πλαίσιο αυτής της πρώτης «Συνόδου για τα Δυτικά Βαλκάνια» συνήλθαν στο Βερολίνο οι πρωθυπουργοί, οι υπουργοί Εξωτερικών και οι υπουργοί Οικονομίας της Αλβανίας, της Βοσνίας & Ερζεγοβίνης, του Κοσόβου, της Κροατίας, του Μαυροβουνίου, της ΠΓΔΤΜ, της Σερβίας και της Σλοβενίας, εκπρόσωποι της Ευρ. Επιτροπής, της Αυστρίας ως μελλοντικού οικοδεσπότη της επόμενης Συνόδου και της Γαλλίας.

Η Σύνοδος καλύπτει τον χώρο που κάλυπτε η τέως Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας και η Αλβανία. Ο εν λόγω χώρος, με εξαίρεση την Σλοβενία και την Κροατία, μπορεί από γεωστρατηγική άποψη να χαρακτηριστεί σήμερα ως «Terra americana» με δεδομένη την εμβληματική αμερικανική βάση Bondsteel στο Κόσοβο, ευρισκόμενη πολύ κοντά στη νατοϊκή και αμερικανοελεγχόμενη Αλβανία και στις επίσης νατοϊκές Βουλγαρία και Ρουμανία, τις οποίες έσπευσαν οι ΗΠΑ να τις εντάξουν στο ΝΑΤΟ το 2004, τρία χρόνια πριν αυτές ενταχθούν στην Ευρ. Ένωση.

Συνεπώς, σε μια φάση επιθετικής γερμανικής εξωτερικής πολιτικής (εμπλοκή στην κρίση της Ουκρανίας με επιθετικές πρωτοβουλίες και παροχή όπλων στους Κούρδους με επίσημη γερμανική αιτιολογία ότι «θίγονται η ασφάλεια και συμφέροντα της Γερμανίας», η επεκτατική γερμανική πολιτική στα αποκαλούμενα «Δυτικά Βαλκάνια» ερμηνεύεται ως προσπάθεια η terra americana να μετατραπεί σε terra germanica με ευρωπαϊκό μανδύα δεδομένου ότι η γαλλική συμμετοχή καλύπτει τον ρόλο του «χρήσιμου ηλίθιου», όπως πανηγυρικά επιβεβαίωσε η πρόσφατη κυβερνητική αλλαγή στη Γαλλία μετά τη θορυβώδη παραίτηση του γαλλικά σκεπτόμενου υπουργού Οικονομικών της Γαλλίας. Η Ευρώπη στους Ευρωπαίους λοιπόν, με την Ευρώπη να είναι όμως γερμανική.

Την αξίωση για «ευρωπαϊκά» Δυτικά Βαλκάνια οι Γερμανοί οικοδεσπότες της Συνόδου «ντύνουν» με τη θεσμική καθιέρωση σε ετήσια βάση της Συνόδου μέχρι το έτος 2018, με επόμενο οικοδεσπότη την Αυστρία, συνεργάτιδα της Γερμανίας στις καθοριστικές πρωτοβουλίες για αποσύνθεση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας. Η καθιέρωση τέτοιων ετησίων Συνόδων βάλλει ευθέως και κατά της ενδοβαλκανικής θεσμοθετημένης συνεργασίας, όπως αυτή έχει καθιερωθεί στο πλαίσιο της Διαδικασίας Συνεργασίας της Νοτιοανατολικής Ευρώπης (SEECP-SOUTH EAST EUROPE COOPERATION PROCESS), στο πλαίσιο της οποίας ξεχώριζε ο ρόλος της Ελλάδος.

Στην υπό σημείον 1 παράγραφο της Δήλωσης γίνεται αναφορά στην αναγκαία στην περίοδο 2014-2018 από κοινού ενισχυμένη ώθηση προς λύση των ανοικτών διμερών (διάβαζε ΠΓΔΤΜ-Ελλάς, Σερβία-Κόσοβο) και ενδοκρατικών (διάβαζε ΠΓΔΤΜ, Βοσνία & Ερζεγοβίνη) και προς συμφιλίωση μεταξύ και εντός των κοινωνιών της περιοχής (διάβαζε ΠΓΔΤΜ-Ελλάς, ΠΓΔΤΜ-Βουλγαρία, Σερβία-Κόσοβο και ΠΓΔΤΜ, Κόσοβο, Βοσνία & Ερζεγοβίνη, Αλβανία). Εκφράζεται και η επιθυμία ενίσχυσης της περιφερειακής οικονομικής συνεργασίας και για να τεθούν βάσεις για βιώσιμη ανάπτυξη.

Στην υπό σημείον 2 παράγραφο γίνεται αναφορά στις προγραμματισμένες μέχρι το 2018 ετήσιες Συνόδους για τα Δυτικά Βαλκάνια, με πρώτη αυτή της Αυστρίας το 2015, ώστε να εργαστούν συνεχώς πάνω σε θέματα-κλειδιά που αφορούν το μέλλον των Δυτικών Βαλκανίων.

Στην υπό σημείον 3 παράγραφο, αφού γίνεται αναφορά, ότι ακόμη προ δεκαπέντε ετών η περιοχή είχε σημαδευτεί από πολέμους, διωγμούς και καταστροφή, σημειώνεται ότι έχει επιτευχθεί τεράστια πρόοδος όσον αφορά τη δημιουργία σταθερότητας, τη δημιουργία καλών γειτονικών σχέσεων και τον εκσυγχρονισμό του κράτους, της κοινωνίας και της οικονομίας.

Σε αυτές τις προόδους, αναφέρεται στην υπό σημείωση 4 παράγραφο, συνέβαλε αποφασιστικά η πολιτική διεύρυνσης της Ευρ. Ένωσης και όλα τα κράτη των Δυτικών Βαλκανίων είναι πεπεισμένα, ότι το μέλλον τους βρίσκεται στην Ευρ. Ένωση. (Άρα καλά θα κάνουν να κρατήσουν αποστάσεις από τον υπερατλαντικό «προστάτη»).

Στην υπό σημείον 5 παράγραφο υπογραμμίζεται, ότι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση (της Γερμανίας) με έμφαση πιστεύει στην ευρωπαϊκή προοπτική των κρατών των Δυτικών Βαλκανίων), ότι όλα θα έχουν τη δυνατότητα να ενταχθούν στην Ευρ. Ένωση εάν πληρούν τις προϋποθέσεις ένταξης. Αναφέρεται ότι «η Γερμανία έχει συνείδηση της ευθύνης της….» χωρίς να ομολογεί λάθη για τις συμμετοχές της στου πολέμους, διωγμούς και καταστροφές στην τέως Γιουγκοσλαβία την περίοδο 1990-1999.

Στις υπό σημεία 6, 7 και 8 παραγράφους γίνεται αναφορά στην ανάγκη για περιφερειακή συνεργασία ως απαραίτητη βάση και υπογραμμίζεται η θέληση των πρωθυπουργών της Σερβίας και του Κοσόβου να προωθήσουν δυναμικά την ομαλοποίηση των σχέσεων των χωρών τους. Επίσης αναγκαία είναι, αναφέρεται, «η λύση της διαμάχης για το όνομα μεταξύ της ΠΓΔΤΜ και της Ελλάδος. Οι συμμετέχοντες (στη Σύνοδο) συμφωνούν, ότι αυτή η διαμάχη πρέπει να λυθεί επειγόντως με ετοιμότητα συμβιβασμού όλων των πλευρών. Εκεί όπου η επιρροή περιφερειακών γειτόνων θα μπορούσε να ευνοήσει το ξεπέρασμα εσωτερικών πολιτικών προκλήσεων πρέπει αυτή να αποβεί χρή-

σιμη.

Αυτό ισχύει ιδιαιτέρως στην αναθέρμανση της διαδικασίας μεταρρυθμίσεων στη Βοσνία & Ερζεγοβίνη».

Στις υπό σημεία 9, 10 και 11 παραγράφους γίνεται αναφορά στην ανάγκη βελτίωσης διακυβέρνησης των χωρών της περιοχής και ότι πρέπει να ληφθούν πρόσθετα μέτρα για την καταπολέμηση της διαφθοράς και της οργανωμένης εγκληματικότητας και να ενισχυθεί η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Επίσης γίνεται αναφορά στον θετικό ρόλο της αντιπολίτευσης, στην ανάγκη ύπαρξης ανεξάρτητων συνδικάτων και ελεύθερων μέσων μαζικής ενημέρωσης, ενώ στο πλαίσιο της Συνόδου οργανώθηκε την ίδια μέρα ομάδα εργασίας για δώδεκα ηγετικούς δημοσιογράφους όλων των κρατών της περιοχής.

Τέλος, στα υπό σημεία 12 ως και 18 γίνεται αναφορά στην αύξηση της ευημερίας μέσω βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης, όπου γίνεται σαφής προσπάθεια εντατικοποίησης των οικονομικών σχέσεων της Γερμανίας με τα κράτη που συμμετέχουν στη Σύνοδο, μέσω «ανταλλαγής εμπειριών» με το «Germany Trade and Invest», με περιφερειακό συνέδριο στο Μαυροβούνιο εντός του 2014 κ.ά, ενώ ερωτηματικά δημιουργεί η διατύπωση, ότι «η ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική έχει περαιτέρω αυξημένη σημασία για τα κράτη των Δυτικών Βαλκανίων», χωρίς διευκρινίσεις για το τι εννοεί ο ποιητής. Περί South Stream δεν αναφέρεται λέξη.

Ακολουθεί **το επίσημο κείμενο της Δήλωσης, στην Αγγλική**, της Υπηρεσίας Τύπου και Πληροφοριών της γερμανικής κυβέρνησης:

Final Declaration by the Chair of the Conference on the Western Balkans, Berlin, 28 August 2014

A hundred years after the outbreak of the First World War, the heads of government, foreign ministers and economics ministers of Albania, Bosnia and Herzegovina, Croatia, Kosovo, the FYR of Macedonia, Montenegro, Serbia and Slovenia, as well as representatives of the European Commission, the future host Austria, and France, met in Berlin on 28 August 2014 for the first Conference on the Western Balkans.

2014 – 2018: four years of real progress

1. We agree that today's conference should provide a framework for a period of four years, during which we will further our endeavours to make additional real progress in the reform process, in resolving outstanding bilateral and internal issues, and in achieving reconciliation within and between the societies in the region. We are also united in the aim of enhancing regional economic cooperation and laying the foundations for sustainable growth.

2. We have jointly decided to meet in the same format each year during the next four years in order to implement the agenda agreed at today's meeting and to support this aim through other specific projects. The Federal Chancellor of Austria has offered to host the first follow-up conference in his country in 2015. This will provide an opportunity to evaluate the initial results. We plan to continue our work on questions of key importance to the future of the Western Balkans on an ongoing basis during further conferences to be held until 2018.

The path to a future in Europe

3. Just fifteen years ago, the news from the region was dominated by war, expulsions and destruction. It is now apparent that the region has already made great achievements as regards creating stability, developing good neighbourly re-

lations, and modernising government, society and the economy.

4. The European Union's enlargement policy has played a crucial role in these achievements. All of the countries in the Western Balkans firmly believe that their future lies in the European Union.

5. The German Government expressly underlines its support for the prospect of European integration for the countries of the Western Balkans. All of the countries of the Western Balkans will have an opportunity to join the European Union if they meet the conditions for accession. Germany is aware of its responsibility for a peaceful, stable and democratic future based on the rule of law, and will continue to support the region on its path to this future.

Intensifying regional cooperation as an essential basis

6. All of the participants underline the need to resolve outstanding bilateral questions as quickly as possible in the interests of good neighbourly relations and increased stability in the region. The prime ministers of Serbia and Kosovo reiterated their determination to revitalise the process of normalising relations. The naming dispute between the FYR of Macedonia and Greece is one of the outstanding bilateral issues. The participating States agreed that this dispute must urgently be resolved by a willingness to compromise on all sides. Where possible, the countries should make use of the positive influence of regional neighbours on overcoming internal political challenges. This applies in particular to the revitalisation of the reform process in Bosnia and Herzegovina.

7. The countries of the Western Balkans therefore stress their willingness today to increase their cooperation among one another. Regional organisations such as the Regional Cooperation Council will play an important role in this.

8. Regional cooperation shall also include the civil society level. In this context, the participating States underlined their unanimous wish to expand transnational exchange, particularly among young people.

Strengthening good governance

9. Further improving governance remains a particular challenge for the young democracies of the Western Balkans.

10. The participating States agree that further measures must be taken to tackle corruption and organised crime. The countries of the Western Balkans reiterated their willingness to carry out further reforms aimed at increasing legal certainty in their countries, to uphold and reinforce the independence of their judiciary, and to work more intensively together across borders in regional and bilateral structures.

11. In a pluralistic democracy, the opposition must also be able to play its role in the parliamentary framework, and it must also want to do so. A politically active civil society can also provide constructive support as regards the further strengthening of democratic communities in the countries of the Western Balkans, thus also bringing these states closer to the EU. The prerequisites for this include a pluralistic media landscape, independent trade unions, and an economy that can fulfil its role as part of the community, free from political interference. Germany remains committed to fostering freedom of the media in the region. To this end, the Federal Foreign Office is holding a workshop for twelve leading journalists from all countries of the region as part of the conference framework programme.

Increasing prosperity via sustainable economic growth

12. Sustainable economic growth and thus the sustainable increase of prosperity for the good of citizens will only be possible via open markets and foreign investment. A positive investment climate is particularly crucial to the activities of small and medium-sized enterprises. Legal certainty and a zero-tolerance policy on corruption are vital in this context. The participating States aim to improve cooperation among the investment agencies, as well as the way they communicate with Germany Trade & Invest.

13. The countries of the Western Balkans shall reinforce their endeavours to overcome their current account deficits. German business will support the enhancement of the region's export strength by launching a purchasing initiative for the Western Balkans in 2015.

14. Competitiveness must be further increased via regional value chains. In this context, the initiative by the German business community to hold a regional conference in Montenegro in September 2014 and the activities by the Regional Cooperation Council in this area will make a concrete contribution.

15. The participating States agree that European energy policy is of increasing importance to the countries of the Western Balkans. Regional cooperation within the framework of the Energy Community for South East Europe is an important component, particularly as regards energy security, energy efficiency targets and climate protection. The countries of the Western Balkans will continue to work intensively on further developing the Energy Community and on overcoming shortcomings in implementation.

16. The participating States share the view that a transport community for the Western Balkans could provide a positive impetus for economic development by improving the region's logistical connections to the European markets where demand is high. This is also the case as regards the expansion of information and communications technology infrastructure under reliable conditions.

17. The participating States believe that needs-based academic and vocational training is essential in order to reduce youth unemployment. Projects by the German business community to support vocational training in the countries of the Western Balkans are helping to meet this aim.

18. Germany is willing to carry out further measures within the framework of existing programmes on economic cooperation and development in order to support the region's countries in making the most effective use of European measures for bringing them closer to the EU via the Instrument for Pre-Accession Assistance (IPA). German development cooperation has provided reliable support to the countries of the Western Balkans for 25 years and is an integral part of German endeavours to bring the countries closer to the EU and European standards.

Περί δημιουργίας Ζώνης Ασφαλείας στη Συρία

Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
www.geostrategy.gr

Στις 02-10-2014, η Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση υπερψήφισε, με 298 ψήφους υπέρ και 98 ψήφους κατά, το σχετικό υπόμνημα προκειμένου να εξουσιοδοτηθεί η κυβέρνηση να αναθέσει στις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις τη διεξαγωγή επιχειρήσεων πέραν των συνόρων εντός του ιρακινού και συριακού εδάφους. Σημειωτέον ότι το εθνικιστικό κόμμα MHP στήριξε την κυβερνητική πρόταση, ενώ τα υπόλοιπα κόμματα της αντιπολίτευσης, το ρεπουμπλικανικό CHP και το κουρδικό HPD, καταψήφισαν το υπόμνημα. Αναλυτικότερα, το κείμενο του εν λόγω υπομνήματος που έφερε την υπογραφή του πρωθυπουργού Νταβούτογλου ανέφερε τα εξής:

«Η Τουρκία: α. Θα λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο, στα πλαίσια του διεθνούς δικαίου, για την εθνική της ασφάλεια έναντι τρομοκρατικών απειλών και κάθε είδους κινδύνου. β. Θα εξαλείψει όλες τις επιθέσεις εναντίον της, προερχόμενες από τρομοκρατικές οργανώσεις που βρίσκονται στο Ιράκ και στη Συρία. γ. Θα εξασφαλίσει τη διατήρηση της ασφαλείας της έναντι άλλων πιθανών κινδύνων, όπως τα μαζικά ρεύματα προσφύγων.

Οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις, έγκαιρα, ποιοτικά, ποσοτικά και οριοθετημένα, κατά τη διάρκεια της κρίσης και στη συνέχεια κατά τη διάρκεια των εξελίξεων που θα ακολουθήσουν, θα συμβάλουν στην υλοποίηση μιας ταχείας και δυναμικής πολιτικής που θα επαγρυπνά και θα διαφυλάττει δραστικά τα ύψιστα συμφέροντα της Τουρκίας, ώστε να μην απαιτηθεί αργότερα η δυναμική αποκατάσταση αυτών των συμφερόντων, σύμφωνα με τη ροή των μελλοντικών εξελίξεων.

Κατόπιν των παραπάνω και σύμφωνα με το άρθρο 92 του Συντάγματος, παρακαλώ να δοθεί η έγκριση για ένα έτος, αρχής γενομένης από τις 04-10-2014, ώστε η κυβέρνηση να προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες που θα καθορίζουν τη λήψη κάθε μέτρου για να εξαλειφθούν οι κίνδυνοι και οι απειλές, χρησιμοποιώντας, στο μέτρο που θα καθορίσει η κυβέρνηση, τις ένοπλες δυνάμεις της χώρας και τις ένοπλες δυνάμεις ξένων κρατών που βρίσκονται στην Τουρκία, για τη διεξαγωγή επιχειρήσεως πέραν των συνόρων και για την επέμβαση αυτών σε ξένα κράτη. Πρωθυπουργός Αχμέτ Νταβούτογλου.»

Μέσω του υπομνήματος αυτού, η Τουρκία: πρώτον, επιδιώκει την αναβάθμιση του περιφερειακού ρόλου της. Δεύτερον, θα προβάλλει διεθνώς ότι, αφενός δεν είναι ούτε υπεύθυνη ούτε μέρος αυτού του πολέμου, αφετέρου επιφορτίζεται έναν πρωταγωνιστικό ρόλο για την προστασία και διαφύλαξη των αμάχων πληθυσμών, υπερασπιζόμενη παράλληλα το δίκαιο της Μέσης Ανατολής με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις ενέργειές της για επίλυση του παλαιστινιακού προβλήματος. Τρίτον, καταδεικνύει ότι δεν θα παραμείνει αδρανής στο ενδεχόμενο είτε δημιουργίας τετελεσμένων στην περιοχή, είτε μιας προσωρινής λύσης στη συριακή κρίση. Τέταρτον, θα επιδιώξει να πείσει τις μεγάλες δυνάμεις ότι αποτελεί μια χώρα που πραγματοποιεί τις πληρέστερες αναλύσεις για τις κρίσεις στο Ιράκ και τη Συρία. Και πέμπτον, θεωρεί ότι πρέπει να υπάρξει αποφασιστικότητα στην αντιμετώπιση όλων των τρομοκρατικών οργανώσεων στην περιοχή και πρέπει να ληφθούν πολύ σοβαρά υπόψη οι προτάσεις και οι προειδοποιήσεις της Τουρκίας.

Συνακόλουθα δε, το τελευταίο χρονικό διάστημα το ενδεχόμενο δημιουργίας Ζώνης Ασφαλείας στη Συρία αποτελεί ένα από τα πιο πολυσυζητημένα θέματα και περιλαμβάνεται μεταξύ των κυριότερων στρατιωτικών μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν. Ωστόσο, για τη διεξαγωγή μιας ασύμμετρης επιχείρησης αυτής της κατηγορίας θα πρέπει να συνεξετασθούν οι ακόλουθοι παράγοντες. Πρώτον, ποιος θα είναι ο σκοπός της, που και σε πόσο βάθος θα φθάσει η εν λόγω ζώνη. Δεύτερον, πως και από ποιόν (ποιους) θα διεξαχθεί η επιχείρηση. Τρίτον, η μορφολογία του εδάφους. Τέταρτον, η εθνική, θρησκευτική και δογματική σύνθεση των πληθυσμιακών ομάδων που ζουν στις περιοχές που θα διεξαχθεί η επιχείρηση. Πέμπτον, οι σχέσεις των εν λόγω πληθυσμιακών ομάδων με το καθεστώς Άσαντ, τους αντικαθεστωτικούς και τις υπόλοιπες επαναστατικές ομάδες που δρουν στην περιοχή. Έκτον, η αντίληψη του τοπικού πληθυσμού για την Τουρκία, εφόσον αυτή αναλάβει τον πρωταγωνιστικό ρόλο της επιχείρησης. Και έβδομον, οι κίνδυνοι και οι απειλές που θα δημιουργηθούν στο εσωτερικό της Τουρκίας από «εξωγενείς» παράγοντες (π.χ. το Ιράν, οι τζιχαντιστές του Ισλαμικού Κράτους και η Αλ Κάιντα). Ας σημειωθεί ακόμη, πως η διεξαγωγή της επιχείρησης αυτής είναι βέβαιο ότι θα εκληφθεί από τις δυνάμεις που στηρίζουν τον Άσαντ ως εισβολή, κατοχή και καταπάτηση της εδαφικής ακεραιότητας της Συρίας. Επομένως, καθίσταται σαφές ότι υπάρχει κίνδυνος για περαιτέρω κλιμάκωση της έντασης στην περιοχή και πιθανόν αυτό να αποτελέσει την αιτία ενός περιφερειακού πολέμου με την άμεση ή έμμεση εμπλοκή πολλών κρατών.

Φυσικά, το θέμα της δημιουργίας Ζώνης Ασφαλείας δεν προέκυψε τώρα. Συγκεκριμένα, στις 25-8-2012 η τουρκική εφημερίδα Zaman παρουσίασε τις τουρκικές θέσεις, μέσω δηλώσεων του τότε υπουργού Εξωτερικών και νυν πρωθυπουργού Αχμέτ Νταβούτογλου, για τις επόμενες κινήσεις της Άγκυρας αναφορικά με την κρίση στη Συρία. Συγκεκριμένα ο Νταβούτογλου δήλωσε τα εξής: «Για τη δημιουργία Ζώνης Ασφαλείας νοτίως των τουρκοσυριακών συνόρων θα πρέπει να υπάρξουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις. Πρώτον, εάν διογκωθεί ο αριθμός των προσφύγων, θα πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να βρουν άσυλο και να τους παρασχεθεί ανθρωπιστική βοήθεια εντός των εδαφών της Συρίας. Δεύτερον, εάν κατά μήκος των τουρκοσυριακών συνόρων δημιουργηθούν ασύμμετρες απειλές, τότε θα πρέπει να ληφθούν τα αναγκαία αντίμετρα. Δεν θα πρέπει να αυτονομηθεί καμία περιοχή της Συρίας και κανένας

δεν θα πρέπει να ενεργήσει μονομερώς για την εξεύρεση της οποιασδήποτε λύσης.»

Όμως τι σημαίνουν όλα αυτά για την Τουρκία και τι προτίθεται να πράξει η Άγκυρα; Όπως προκύπτει από την ανάλυση τουρκικών πηγών, η αντίληψη της Άγκυρας για τη δημιουργία Ζώνης Ασφαλείας εστιάζεται στα εξής σημεία:

• Στη δημιουργία μιας ασφαλούς περιοχής όπου θα καταφεύγουν οι διωκόμενοι από τις επιθέσεις των δυνάμεων του Άσαντ και του ISID. Επίσης, οι Τούρκοι είναι θετικοί στην ανάληψη της διοίκησης της εν λόγω επιχείρησης.

• Στην αντιμετώπιση των κοινωνικο-οικονομικών προβλημάτων και προβλημάτων ασφαλείας που προκύπτουν από την αύξηση των προσφυγικών ρευμάτων προς την Τουρκία. Ήδη ο αριθμός των προσφύγων ξεπέρασε το 1,5 εκατομμύριο.

• Στη δρομολόγηση εξελίξεων για την ανατροπή του Άσαντ, δεδομένου ότι η ιδέα και μόνο της ύπαρξης μιας ασφαλούς περιοχής πιθανόν να προτρέψει αρκετά κυβερνητικά στελέχη (στρατιωτικούς, αστυνομικούς κ.λπ.) να άρουν τους τυχόν ενδοιασμούς τους και να λιποτακτήσουν.

• Στην αποτροπή διεξαγωγής «τρομοκρατικών» ενεργειών εντός του τουρκικού εδάφους προερχόμενες από τη Συρία.

• Για να εξασφαλισθεί τόσο η ανθρωπιστική βοήθεια όσο και η στρατιωτική ασφάλεια (επίγεια και εναέρια), η ζώνη που θα δημιουργηθεί θα πρέπει να έχει βάθος περίπου 20-30 χλμ. Ωστόσο, το συριακό έδαφος κατά μήκος των συνόρων με την Τουρκία, μήκους 910 χλμ, παρουσιάζει αρκετές ιδιαιτερότητες με αποτέλεσμα σε αρκετές περιοχές το βάθος της Ζώνης Ασφαλείας να μην υπερβαίνει τα 5 χλμ.

• Η εν λόγω επιχείρηση θα διαρκέσει περίπου επτά έτη και θα πρέπει να υποστηριχθεί από τα Ηνωμένα Έθνη, ώστε να απαλλαχθεί η Τουρκία από ένα σημαντικό μέρος της χρηματοδότησης της επιχείρησης αυτής. Άλλωστε για την προστασία, από αέρος και από το έδαφος, των περιοχών ασφαλείας που θα δημιουργηθούν θα απαιτηθούν σημαντικές πιστώσεις.

• Δεν θα επιτραπεί η μεταστάθμευση αμερικανικών πολεμικών αεροσκαφών και μη επανδρωμένων αεροσκαφών UAV's στην αεροπορική βάση του Incirlik. Ωστόσο, θα επιτραπεί η χρησιμοποίηση της βάσεως αυτής για τον ανεφοδιασμό των UAV's που επιχειρούν από την Κρήτη, καθώς επίσης των αεροσκαφών εναερίου ανεφοδιασμού. Παρ' όλα αυτά, δεν θα πρέπει να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο οι Τούρκοι να υπαναχωρήσουν, διεκδικώντας όμως ανταλλάγματα από τους Αμερικανούς αναφορικά με τους Κούρδους, την απαγόρευση πτήσεων αεροσκαφών και ελικοπτέρων της Συρίας σε συγκεκριμένες περιοχές και τις τουρκικές αμφισβητήσεις των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδος και της Κύπρου.

• Θα αναβαθμισθεί έτι περαιτέρω ο στρατηγικός ρόλος των Κούρδων.

Σε ό,τι αφορά στην πληρέστερη κατανόηση της περιοχής, που σχεδιάζεται να δημιουργηθεί η Ζώνη Ασφαλείας, κρίνεται σκόπιμος ο διαχωρισμός της σε 6 τομείς (βλ. Χάρτη) προκειμένου αυτοί να εξετασθούν ξεχωριστά.

Τομείς 1, 3 και 6: Θεωρούνται από τους πιο επικίνδυνους και έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

• Στον τομέα 1 υπάρχει η συνοριακή πύλη YAYLADAĞI-KESEB, η οποία πριν 4 μήνες είχε περάσει στον έλεγχο των δυνάμεων του Ισλαμικού Μετώπου, ωστόσο μετά από ένα μήνα επανήλθε πάλι υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Άσαντ.

• Στον τομέα 3 υπάρχει η συνοριακή πύλη ISLAHİYE-MEYDANİ EKBEZ, η οποία τελεί υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του κουρδικού κόμματος PYD.

• Στον τομέα 6 υπάρχει η συνοριακή πύλη GİRMELİ-KAMIŞLI, η οποία τελεί υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Άσαντ και οι συνοριακές πύλες ŞENYURT-DERBESYE και CİZRE-ANDİVAR που τελούν υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του κουρδικού κόμματος PYD.

• Από τον τομέα 1 υπάρχει πρόσβαση στη θάλασσα και διευκολύνεται η άφιξη της βοήθειας τόσο για τους πολίτες όσο και τους αντικαθεστωτικούς. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η θαλάσσια πρόσβαση του τομέα αυτού προκαλεί φοβικό σύνδρομο στην Άγκυρα, σε περίπτωση επεκτάσεως της επιρροής των Κούρδων και διέξοδό τους στη θάλασσα.

• Το επίπεδο απειλής από τον τοπικό πληθυσμό είναι ιδιαίτερα υψηλό.

• Υφίσταται υψηλός κίνδυνος στρατιωτικής επέμβασης από τις δυνάμεις του Άσαντ στο τομέα 1, λόγω του σεναρίου δημιουργίας μπααθικού κράτους, στο οποίο θα ενταχθούν οι πόλεις Λαττάκεια και Ταρτούς.

• Εισέρχονται σε περιοχές που δραστηριοποιείται το PKK.

• Είναι δύσκολος ο στρατιωτικός έλεγχος των περιοχών διότι ένα σημαντικό τμήμα του εδάφους είναι ορεινό και δασώδες.

Τομέας 2: Θεωρείται ο πιο ασφαλής και έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

• Στον τομέα αυτό υπάρχουν δύο συνοριακές πύλες: α. Η συνοριακή πύλη KARBEYAZ-AZMARİN, η οποία για μακρό χρονικό διάστημα ήταν κλειστή και άνοιγε μόνο κατά τη διάρκεια των εορτών. Με την έναρξη του πολέμου στη Συρία αυτή δεν λειτουργεί και τελεί υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Στρατού της Ελεύθερης Συρίας [Özgür Suriye Ordusu (ÖSO)]. β. Η συνοριακή πύλη CİLVEGÖZÜ-BAB EL HAVA που βρίσκεται στα όρια του τομέων 2 και 3 και η οποία από το τέλος του 2011 μέχρι το Δεκέμβριο του 2013 τελούσε υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Στρατού της Ελεύθερης Συρίας, οπότε και πέρασε στον έλεγχο των δυνάμεων του Ισλαμικού Μετώπου ύστερα από αιφνιδιαστική επιχείρηση. Σημειώνεται ότι από την εν λόγω πύλη διακινούνται εφόδια ανθρωπιστικής βοήθειας από την Τουρκία, τα οποία μεταφορτώνονται σε συριακά φορτηγά οχήματα.

• Η απειλή από τον τοπικό πληθυσμό είναι περιορισμένη.

• Η ομαλότητα του εδάφους διευκολύνει την εύκολη πρόσβαση των προσφύγων.

• Το οικονομικό κόστος της επιχείρησης θα είναι περιορισμένο.

• Η απειλή από τις στρατιωτικές δυνάμεις του Άσαντ είναι χαμηλή διότι ο εν λόγω τομέας δεν εισέρχεται στη

κρίσιμης σημασίας, για τους καθεστωτικούς, περιοχή της Λαττάκειας.

• Είναι εύκολη η προσέγγιση των Σύριων από τα μεγάλα αστικά κέντρα.

• Έναντι του τομέα αυτού και εντός του τουρκικού εδάφους ευρίσκονται τα περισσότερα στρατόπεδα προσφύγων που έχει οργανώσει η Τουρκία.

• Δεν υπάρχει πρόσβαση στη θάλασσα.

• Δεν υφίσταται σοβαρός κίνδυνος για συγκρούσεις μεταξύ των εθνικών και θρησκευτικών κοινοτήτων. Συγκεκριμένα, μεταξύ σουνιτών-αλαουιτών και Αράβων-Κούρδων-Τουρκμένων.

• Δεν εισέρχεται σε περιοχές που δραστηριοποιείται το PKK.

δυνάμεων, εκ των οποίων το 50% ανήκε στη Διοίκηση Ειδικών Δυνάμεων (Bordo Bereli). Στη συνέχεια και λόγω των εξελίξεων στην περιοχή, η φρουρά αποτελείται αποκλειστικά από τους Bordo Bereli. Επιπλέον, η λογιστική υποστήριξη αυτών πραγματοποιείται οδικώς, ενώ παράλληλα η Τουρκία, με τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη UAV's που διαθέτει παρακολουθεί συνεχώς την επιχειρησιακή εικόνα της περιοχής.

• Στους τομείς αυτούς υπάρχουν έξη συνοριακές πύλες: α. Η συνοριακή πύλη ÖNCÜPINAR-ES SELAME, η οποία τον Ιούλιο του 2012 τελούσε υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Στρατού της Ελεύθερης Συρίας [Özgür Suriye Ordusu (ÖSO)] και στη συνέχεια ο έλεγχος της περιήλθε στις δυνάμεις του Ισλαμικού Μετώπου, παρά το γεγονός ότι στην εν λόγω πύλη υφίσταται μερικές ομάδες του

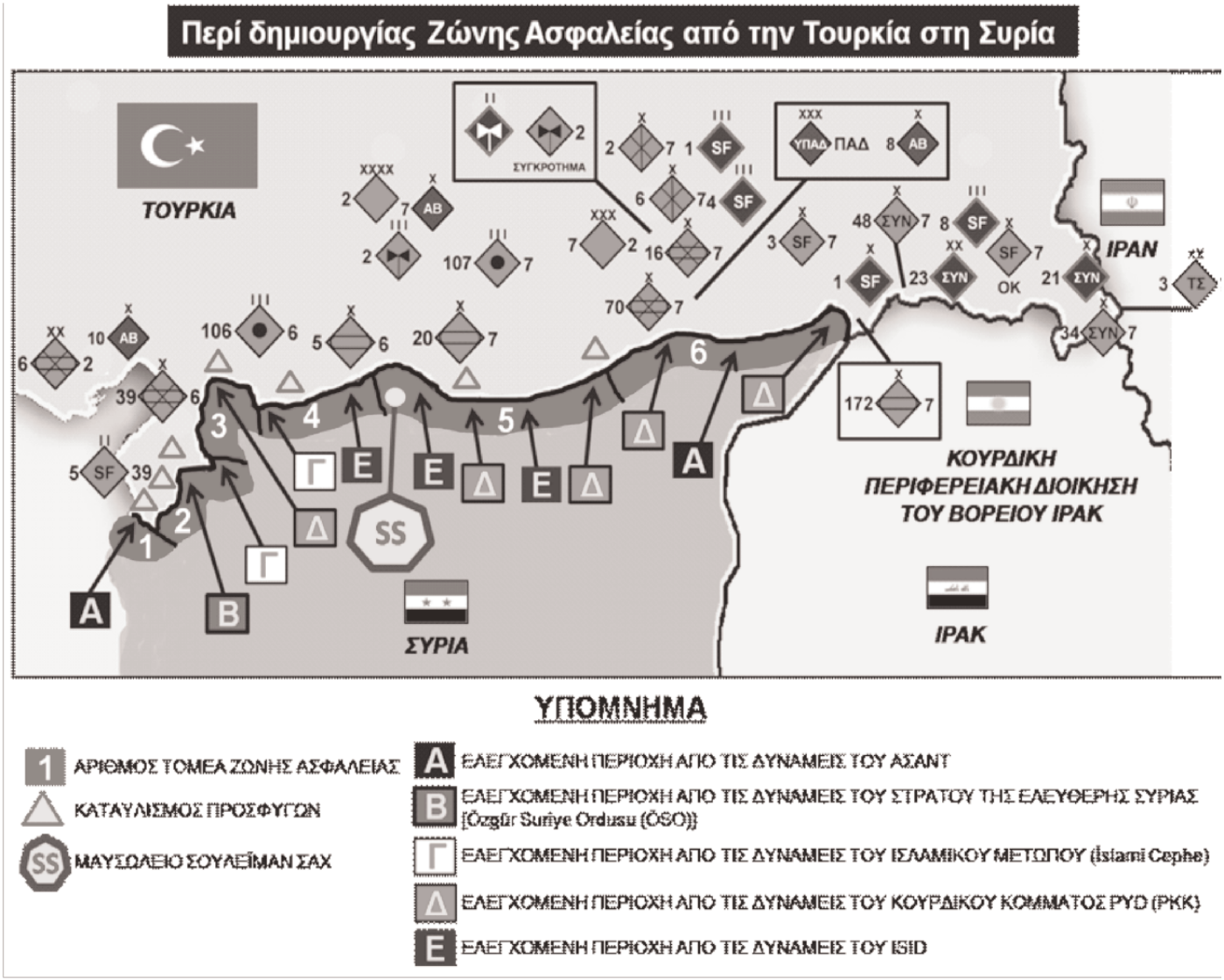

Τομείς 4 και 5: Μέχρι τις επιτυχίες των δυνάμεων του ISID θεωρούντο από τους πιο ασφαλείς τομείς, ωστόσο στη συνέχεια το επίπεδο απειλής έχει αυξηθεί σημαντικά. Αναφορικά δε, με τα χαρακτηριστικά των τομέων αυτών παρατίθενται τα εξής στοιχεία:

• Στον τομέα 5, στη θέση 36°38′19″Β 38°12′27″Α, 38 χλμ. περίπου από τα τουρκο-συριακά σύνορα ευρίσκεται το μαυσωλείο του Σουλεϊμάν Σαχ, το οποίο αποτελεί το μοναδικό τουρκικό έδαφος πέραν των συνόρων της Τουρκίας. Πριν ένα μήνα, σε αυτό υπήρχε μια φρουρά αποτελούμενη από 50 μόνιμα στελέχη των τουρκικών ενόπλων ΟSO. Σημειώνεται ότι από την εν λόγω πύλη διακινούνται εφόδια ανθρωπιστικής βοήθειας από την Τουρκία, τα οποία μεταφορτώνονται σε συριακά φορτηγά οχήματα. β. Η συνοριακή πύλη ÇOBANBEY-EL RAÏ, η οποία από το Ιανουάριο του 2014 τελεί υπό των έλεγχο των δυνάμεων του ISID. γ. Η συνοριακή πύλη KARKAMIŞ-CARABLUS, η οποία τον Ιούλιο του 2012 πέρασε στον έλεγχο των δυνάμεων του Στρατού της Ελεύθερης Συρίας. Στη συνέχεια, στις αρχές του Ιανουαρίου του 2014 κατελήφθη από τις δυνάμεις του ISID και κατόπιν στις 07-01-2014 έγινε ανακατάληψη της από το Στρατό της Ελεύθερης Συρίας. Τελικά, στις 17-01-2014 ανακαταλήφθηκε πάλι από τις δυνάμεις

του ISID. δ. Η συνοριακή πύλη MÜRŞİTPINAR-AYN EL ARAP που τελεί υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του κουρδικού κόμματος PYD και δύο φορές την εβδομάδα οι τουρκικές αρχές επιτρέπουν τη διέλευση ανθρωπιστικής βοήθειας προς το συριακό έδαφος. Εκτός τούτου η σπουδαιότητα της περιοχής αυτής εστιάζεται στο γεγονός ότι, η κουρδική πόλη KOBANI, που κινδυνεύει άμεσα από το ISID, ευρίσκεται πλησίον των συνόρων με την Τουρκία. Εν τω μεταξύ, η πόλη αυτή δεν έχει σημαντική στρατηγική αξία και δεν επηρεάζει τις εξελίξεις ούτε για το μέλλον των Κούρδων ούτε της Συρίας. Ωστόσο, η κατάληψη της από το ISID θα επιφέρει σημαντικό ψυχολογικό πλήγμα στον κουρδικό ρομαντισμό και θα τορπιλίσει το κουρδικό αίσθημα για αντίσταση, κάτι που κατά τη γνώμη μας επιθυμεί και η Τουρκία.

ε. Η συνοριακή πύλη AKÇAKALE-TELABYAD, η οποία τον Ιούλιο του 2012 πέρασε υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Στρατού της Ελεύθερης Συρίας. Στη συνέχεια το Δεκέμβριο του 2013 κατελήφθη από τις δυνάμεις του ISID. στ. Η συνοριακή πύλη CEYLANPINAR- RASULAYN, η οποία στις 08-11-2012 πέρασε υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Στρατού της Ελεύθερης Συρίας, ωστόσο τον Ιανουάριο του 2013 μετά από επιχείρηση κατελήφθη από τις δυνάμεις του κουρδικού κόμματος PYD.

- Η απειλή από τον τοπικό πληθυσμό είναι περιορισμένη.
- Η ομαλότητα του εδάφους διευκολύνει την εύκολη πρόσβαση των προσφύγων.
- Το οικονομικό κόστος της επιχείρησης θα είναι περιορισμένο.
- Η απειλή από τις στρατιωτικές δυνάμεις του Άσαντ είναι χαμηλή διότι οι εν λόγω τομείς δεν εισέρχονται στη κρίσιμης σημασίας, για τους καθεστωτικούς, περιοχή της Λαττάκειας.
- Είναι εύκολη η προσέγγιση των Σύριων από τα μεγάλα αστικά κέντρα.
- Έναντι των τομέων αυτών και εντός του τουρκικού εδάφους ευρίσκονται στρατόπεδα προσφύγων που έχει οργανώσει η Τουρκία.
- Δεν υπάρχει πρόσβαση στη θάλασσα.
- Υφίσταται σοβαρός κίνδυνος για συγκρούσεις μεταξύ των εθνικών και θρησκευτικών κοινοτήτων. Συγκεκριμένα, μεταξύ σουνιτών-αλαουιτών και Αράβων-Κούρδων-Τουρκμένων.
- Εισέρχονται σε περιοχές που δραστηριοποιείται το PKK.

Αυτό που προκύπτει από τη συνεξέταση των παραπάνω στοιχείων είναι ότι η δημιουργία Ζώνης Ασφαλείας σε όλο το μήκος των τουρκοσυριακών συνόρων (910 χλμ) αποτελεί μια τεράστια επιχείρηση και είναι αδύνατο για την Τουρκία να καλύψει στρατιωτικά το σύνολο των τομέων που προαναφέρθηκαν. Μια άλλη βασική επισήμανση αποτελεί το γεγονός ότι για τους Τούρκους, οι τομείς 1, 2 και το δυτικό τμήμα του τομέα 4 παρουσιάζουν το λιγότερο κίνδυνο και το μεγαλύτερο όφελος, ενώ οι τομείς 3 και 6 εκτιμάται ότι θα περιλαμβάνονται στον εναλλακτικό σχεδιασμό τους (Plan B). Αναφορικά δε, με τον τομέα 5 εκτιμάται ότι μια ενδεχόμενη επιχείρηση των δυνάμεων του ISID εναντίον της τουρκικής φρουράς στο μαυσωλείο του Σουλεϊμάν Σαχ, θα αποτελέσει την αιτία στρατιωτικής παρέμβασης από τις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις, όχι μόνο στο μαυσωλείο αλλά και στην ευρύτερη περιοχή αυτού, η οποία θα περιλαμβάνει αρχικά αεροπορικές επιχειρήσεις και προσβολή με πυρά πυροβολικού και πυραυλικών συστημάτων και στη συνέχεια, εφόσον απαιτηθεί, διείσδυση ειδικών δυνάμεων, καθώς επίσης επιθετική ενέργεια μηχανοκινήτων-τεθωρακισμένων μονάδων σε περιορισμένο βάθος. Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται άμεσα από το ακόλουθο διάγγελμα, της 02-10-2014, του αρχηγού του τουρκικού Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων στρατηγού Necdet Özel προς τη φρουρά του προαναφερθέντος μαυσωλείου: «Να μην λησμονείτε ότι εκεί δεν είστε μόνοι σας. Μην ξεχνάτε ότι πίσω σας ευρίσκεται το μεγαλοπρεπές τουρκικό έθνος και τα 76 εκατομμύρια συμπατριώτες σας. Η ματιά μας, η ακοή μας και η ψυχή μας είναι μαζί σας. Να αισθάνεστε ασφαλείς, διότι έστω με ένα και μοναδικό άγγελμα που θα λάβουμε από εσάς οι ένοπλες δυνάμεις μας την ίδια στιγμή θα είναι δίπλα σας.»

Πέραν των παραπάνω, το τουρκικό γενικό επιτελείο εξέτασε τους ακόλουθους τρόπους ενεργείας: πρώτον, η Τουρκία να δημιουργήσει Ζώνες Ασφαλείας σε 3-4 περιοχές-θύλακες εντός του συριακού εδάφους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι ευρύτερες περιοχές των συνοριακών πυλών που έχουν προαναφερθεί. Για την υλοποίηση του σχεδιασμού αυτού απαιτούνται τουλάχιστον τρεις μηχανοκίνητες ταξιαρχίες, υποστηριζόμενες από πυροβολικό, καθώς επίσης αεροπορικά και πυραυλικά μέσα, εκ των οποίων οι δύο θα επανδρώσουν τις τοποθεσίες και η μια θα είναι εφεδρεία εντός του τουρκικού εδάφους. Παράλληλα θα διατεθούν και μονάδες των ειδικών δυνάμεων. Δεύτερον, να δημιουργηθεί μια Ζώνη Ασφαλείας, κατά μήκος των συνόρων της Συρίας με την Τουρκία και το Ιράκ, όχι συνεχόμενη αλλά σε συγκεκριμένους θύλακες από τους οποίους, είτε θα αποκρουσθούν τυχόν επιθέσεις της ISID προς αυτούς, είτε θα πραγματοποιηθούν αεροπορικές και χερσαίες επιχειρήσεις εναντίον των τζιχαντιστών σε περίπτωση που αυτοί θα προχωρήσουν σε σφαγές αμάχων. Περαιτέρω θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, οι Τούρκοι εκτιμούν ότι μια ενδεχόμενη ήττα των τζιχατιστών θα έχει ως αποτέλεσμα την ανακατάληψη των περιοχών που ελέγχει η ISID από τις δυνάμεις του Άσαντ. Επειδή όμως αυτό δεν εξυπηρετεί τα τουρκικά συμφέροντα, η Άγκυρα έχει προτείνει οι εν λόγω περιοχές να τεθούν υπό τον έλεγχο μιας ειρηνευτικής δύναμης του Ο.Η.Ε. Τρίτον, να παρασχεθεί λογιστική υποστήριξη σε συμμαχικές δυνάμεις που θα επιχειρούν στις εν λόγω περιοχές. Τέταρτον, να υποστηριχθούν οι αντικαθεστωτικές δυνάμεις, ώστε να υπάρξει μια νέα κυβέρνηση στη Συρία που θα εξασφαλίσει μια μόνιμη πολιτική λύση.

Υπό τις συνθήκες δε αυτές και εφόσον φυσικά δοθεί η έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ με τη σύμφωνη γνώμη Ρωσίας και Κίνας, εκτιμάται ότι η Τουρκία δεν θα ενεργήσει μονομερώς στο συριακό έδαφος για δύο λόγους. Πρώτον, δεν θα διακινδυνεύσει τη φθορά των ενόπλων δυνάμεων της χώρας σε μια σύγκρουση πέραν των συνόρων, με αβέβαια έκβαση, για να μην υποστεί τις συνέπειες που υπέστησαν η Ρωσία και οι Ηνωμένες Πολιτείες στο Αφγανιστάν. Και δεύτερον, διότι θεωρεί ότι η πτώση του Άσαντ δεν σημαίνει και αποκατάσταση της ασφάλειας στη χώρα, δεδομένου ότι το κενό εξουσίας στη μετά Άσαντ εποχή πιθανόν να αποτελέσει την αιτία για ταραχές μεταξύ των εθνικών και θρησκευτικών πληθυσμιακών ομάδων, με συνέπεια την επέμβαση περιφερειακών και παγκόσμιων δυνάμεων.

Αναγνωρίζοντας το παλαιστινιακό κράτος

Του συνεργάτου μας κ. Ευαγγέλου Βενέτη
Ειδικού επί θεμάτων Μ.Ανατολής και Αραβικού Κόσμου

Η πρόσφατη πολιτική κινητικότητα στο παλαιστινιακό ζήτημα μετά την αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους από τη Σουηδία, την πρώτη χώρα της Δύσης που έπραξε κάτι τέτοιο σε διμερές επίπεδο, έχει ταράξει τα λιμνάζοντα ύδατα του Παλαιστινιακού. Παράλληλα, οδήγησε στην αλυσιδωτή μίμηση της σουηδικής πρωτοβουλίας σε επίπεδο κοινοβουλευτικής διαβούλευσης από άλλες χώρες της Ευρώπης, όπως η Βρετανία, η Ιρλανδία και η Ισπανία, με τη Γαλλία χθες να βρίσκεται ήδη στο ίδιο μήκος κύματος. Ομολογουμένως η Δύση έχει καθυστερήσει να δράσει ενεργά σε αυτό το πλαίσιο, τη στιγμή που 135 από τα 193 μέλη του ΟΗΕ, από όλες τις ηπείρους πλην της Ευρώπης, της Β. Αμερικής και της Ωκεανίας, έχουν ήδη προβεί σε αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους.

Αδιαμφισβήτητα, σε αντίθεση με την αμερικανική και ιταλική θέση, η καθυστέρηση επίλυσης του Παλαιστινιακού με το παρατεταμένο πάγωμα των διαπραγματεύσεων δεν αποτελεί θετική εξέλιξη για τη γεωπολιτική σταθερότητα. Παράλληλα, η παγωμένη διαδικασία διαπραγμάτευσης συνοδεύεται από αύξηση των παράνομων ισραηλινών εποικισμών στην περιοχή Γ των κατεχομένων, που αποτελεί το 61% της συνολικής επικράτειας της Δυτικής Οχθης. Συνέπεια αυτών είναι η περιπλοκή στην πορεία δημιουργίας δύο ανεξάρτητων κρατών και η παράλληλη αύξηση της βίας στη Λωρίδα της Γάζας. Είναι εμφανές ότι η επανέναρξη των διαπραγματεύσεων χρειάζεται ισχυρή ώθηση την οποία δίνει η κίνηση της Σουηδίας.

Παρά τη διαφωνία του Ισραήλ και την εν μέρει δικαιολογημένη ανησυχία του σε θέματα ασφάλειάς του, δεν είναι δυνατό να συνεχιστεί το πάγωμα των διαπραγματεύσεων που συνοδεύεται από καταστροφή και απογοήτευση. Η πολιτική κινητικότητα στα Κοινοβούλια της Ευρώπης δεν είναι πρώιμη αλλά καθυστερημένη. Το γεγονός ότι το θέμα απασχολεί τα ευρωπαϊκά Κοινοβούλια αποτελεί ενθαρρυντική εξέλιξη για τη γεωπολιτική σταθερότητα σε εποχή ευρείας αποσταθεροποίησης στη Μεσοποταμία και το Λεβάντε. Παράλληλα, αποτελεί πρώτης τάξης ευκαιρία για την ανάδειξη των μετριοπαθών πολιτικών δυνάμεων και στις δύο πλευρές.

Εντύπωση προκαλεί το ότι, παρά το πρόδηλο ενδιαφέρον των Ευρωπαίων για το θέμα, οι Ελληνες βουλευτές, απορροφημένοι από τα εσωτερικά ζητήματα της χώρας, δεν έχουν προσδώσει τη δέουσα σημασία στο Παλαιστινιακό, το οποίο αποτελεί μείζον θέμα με γεωπολιτικές προεκτάσεις που αγγίζει το Κυπριακό. Αυτό ισχύει και για τη συγκυβέρνηση αλλά και για τη μείζονα αντιπολίτευση. Πέραν του ζητήματος της εφαρμογής του διεθνούς δικαίου, το θέμα της Παλαιστίνης προκαλεί πονοκέφαλο στο κυβερνητικό επιτελείο στο πλαίσιο γεωπολιτικής λόγω των ενισχυόμενων σχέσεων της Αθήνας με το Τελ Αβίβ στην Ενέργεια και την κρίση στην Κύπρο με την Τουρκία.

Ωστόσο, η Αθήνα έχει τόσα περιθώρια ελιγμών στο Παλαιστινιακό όσα και το Ισραήλ στο Κυπριακό (βλ. την παρουσία του Τουρκοκύπριου «υπουργού Εξωτερικών» του ψευδοκράτους, Οζντίλ Ναμί, στο Ισραήλ στις 6 Νοεμβρίου 2014). Στη φαρέτρα της Ελλάδας υπάρχει ακόμη η κληρονομιά των ελληνοαραβικών σχέσεων. Τα εν λόγω δύο, συνδυαζόμενα, καθιστούν την Ελλάδα ιδιαίτερη χώρα στο Παλαιστινιακό. Η Ελλάδα καλείται για άλλη μια φορά να ασκήσει τον δικό της εποικοδομητικό ρόλο με δημιουργική και ισορροπημένη διπλωματία. Στην παρούσα φάση, η Αθήνα, η οποία έχει παγιωμένη τη θέση της περί δύο ανεξάρτητων κρατών, καλείται από τις εξελίξεις να επιβεβαιώσει αυτή τη θέση στην πράξη και να μην περιοριστεί σε φραστικό επίπεδο. Να πάρει θέση και να συζητήσει στη Βουλή το θέμα της αναγνώρισης από την ελληνική κυβέρνηση παλαιστινιακού κράτους. Και αν διστάζει να προβεί στην αναγνώριση της Παλαιστίνης τώρα, έχει τη δυνατότητα με τους λοιπούς Ευρωπαίους να θέσει την προοπτική αναγνώρισής της ως προϋπόθεση για την άμεση επανέναρξη των συνομιλιών μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων.

Η τήρηση του διεθνούς δικαίου στο Παλαιστινιακό αποτελεί ζητούμενο και σημείο αναφοράς για τη δόμηση εμπιστοσύνης ανάμεσα στις εμπλεκόμενες πλευρές, στέλνοντας το μήνυμα και για άλλα ανοιχτά ζητήματα της ευρύτερης περιοχής, όπως το Κυπριακό και το Ναγκόρνο Καραμπάχ. Σε αντίθετη περίπτωση, ενισχύονται οι συνθήκες για την κλιμάκωση της βίας και την περιφερειακή αποσταθεροποίηση, την οποία λίγοι επιθυμούν - και σε καμία περίπτωση η Αθήνα.

Περί του «Σκέπτεσθαι»

Δοκίμιον

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Όταν ο Φίλιππος ο Β' ρώτησε τον Αριστοτέλη, τον μεγάλο δάσκαλο του υιού του Αλεξάνδρου για το μέχρι που έχει προχωρήσει στην εκπαίδευση του παιδιού, επάνω στα τότε γνωστά μαθήματα (μαθηματικά, φυσική κλπ) ένα 6μηνο μετά την έναρξή της, ο Αριστοτέλης απήντησε, ότι δεν έχουν αρχίσει ακόμη αυτά τα μαθήματα. Και μετά συμπλήρωσε: όλο αυτό το διάστημα το έχω αφιερώσει στο να του μαθαίνω το «πώς να σκέπτεται».

Από το περιστατικό αυτό της ιστορίας, μας μένει σαν δίδαγμα το, ότι για να ξεκινήσει κάποιος να «βλέπει» τον κόσμο και να τοποθετηθεί μέσα σ' αυτόν πρέπει πρώτα να μάθει να σκέπτεται. Οι επιστήμες, η τεχνολογία, οι πρακτικές και οι καλές τέχνες, οι συμπληρωματικές γνώσεις και ό,τι στο μέλλον επινοηθεί σαν ανάγκη πνευματικής, κοινωνικής και οικονομικής αναπτύξεως, θα ακολουθήσουν σαν μία φυσική συνέπεια, που θα εξυπηρετήσει στην δόμηση της υπερηφάνειας του πνεύματος και της μετριοπάθειας της ευφυΐας. Και αυτή η ωφελιμότητα η οποία εισπράττεται από τα όσα επιζητούμενα είναι μία θεμελιοσυναφής ανταπόδοση που ενισχύει την αυτοπεποίθηση του ατόμου για να προχωρήσει στην ζωή του χωρίς αβεβαιότητες.

Ένα μάθημα λοιπόν είναι το πώς καθίσταται το άτομο ικανό να κατανοεί το παρόν στο οποίο ζει. Αυτό το παρόν με τις προκλήσεις του, το μυστήριό του, την εκπληκτική ταχύτητα της ελεύσεως και της παρελεύσεώς του, το άδηλο των προθέσεών του και την σμικρότατη απειρότητα του χώρου, ο οποίος και θεωρείται πεδίον της κατάγραπτης ανεπτυγμένης μας σκέψεως. Είναι το στοιχείο ερεθισμού για το κατά πόσον είμαστε σε θέση να επεξεργαζόμαστε με βαθύνοια την αιτία και τους σκοπούς που έχουν κατάληξη σε ένα αιτιατό, όπως εν τέλει και το επικεκλωσμένο του «είναι» αν κάτι τέτοιο εκτιμάται, ότι συμβαίνει.

Ο René Descartes είπε: Cogito ergo sum. Κι εμείς ρωτάμε: και τί είμαι εάν δεν σκέπτομαι; Κάποιοι μελετητές επισημαίνουν, ότι ελάχιστοι άνθρωποι σκέπτονται εμβριθώς. Ουσιαστικά. Ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων «νομίζει» ότι σκέπτεται. Η συντριπτική πλειοψηφία προτιμά την ανυπαρξία παρά την βάσανο της σκέψης.

Ένα μάθημα, που αξίζει να μένει σαν οδηγός προσωπικής υποχρέωσης είναι η διαρκής λειτουργία του νού. Όταν ο νους λειτουργεί ανακαλύπτει και τις λειτουργίες και των λοιπών φυσικών πραγμάτων. Αυτή η λειτουργία προικίζει το άτομο με την ικανότητα να ειστίθεται η πεποίθηση και η σκοπιά των αντιλήψεών του στον μηχανισμό της αιτίας που δημιουργεί τα διάφορα φαινόμενα και τις συνεπαγόμενες καταστάσεις.

Η λειτουργία του νού δεν πιέζεται από αιτίες πραγμάτων του παρελθόντος. Το παρελθόν αποτελεί μία εμπειρική προσθήκη, η οποία πρέπει να χρησιμοποιείται σαν επικουρικός συντελεστής φωτισμού ενός συμπτωματικά ή αιτιαρχικά ή εσκεμμένα επιβαλλομένου σκότους. Ο νους δεν πιέζεται από τις εικοτολογίες που αφορούν στο μέλλον. Το μέλλον ανήκει σε εκείνους που θα το ζήσουν. Ο νούς κατ' αποκλειστικότητα πιέζεται από το παρόν. Το παρόν είναι αδυσώπητο. Είναι δυσκολοδιαχείριστο. Επαγωγικά τούτο σημαίνει, ότι ο νους αδυνατεί να λειτουργήσει, όταν κατά τις περιστάσεις δεν αντιλαμβάνεται, ότι μπορεί ή δεν μπορεί να λειτουργεί σαν νους.

Ό,τι έχει ο καθένας επιτύχει στην ζωή του είναι αποτέλεσμα της ιδίας και μοναχικής του ικανότητας του σκέπτεσθαι και συνεπώς της δικής του συμπεριφοράς, των δικών του δραστηριοτήτων και της προσωπικής του ζυμώσεως μέσα στο περιβάλλον του. Αν αυτό το αποτέλεσμα δεν αποδεικνύεται συμβατό με τις προσδοκίες του, τότε πρέπει να «σκεφθεί», ότι πρέπει να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο η σκέψη του μέχρι τώρα επεξεργάζετο τα δεδομένα.

Για πολλούς η βολική συνθήκη είναι η υιοθέτηση της σχέσης: μη σκέψη ίσον μηδενικά προβλήματα. Και τότε οι μη σκεπτόμενοι θα βλέπουν τους άλλους σαν ειδήμονες, σαν παντογνώστες, σαν σοφούς. Θα τους βρίσκουν σαγηνευτικούς και δεν θα υποπτεύονται πλάνες και σχέδια και ντιρεκτίβες και εκτροπές και διαβουκολήσεις και απονευρώσεις και ξελογιάσματα και δημαγωγίες και σειρήνων άσματα. Και θα τους λατρεύουν. Και το ουσιαστικότερο; Θα στηρίζονται στην κρίση τους, στα έργα τους και στις ημέρες τους.

Το γεγονός, ότι πολλοί επιλέγουν την μη σκέψη, ως εκ της πίστεως, ότι απομακρύνονται από την τραγωδία της πραγματικότητας, είναι μία ικανή συνθήκη και μία καλή προϋπόθεση για μία άλλη ομάδα ανθρώπων να εκμεταλλεύεται αυτή τους την επιλογή. Όταν κάποιος κάνει τον κόπο να σκεφθεί, οδηγείται ευθέως σε αριθμό διαπιστώσεων και αρχίζει και διερωτάται, επί παραδείγματι για το ποία είναι η θέση του στο όλον σύστημα λειτουργίας της κοινωνίας, της οικονομίας, της πολιτικής; Τί όφειλε να πράξει; Τί σκοπεύει να πράξει ώστε να αποφύγει αρνητικές εκβάσεις; Συμπορεύεται με όλα τούτα μετά από -εν επιγνώσει- γενόμενη σκέψη ή έχει καταστεί λειτουργούμενο μιας προθεσιακής λογικής και μιας κατευθυνομένης ηθικής;

Η επικρατούσα σκέψη επί όλων αυτών είναι, ότι δεν υπάρχει επίγνωση, ακόμη και επί των ουσιωδών πραγμάτων και η όποια εντύπωση ότι ενεργούμε σύμφωνα με την -ασύμβατη με τα κατεστημένα- ατομική μας βούληση οφείλεται σε εσφαλμένες κινήσεις μας, οι οποίες είναι προϊόντα στρεβλών αξιολογήσεων ένεκα της πεπλανημένης κατευθύνσεως της σκέψης μας.

Οι πράξεις μας είναι σχεδόν προβλέψιμες και προκαθορισμένες, διότι πράττουμε σύμφωνα με ένα ισχυρό κατά περίπτωση κίνητρό μας. Και το οποίο -κατά κανόνα- σε περίοδο κρίσεως είναι η «επιβίωση» και σε άλλες εποχές είναι «να περνάμε καλά». Και αυτό το γνωρίζουν οι όσοι απεργάζονται την ιδέα της ποδηγετήσεώς μας.

Οι διάφοροι εξουσιαστές σκέπτονται. Και εάν όχι αυτοί οι ίδιοι, τότε αναλαμβάνουν οι σπουδαγμένοι σύμβουλοί τους να σκέπτονται για λογαριασμό τους. Σκέπτονται, ότι οι μη σκεπτόμενοι στενοχωρούνται, όταν μπροστά τους έχουν πολλές εκδοχές τυχαιοτήτων και απροσδιοριστιών σε ό,τι αφορά στην επιθυμούμενη συμμετρία ζωής. Συνεπώς αυτοί οι «σκεπτόμενοι» αφαιρούν τις πολυπλοκότητες απλοποιώντας τις όσες βασανιστικές αναζητήσεις των μη σκεπτομένων. Οι μη σκεπτόμενοι αρκούνται στις προσφερόμενες λύσεις των δημοκρατικών τους αντιπροσώπων. Εάν οι εξουσιαστές είναι ανίκανοι, δυσκίνητοι, αήθικοι, ασυγκίνητοι, φορομπηχτικοί και αναποτελεσματικοί, τότε η θεμιτή συνθήκη είναι να χρεωθούν οι κακοί εξουσιαστές με όλα τούτα τα αρνητικά και όχι ο καημένος ο λαός, που δεν πρέπει να φορτώνεται με τέτοιες έγνοιες. Και αυτή την χρέωση την διοχετεύουν έντεχνα στον λαό οι ίδιοι οι υπεύθυνοι της δυστυχίας του. Ειρήνη υμίν και ημίν.

Και έρχονται οι μιντιάρχες, δηλαδή οι αθέατοι, οι δυσκολοδιάκριτοι, αλλά αυθεντικοί εξουσιαστές και συνάμα άτυποι αρωγοί των διοικούντων και φορτώνουν τα τηλεοπτικά προγράμματα με reality shows, με virtual reality happenings και άλλα σχετικά παράτροπα του εγκεφάλου, ώστε οι μη σκεπτόμενοι να συγκρίνουν την μικρή τους δυστυχία με την αλλότρια δυστυχέστερη και να αισθάνονται μία λυτρωτική ανακούφιση με την αυθόρμητη σκέψη ότι υπάρχουν και χειρότερα. Μας ρωτούν για τραγουδιστές, για ποδοσφαιριστές και για κάθε είδους και ποιότητας τηλεοπτικές personas κι εμείς είμαστε ευτυχείς που γνωρίζουμε τόσες λεπτομέρειες από την ζωή προσώπων, τα οποία τελικά ουδεμία σχέση έχουν με τα σκοπούμενα στην ζωή μας.

Μας γνωρίζουν, ότι η φετινή σοδειά στο ελαιόλαδο ήταν πάρα πολύ καλή με την υποδήλωση της πιθανής απολαβής μερίσματος από τα κέρδη παραγωγών, οι οποίοι ουδεμία σχέση ή συγγένεια έχουν με εμάς. Μας δείχνουν στην τηλεόραση άπειρα συμβάντα που απαντούν σε όλη την κλίμακα των ενδιαφερόντων. Και το κάνουν με μαεστρία και αφήνουν να εννοηθεί και χειροκροτηθεί το «έγκαιρο και έγκυρο» της ενημέρωσης. Ο μη σκεπτόμενος θα ξεχαστεί και επί πλέον θα αισθάνεται, ότι έλαβε την πλήρη και υπεύθυνη ενημέρωση και συνεπώς θα είναι χορτασμένος. Ο μη σκεπτόμενος θα θεωρήσει εαυτόν σκεπτόμενο και ότι μετά την «ενημέρωσή» του κατέχει πλέον την γνώση των πραγμάτων, των τεκταινομένων, της εθνικής στρατηγικής καθώς και την πορεία των οικονομικών και αμυντικών συνασπισμών.

Ο μη σκεπτόμενος ήδη έχει πέσει στην παγίδα εκείνων, οι οποίοι έχουν κάθε συμφέρον να τον έχουν ανεκτικό και να τον διατηρούν αδρανοποιημένο σε κάθε είδους πρόκληση και φαινόμενο. Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της συνειδητής απαλοιφής από τους μεγαλοκατέχοντες λόγω φθηνής εργασίας και καταναλωτικής ροπής και από τους πολιτικούς λόγω προσθήκης αμνοτρόπων ψηφοφόρων, ήδη είναι υπερβεβαμένα τα όρια του παραδοσιακού εθνικού κράτους. Αυτή η ανεκτικότητα έχει εισαχθεί σαν πρέπουσα πολιτική και κοινωνική ορθότητα στον εγκέφαλο του μη σκεπτομένου. Ο σκοπός είναι η διαπλοκή διαφορετικών πολιτισμικών, κοινωνικών και θρησκευτικών συστημάτων. Προς ίδιον των σκεπτομένων (μη ελληνικά) όφελος.

Έχουμε σκεφθεί, ότι σήμερα δεν συναντούμε εθνικούς ευεργέτες; Δεν υπάρχουν. Αντ' αυτών υπάρχουν οι «μεγάλοι», που ελέγχουν τα media, τις ποδοσφαιρικές ομάδες, τα πετρέλαια, τα λαχεία, τα στοιχήματα, τα δημόσια έργα και όλα τα προς εκείνους τους ιδίους αποδοτικά. Και ο λαός απλά επιβιβάζεται στην βάρκα της ελπίδας μέσα σε τρικυμιώδεις ωκεανούς.

Όλα αυτά δείχνουν φυσιολογικά. Η εξάρτηση του νου δύσκολα αλλάζει. Όλοι νομίζουν, ότι σκέπτονται. Στην πλειοψηφία τους απατώνται. Όποιος θέλει να δοκιμάσει τον εαυτό του για να διαπιστώσει αν σκέπτεται ή όχι δεν έχει παρά να κλείσει την τηλεόραση και να διακόψει την επαφή του με τον ημερήσιο τύπο. Στην συνέχεια θα πρέπει να σκεφθεί καλά. Μία προτροπή είναι η μελέτη της αρχαίας ελληνικής γραμματείας. Υπ' όψιν να ληφθεί και το ότι οι σοφοί της σήμερον απλά αντιγράφουν τους αρχαίους Έλληνες, τους οποίους οι σύγχρονοι Έλληνες αγνοούν ακόμη και την κάποτε ύπαρξή τους. Επίσης μία καλή σύσταση είναι η φιλοσοφική ή επιστημονική προσέγγιση επί αντικειμένων πολιτισμού, επιστημών, τεχνολογικών προοπτικών. Αυτά τα αντικείμενα ως φαίνεται θα μπορούσαν να παίξουν τον ρόλο κλειδίου για το άνοιγμα του κόσμου της αυτεπιγνώσεως, της συναισθήσεως, της ανθρώπινης επικοινωνίας, της ευθύνης της αποστολής, της οργανώσεως μιας ασφαλούς δομής του ατόμου έναντι απατηλών προκλήσεων του εξωτερικού περιβάλλοντος κλπ. Ένας ολοκληρωμένα σκεπτόμενος αναζητεί τις πολιτικές σκοπιμότητες γεωπολιτικών δυνάμεων και τις επιλογές ελέγχου αυτής της ανήσυχης ανθρωπότητας.

Εάν παρά όλα τούτα και λόγω πλημμελούς παιδείας δεν έχει την ευχέρεια τέτοιου βάθους μελέτης μπορεί να ενεργήσει με μεγαλύτερη απλότητα. Θα μπορούσε να μελετήσει τον συνάνθρωπο. Αυτόν τον άνθρωπο με τα εγωιστικά του κίνητρα ο οποίος ενδιαιτάται σε ένα αλλοτριωμένο κόσμο και ο οποίος σαν αντικειμενικό του σκοπό έχει το «ευ ζην» και δύσκολα στέργει να ενεργήσει συλλογικά με τους συνανθρώπους των κοινών σκοπών, διότι έχει σαν πυξίδα του την ιδιοτέλεια.

Θα μπορούσε να προσεγγίσει την συλλογική ψυχολογία ερευνώντας με τον δικό του απλό τρόπο τις ανησυχίες μιας αγανακτισμένης αλλά ηπίως αντιδρώσης κοινωνίας. Τα πως και τα γιατί των συμπεριφορικών εκφάνσεων και των διϋποκειμενικών δυναμικών των ενεργούντων συνεπεία συντεταγμένων πλην αλλοτρίων συμφερόντων. Τα επιδιωκόμενα των ομάδων που ενεργούν σε εκτέλεση διατεταγμένης παραπειστικής ιδεολογίας. Τα προβλήματα αιχμής, τα οποία βρίσκονται στην γραμμή των πρόσω στο περιβάλλον της διεθνούς κοινότητας και πως οι ημεδαποί διοικούντες αντιλαμβάνονται τους περιρρέοντες προβληματισμούς. Και άλλα πολλά απλά και εφικτά. Όπως π.χ. η αναζήτηση του τρόπου αναπλάσεως των νεανικών οραμάτων κάτω από πραγματικές και όχι εικονικές συνθήκες.

Ίσως τότε ιδωθεί ο κόσμος από άλλη οπτική. Την οπτική των δυνατοτήτων ή της δυνάμεως της σκέψεως του καθενός μας.

Επιστημονικοποίηση της Πολιτικής, η Αριστοτελική Δημοκρατία

Του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντόπουλου
Ψυχολόγου / Δρ. Φιλοσοφίας

«Δεν υπάρχει μεγαλύτερο κακό από αυτό που διασπά την κοινωνία σε πολλά κομμάτια και μεγαλύτερο αγαθό από εκείνο που την δένει μαζί και την κάνει μία»1

Κρίνεται πολύ ενδιαφέρον στο παρόν κείμενο να μεταφερθούν ορισμένες από τις περιγραφές τις οποίες ο Πλάτων κάνει για την δημοκρατία της εποχής του, οι οποίες πρέπει να αφορούν κυρίως τα αμέσως ύστερα χρόνια του Πελοποννησιακού πολέμου.

Είναι ενδιαφέρουσες αυτές οι περιγραφές, αφενός λόγω της ομοιότητας την οποία παρουσιάζουν με τις παθογένειες της σημερινής μας δημοκρατίας, αλλά και μήπως το φωτεινό πνεύμα των μεγάλων προγόνων μας εμπνεύσει την εποχή μας, διότι αυτό είναι διαχρονικής εμβέλειας και πάντα επίκαιρο.

Λέει, λοιπόν, ο Πλάτων για την δημοκρατία των Αθηνών της εποχής του:

«…Η δημοκρατία αυτής της απόλυτης ισότητας και της αχαλίνωτης ελευθερίας, έχει και αυτό το γνώρισμα, να μην αναδεικνύονται στ' αξιώματα οι ικανοί και οι κατάλληλοι γι αυτά, ούτε επίσης να υποχρεώνει τους πολίτες σε υπακοή. Αλλά, ανάλογα με τις ορέξεις του καθενός αναδεικνύεται ο αξιωματούχος και ο δικαστής, ανεξάρτητα αν ο νόμος ορίζει ή όχι … αρκεί να δηλώσουν, ότι ανήκουν στην δική τους κομματική παράταξη».

«…Οι κατάδικοι αντιμετωπίζονται με τόση επιείκεια, με αποτέλεσμα ορισμένοι από αυτούς να εξακολουθούν να περιτριγυρίζουν ελεύθερα μέσα στα δημόσια μέρη ως ήρωες, οι οποίοι μάλιστα χλευάζουν τους άλλους πολίτες που δείχνουν υπακοή στους νόμους, θεωρώντας αυτούς δουλοπρεπείς και τιποτένιους, ενώ επαινούνται και τιμούνται οι άλλοι, που είναι επιτήδειοι και διαφεύγουν όσα ορίζουν οι νόμοι…»

«…Χάριν της ισότητας αυτής της δημοκρατίας, μέσα στην οικογένεια ο πατέρας εξισώνεται με τα παιδιά και πολλές φορές μάλιστα φοβάται αυτά…»

*«…Επίσης ο δάσκαλος φοβάται τους μαθητές του χαϊδεύοντάς τους, ενώ οι μαθητές δεν δείχνουν κανένα σεβασμό στους δασκάλους τους»**2**, σήμερα μάλιστα τους γρονθοκοπούν και τους κλειδώνουν στα γραφεία τους, κλείνοντας ολόκληρο το σχολείο τους…*

Ζοφερές επίσης είναι οι περιγραφές των καταστροφών, οι οποίες προκαλούνται συνεπεία των κομματικών συγκρούσεων, οι οποίες δυστυχώς συμβαίνουν κατά την διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου και εξιστορούνται από τον Θουκυδίδη μέσα στην όλη τραγωδία αυτού του εμφυλίου πολέμου.

Και αυτά, όπως σχολιάζει ο ίδιος ο Θουκυδίδης, «διότι τα κόμματα δεν σχηματίσθηκαν για να επιδιώξουν την κοινή ωφέλεια, αλλά αντίθετα για να ικανοποιήσουν την πλεονεξία τους παρανομώντας. Προσποιούνταν, ότι υπηρετούν την κοινωνία, ενώ πραγματικά ήθελαν να ικανοποιήσουν κομματικά και προσωπικά συμφέροντα και αγωνίζονταν με κάθε τρόπο να νικήσουν τους αντιπάλους τους»,**3** κάθε αντιπολίτευση πως θα ανατρέψει το κυβερνόν κόμμα αμέσως μετά την εκλογική του νίκη.**4**

Ανάλογες είναι και του Πλάτωνος οι διαπιστώσεις για τη συμπεριφορά των κομμάτων, ο οποίος «θεωρεί ανίερες τις πράξεις τους να προβαίνουν οι άνθρωποι του ενός κόμματος στην καταστροφή των άλλων, χαρακτηρίζοντας έτσι τα κόμματα από έλλειψη πατριωτισμού» εφόσον θέτουν το κομματικό υπεράνω του εθνικού συμφέροντος, ακόμη υπεράνω και αυτής της ομαλής λειτουργίας της δημοκρατίας.

Σημειώνει με θλίψη τη φράση: *«Δεν νικηθήκαμε από τους βαρβάρους, αλλά από τις δικές μας εσωτερικές διαμάχες και καλεί τους Έλληνες να είναι Φιλέλληνες».**5***

*Τέλος, απευθυνόμενος προς τους πολίτες λέει, ότι «είναι δίκαιον, ορθόν και αναγκαίον η κοινωνία να έχει ομόνοια και να μη διέπεται από το πνεύμα επικράτησης της μίας παράταξης επί της άλλης».**6***

Μετά από αυτή την επιλεκτική, αλλά τόσο σημαντική, αναφορά της παθολογίας της κομματικής λειτουργίας της πολιτείας από τον Πλάτωνα και τον Θουκυδίδη, δεν γίνεται οιοσδήποτε παραλληλισμός με τις σημερινές παθογένειες της κομματικής δημοκρατίας, αφενός λόγω της αυταπόδεικτης ομοιότητας των συμπτωμάτων τους και αφετέρου προκειμένου να υπάρξει ευελιξία, ώστε ο κάθε αναγνώστης του παρόντος να κάνει τους δικούς του ευστοχότερους και πλουσιότερους παραλληλισμούς του.

Πλην όμως, από αυτή την διαχρονική ομοιότητα, προκύπτει ένα συμπέρασμα, ότι οι παθογένειες λειτουργίας του κομματισμού αποτελούν **βεβαιότητα** και επιβεβαιώνουν επί πλέον την προμετωπίδα του παρόντος άρθρου. Συγχρόνως όμως, από αυτή την διαχρονικότητα της κομματικής παθογένειας, απορρέουν και δύο βασικά ερωτήματα:

Οφείλεται αυτή στην οργανική διαιρετότητα του κομματικού πολιτικού συστήματος; η οποία έχει ως φυσική συνέπεια τον κατακερματισμό του εκλογικού σώματος, ο οποίος στη συνέχεια καλλιεργεί τον ανταγωνισμό και προκαλεί τις μεταξύ των πολιτών συγκρούσεις και τις αθέμιτες συμπεριφορές αυτών; Ή οφείλεται στην διαφοροποίηση των χαρακτήρων των λαών κάθε χώρας, ανάλογα με τη γεωγραφία και το κλίμα αυτής; Και εάν ναι, ποιός είναι ο βασικός χαρακτήρας των Ελλήνων;

Πολλές συζητήσεις γίνονται και μελέτες έχουν γραφεί για την επίδραση της γεωγραφίας και του κλίματος μίας περιοχής στους χαρακτήρες των λαών.

Μία τέτοια μελέτη περιλαμβάνεται και στο σύγγραμμα «Παγκόσμια Ιστορία» και ιδιαίτερα στα «Προλεγόμενα» του Άραβα φιλοσόφου 'Ιμπν Χαλντούν, ο οποίος

έζησε κατά τον 13ον-14ον αιώνα ως επί το πλείστον σε χώρες της Β. Αφρικής και ο οποίος ισχυρίζεται, μεταξύ των άλλων, σύμφωνα με τα διδάγματα της φυσιολογίας, ότι:
«Η ευθυμία και η συναισθηματικότητα των λαών του Νότου είναι αποτέλεσμα της διαστολής των πνευμάτων, ενώ ο βαρύς, μελαγχολικός αλλά εργατικός και προνοητικός χαρακτήρας των ανθρώπων του Βορρά προέρχεται από τη συστολή αυτών, που προκαλεί το ψύχος».

Συγχρόνως, αναφέρεται και σε ποικιλία άλλων διαφορισμών που οφείλονται σε γειτνίαση με τη θάλασσα και στα θαλάσσια ρεύματα, από διαβίωση των ανθρώπων στην πόλη και στην ύπαιθρο, από την διατροφή τους κλπ.

Γενικά, με αυτό το πνεύμα της ανθρωπογεωγραφίας διαχωρίζει τον Πλανήτη σε επτά (7) ζώνες, στο κέντρο οι τρείς (3) εύκρατες ζώνες και οι άλλες τέσσερεις (4) στα δύο (2) άκρα αυτού.**7**

Σύμφωνα με το παραπάνω πνεύμα της ανθρωπογεωγραφίας του Ιμπν Χαλντούν, σε μία σύντομη και συνοπτική ανατομία στην δική μας πατρίδα, την Ελλάδα, θα παρατηρήσουμε, ότι:

Βρίσκεται στο Βόρειο και Ανατολικό τμήμα της Μεσογείου που γενικά υπάγεται στην Εύκρατη Ζώνη, αλλά σε οριακή θέση, ανάμεσα σε Ηπείρους.

Διαθέτει ποικιλία και εναλλασσόμενες εδαφικές διαμερισματώσεις σε όρη και πεδιάδες.

Περιβρέχεται ολόγυρα από τη θάλασσα και σχεδόν ολοκληρωτικά επηρεάζεται απ' αυτή και από τα εναλλασσόμενα και συγκρουόμενα μεταξύ τους θαλάσσια ρεύματα, ενώ παράλληλα, το μεγαλύτερο τμήμα της Χώρας αποτελείται από τα διάσπαρτα νησιά μας.

Είμαστε δηλαδή μία Νησιωτική Χώρα!

Από πλευράς εποχών, επίσης, βιώνουμε ακόμη το ευεργέτημα της εναλλαγής στην διάρκεια του έτους των τεσσάρων αντιθέτων εποχών.

Αν συμπτύξουμε και συνθέσουμε διαλεκτικά όλα αυτά τα γεωγραφικά και κλιματολογικά χαρακτηριστικά της Πατρίδας μας, θα παρατηρούσαμε, ότι παρουσιάζουν έναν αντιθετικό και συγκρουσιακό χαρακτήρα.

Ε, … αυτή η φύση αποτυπώθηκε και στον φυσικό χαρακτήρα των Ελλήνων…!

Α υτά, ως φαίνεται, παρατήρησε και ο Αριστοτέλης για να μας αφήσει άλλη μία κληρονομιά του, η οποία λέει:
*«…Το γένος των Ελλήνων, καθώς βρίσκεται σε τόπους κείμενους στο μέσον εκείνων και τούτων, έτσι μετέχει των ιδιοτήτων αμφοτέρων, διότι και **δυναμισμό** έχει και **διάνοια** και γι αυτό και ελεύθερον είναι και άριστον πολιτικόν βίον διάγει και έχει την δύναμη να κυριαρχήσει επί πάντων, **μόνον εάν είναι ενωμένον**.»**8***

Τους αντιφατικούς όρους της δύναμης και της διάνοιας χρησιμοποιεί και ο Αριστοτέλης για ν' αποδώσει τα χαρακτηριστικά του γένους των Ελλήνων, ανάλογα με τη μεσαία γεωγραφική θέση που κατέχει.

Θέτει όμως, ως βασική προϋπόθεση, να είναι **ενωμένο**, προκειμένου αυτοί οι αντιφατικοί όροι της **δύναμης** και της **διάνοιας** να είναι δημιουργικοί και ευεργετικοί και όχι αυτοκαταστροφικοί, όπως ιστορικά έχει συμβεί κατά το παρελθόν και πάλι υπάρχει η πιθανή απειλή να συμβεί, λόγω της οργανικής παθογένειας της διαίρεσης του κομματικού πολιτικού συστήματός μας.

Παράλληλα όμως πρέπει να σημειωθεί, ότι αυτοί οι αντιφατικοί όροι της **δύναμης** και της **διάνοιας** –της **σωφροσύνης** και της ανδρείας κατά Πλάτωνα- που είναι το γνώρισμα του γένους των Ελλήνων, κατά Αριστοτέλη, αποτελούν και τα ιδανικότερα φυσικά προσόντα του άριστου ηγέτη.

Γι αυτό και οι πολίτες πρέπει να κυβερνώνται από τους πλέον αρίστους, ώστε, τα χαρακτηριστικά της **δύναμης** και της **ανδρείας** να μην κυριαρχήσουν επί της διάνοιας και της σωφροσύνης και μετατρέψουν τον ηγέτη σε αλαζόνα, καταστροφικό για τον ίδιο και την Χώρα του.
Εύλογα όμως προκύπτει το ερώτημα: Ποια δημοκρατία πρότεινε ο Αριστοτέλης, ο οποίος μάλιστα είναι και ο θεωρητικός της θεμελιωτής;

Ο Αριστοτέλης, ακολουθώντας το δημοκρατικό πνεύμα του δασκάλου του Πλάτωνος –όπως αυτό διατυπώνεται κυρίως στο καταληκτικό του έργο τους «Νόμους»-, οικοδομεί και προτείνει, μέσω του έργου του «Πολιτικά», μία δημοκρατία των αρίστων, χωρίς κόμματα και τις ιδεολογικές τους θεωρητικές προκατασκευές, αλλά με βάση την πολιτική πραγματικότητα και την επιστήμη.
Μία Βουλή, όπως αφήνεται να εννοηθεί, η οποία μάλλον αποτελείται από τα επαγγέλματα, για τα οποία ο δάσκαλός του ο Πλάτων λέει:
«Χωρίς αυτά δεν θα μπορούσε να υπάρχει ούτε κοινωνία ούτε πολιτική».

Ναι ως εταίρος στην πολιτική, χωρίς όμως να υποκαθιστούν την πολιτική, την πρώτη των επιστημών, κατά τον ίδιο.

Ο Αριστοτέλης επίσης πρότεινε, για την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας, την πλήρη διάκριση των εξουσιών, δηλαδή της Νομοθετικής, της Εκτελεστικής και της Δικαστικής.

Και ασφαλώς, πρώτα αυτός ιστορικά, προσδιόρισε και τις βασικές αρχές λειτουργίας της δημοκρατίας, όπως την **ελευθερία έκφρασης** των σκέψεων των πολιτών, την **ισότητα** αυτών έναντι των νόμων, την απονομή της **δικαιοσύνης** σύμφωνα με τους νόμους, τη φιλία μεταξύ των πολιτών και την καλλιέργεια της **διαλεκτικότητας προς το μέσον και το ορθόν του λόγου**.**9**

Αυτή είναι, σε γενικές γραμμές, η δημοκρατία την οποία πρότεινε ο Αριστοτέλης και η οποία έχει γίνει αποδεκτή και εφαρμόζεται σήμερα από το σύνολο της ανθρωπότητας, έστω και παραποιημένη, λόγω τοπικών ιδιαιτεροτήτων, αλλά και λόγω της προσθήκης στην Αριστοτελική Δημοκρατία των προκατασκευασμένων κομματικών ιδεολογικών θεωριών της πολιτικής, προς επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων.

Ιδιαίτερα σήμερα, με την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και της επικοι-νωνίας των ανθρώπων, με την πολυσυνθετότητα των προβλημάτων της παγκοσμιοποιημένης πλέον κοινωνίας, με την ταχύτητα των επικοινωνιών και την ένταση των αναγκών των κοινωνιών, μάλλον απαιτείται, **η επιστημονικοποίηση της πολιτικής** στις βάσεις της Αριστοτελικής Δημοκρατίας.

Κατόπιν όλων των παραπάνω, αλλά και συνεπεία της τραγικής εμπειρίας την οποία ο καθένας μας τώρα βιώνει, αλλά και των ιστορικά τέτοιων κρίσεων, που το ισχύον κομματικό πολιτικό σύστημα έχει προκαλέσει, παρέχεται η ευκαιρία και η δυνατότητα, αλλά και η δημοκρατική υποχρέωση σε κάθε Έλληνα πολίτη, στην επόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος, να προταθεί η **Αριστοτελική Δημοκρατία**.

Διατυπώνεται η γνώμη, ότι η εγκατάσταση με τη θέληση όλων των πολιτών μίας **Αριστοτελικής Δημοκρατίας** δεν θα φέρει στο «γένος των Ελλήνων» μόνο την ομόνοια και την ευημερία, αλλά συγχρόνως θα αναδείξει την Πατρίδα μας και πάλι πρωτοπόρο της γνήσιας Δημοκρατίας και όχι αυτής της κατά **«μίμηση»**.

Η **Αριστοτελική Δημοκρατία** συνίσταται από εκλεγμένη Κυβέρνηση, των αρίστων επιστημόνων και από μία Βουλή με εκπροσώπους των επαγγελμάτων και των περιφερειών.

Αν πάλι δεν θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε σε αυτή τη μεγάλη αλλαγή, τουλάχιστον ας αυτοδιορθώσουμε, θεραπεύοντας ορισμένες επικίνδυνες παθογένειες του ισχύοντος πολιτικού συστήματος.

-Πρώτη και ουσιαστική θεραπεία είναι η αποκομματικοποίηση και η απελευθέρωση από τους κομματικούς μηχανισμούς και εξαρτήσεις του συνόλου του σώματος της κοινωνίας, των κοινωνικών ομάδων και κυρίως των θεσμών της Πολιτείας, ώστε να μην υπάρχουν πλέον παντού οι οργανωμένοι κομματικοί «στρατοί».

-Πλήρης διαχωρισμός των εξουσιών και ιδιαίτερα μεταξύ Νομοθετικής και Εκτελεστικής εξουσίας, πλαισιώνοντας την Εκτελεστική με εξωκοινο-βουλευτικούς αρίστους ειδήμονες λειτουργούς.

-Να υπάρχει πολιτική διαλεκτικότητα και σύμπνοια στους Εθνικούς και στους Κοινωνικούς στόχους, μεταξύ των κομμάτων, ώστε να μην επιτρέπονται οι κομματικοί ανταγωνισμοί ν' αναδεικνύονται υπεράνω αυτών των σκοπών.

-Αξιοκρατία στην δημόσια διοίκηση και έλεγχος εφαρμογής των νόμων και των Κυβερνητικών αποφάσεων από ανεξάρτητη αρχή και οι παραβάτες να υφίστανται τις δέουσες συνέπειες.

-Αποδέσμευση των κομμάτων από τη χρηματοδότηση εκ μέρους της «οικονομικής ολιγαρχίας» διότι έτσι, κατ' επέκταση, αιχμαλωτίζεται αυτή η ίδια η δημοκρατία.

-Και ασφαλώς ισότητα εφαρμογής των νόμων έναντι πολιτών και πολιτικών, διότι είναι αδιανόητο να υπάρχει ασυλία των βουλευτών.

-Συνεπεία αυτής της θεραπείας εκτιμάται, ότι θα γίνουν και πράξη οι διακηρυγμένες αρχές λειτουργίας της δημοκρατίας, όπως αυτές διατυπώθηκαν από τον Αριστοτέλη και αναφέρθηκαν παραπάνω.

Δυστυχώς εάν δεν γίνουν είτε η μεγάλη είτε η μικρή προσαρμογή, όπως παραπάνω διατυπώθηκαν και επιμένει το κομματικό πολιτικό σύστημα να επιβιώνει με τις γνωστές σε όλους μας παθογένειές του, είναι ιστορικά αποδεδειγμένο, ότι αργά ή γρήγορα πεθαίνει.**11**

Πεθαίνοντας όμως αυτό παρασύρει στον όλεθρο και στον θάνατο την δημοκρατία, αλλά και ολόκληρη τη Χώρα … Αυτή η πικρή αλήθεια επιβεβαιώνεται βιολογικά, όπως ο ιστορικός φυσιοδίφης Κάρολος Δαρβίνος το διαλαλεί: **«Οργανισμοί που δεν προσαρμόζονται πεθαίνουν και απεναντίας εξελίσσονται προοδευτικά αυτοί οι οργανισμοί που έχουν την ικανότητα να προσαρμόζονται στις αλλαγές».12**

Κατά τις τελευταίες Ευρωπαϊκές και περιφερειακές εκλογές σημειώθηκαν ορισμένες ακομμάτιστες πρωτοβουλίες με προβολή της αξίας της προσω-πικότητας των υποψηφίων.

Ακόμη, η πραγματικότητα της επίλυσης των πολυσύνθετων και των έντονων κοινωνικών προβλημάτων, υποχρεώνει σε ορισμένες Χώρες την Κυβερνητική συνεργασία ιδεολογικά αντιθέτων πολιτικών κομμάτων.

Ας ελπίσουμε, ότι θα καθολικευθούν αυτές οι πρωτοβουλίες στο σύνολο της κοινωνίας με ειρηνικό, ψύχραιμο και νόμιμο τρόπο, πάντα προσβλέποντας στην ασφαλή πορεία της Πατρίδας μας, χωρίς να φθάσουν τα πράγματα σε χειρότερη κατάσταση.Ιδιαίτερα αυτή τη χρονική περίοδο, κατά την οποία η Πατρίδα μας βρίσκεται σε κάποια οικονομικο-διοικητική ανορθωτική καμπή και ο γεωπολιτικός περίγυρος με τα εθνικά μας θέματα επίσης να είναι σε αναταραχή, δεν επιτρέπεται τα κομματικά πάθη να κυριαρχήσουν του πατριωτισμού.

Σαν επίλογο, πάλι προσφέρονται οι σκέψεις του Αριστοτέλη, οι οποίες λέγουν, ότι: **«το είδος της δημοκρατίας είναι ανάλογο με την πόλη και τον λαό και ότι η οργάνωση και η λειτουργία των θεσμών της δύνανται ν' αποτελούν συνδυασμούς αριστοκρατίας και δημοκρατίας».13**

Τέλος, όσα γράφηκαν, διατυπώθηκαν με κάθε αγαθή προαίρεση και την διακαή ευχή ενός απλού πολίτη αυτής της Χώρας για την αρίστη δημοκρατία.

Βιβλιογραφία

1. Πλάτων. «Πολιτεία» 462-c. Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης. Εκδόσεις Σιδέρης.
Αθήνα 1963.
2. Πλάτων. «Πολιτεία» 557b-558c, 558d-561e, 562b-563b. Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης. Εκδόσεις Σιδέρης.Αθήνα 1963.
3. Θουκυδίδου Ιστορία Γ΄ 81-82, 82-84,, 84-85. Μετάφραση Άγγελος Σ. Βλάχος. Εκδόσεις Εστίας. Αθήνα 2008.
4. Αλέξης Παπαχελάς. Μελόδραμα Πολλών Ντεσιμπέλ. Εφημερίδα Καθημερινή. Σελίδα 20. Αθήνα 29 Ιουνίου 2014.
5. Πλάτων. «Μενέξενος» 241e-242a, 242d, 243d, 244a-b. Μετάφραση-Σχόλια. Καλλιρόη Ελεοπούλου. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα.
6. Πλάτων «Νόμοι» 627c, 6276e-628a, 628c. Πρόλογος Κ.Δ. Γεωργούλης. Μετάφραση-Σχόλια Κων/νος Φίλιππας. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.
7. Γεώργιος Κ. Βλάχος. Εισαγωγή στις Πολιτικές Θεωρίες των Νεώτερων Χρόνων. Τόμος Α΄. Ο Ίμπν Χαλντούν. Μία Νέα Επιστήμη. Σελίδες 66-82. Εκδόσεις Παπαζήση. Αθήνα 1979.
8. Αριστοτέλης. «Πολιτικά» 12865-20, 1327b/30-35. Μετάφραση-Σχόλια Νικόλαος Παρίτσης. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.
9. Αριστοτέλης. «Πολιτικά» 12865-20, 1327b/30-35. Μετάφραση-Σχόλια Νικόλαος Παρίτσης. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.
- Αριστοτέλης. «Ηθικά Νικομάχεια». Μετάφραση-Σχόλια Ανδρέας Δαλέζιος. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.
- Πλάτων. «Πολιτικός». Περί των Επαγγελμάτων. Επιμέλεια Ευάγγελος Παπανούτσος. Μετάφραση-Σχόλια Ηλίας Λάγιος. Εκδόσεις Ζαχαρόπουλος. Αθήνα.
10. Άρης Διαμαντόπουλος. Ο Πλατωνικός Ηγέτης. Επιστημονικοποίηση της Πολιτικής. Σελίδες 1. Αθήνα 24-25 Μαίου 2014.
11. Γιούλη Επτακοίλη. Δεσμώτες του … Πελατιακού. Εφημερίδα Καθημερινή. Τέχνες και Γράμματα. Σελίδα 1. Αθήνα 24-25 Μαίου 2014.
- Μαρία Τοπάλη. Κρίση στις Δυτικές Δημοκρατίες και στην Ε.Ε. Αντώνης Έλληνας. Φθορά Θεσμών και Απαιτήσεις των Πολιτών. Γιάννης Κωνσταντινίδης. «Σπιράλ Αντι-Ευρωπαϊσμού»… Εφημερίδα Καθημερινή. Τέχνες και Γράμματα. Σελίδα 8. Αθήνα 24-25 Μαίου 2014.
12. Κάρολος Δαρβίνος. Η Καταγωγή των Ειδών. Μετάφραση Ανδρέας Πάγκαλος. Εκδόσεις Γκοβοστή. Αθήνα.
13. Αριστοτέλης. «Πολιτικά 317a-1321b/10. Μετάφραση-Σχόλια Νικόλαος Παρίτσης. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.

«ΤΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»

Του κ. Νικολάου Πολυχρονίδη
Πολιτικού Επιστήμονα - Συμβούλου Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων - Συντονιστικού Γραμματέα του ΣΚΕ

(Ομιλία που δόθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Αγίου Στεφάνου την 4-5-2014)

Μέρος Α΄

Από το έτος 1050 μ.Χ. δηλαδή προ οκτακοσίων και πλέον ετών, αρχίζει ο Εθνικός Γολγοθάς των Ελλήνων Χριστιανών κατοίκων της Μικράς Ασίας, μετά την επιδρομή των Τούρκων από τα βάθη της Ασίας.

Ο τότε πληθυσμός των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, κατά τους υπολογισμούς διαφόρων ιστορικών, «υπερέβαινε τα είκοσι πέντε (25) εκατομμύρια και ήταν καθαρά Ελληνικός».

Οι Τούρκοι που επέδραμαν τότε εναντίον του Ελληνικού στοιχείου, αρχικά οι Σελτζούκοι και μετέπειτα οι Ογούζοι, δεν υπερέβαιναν τότε τις πενήντα χιλιάδες.

Είναι πολύ μεγάλο όμως το ενδιαφέρον μας, να δούμε με ποιον τρόπο αυτά τα 25 εκατομμύρια του Χριστιανικού Ελληνισμού της Μικράς Ασίας, μειώθηκαν στις αρχές του 20ού αιώνα μόλις στο ένα δέκατο (10%). Δηλαδή περίπου στα δύο εκατομμύρια εξακόσιες χιλιάδες Έλληνες (2.600.000) και αντιστρόφως, πως οι 50.000 των Τούρκων εισβολέων που επέδραμαν το 1050 μ.Χ. στη Μικρά Ασία, έφτασαν στις αρχές του 20ού αιώνα να αριθμούν το ένα εκατομμύριο οκτακόσιες χιλιάδες (1.800.000).

Η απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα είναι μονοσήμαντη : το πέτυχαν αυτό με τις σφαγές και τους απαγχονισμούς, με τις απαίσιες ατιμώσεις των Ελληνίδων γυναικών, με τους τεράστιους και βίαιου εξισλαμισμούς, με τις αλλεπάλληλες προσβολές των θρησκευτικών συμβόλων των Ελλήνων Χριστιανών, με τη βίαιη μετατροπή των Χριστιανικών Εκκλησιών και μοναστηριών σε μουσουλμανικά τεμένη, με τις ομαδικές απελάσεις και τους πάσης φύσεως διωγμούς, με τους εκτοπισμούς, τις δολοφονικές στρατεύσεις καθώς και με τις καταλήψεις και λεηλασίες των περιουσιών και των κτημάτων των Ελλήνων Χριστιανών.

Πέρα των παραπάνω αναφερθέντων, θα πρέπει να τονίσουμε εδώ τη σημαντικότατη επίπτωση που είχε και το παιδομάζωμα. Το παιδομάζωμα επί αιώνες απετέλεσε μία από τις χειρότερες μεθόδους αφαίμαξης αλλά και τρομοκράτησης των Χριστιανών Ελλήνων. Αποσπούσαν βιαίως τα μικρά παιδιά, τα Ελληνόπουλα, από τις μανάδες τους και τα μεγάλωναν μεταμορφώνοντάς τα σε φανατικούς ισλαμιστές που χρησιμοποιούνταν σαν πολιορκητικός κριός εναντίον των πατέρων, των μητέρων και των αδελφών τους.

Όλα τα προαναφερθέντα συνεχίζονταν κατά διαστήματα μέχρι και τις αρχές του 20ού αιώνα από τους Σουλτάνους της Κωνσταντινουπόλεως.

Με την επικράτηση όμως το έτος 1908 των Κεμαλιστών, δηλαδή των Νεοτούρκων, αρχίζει πλέον συστηματικά και μεθοδευμένα ή καθ΄ολοκληρίαν εγκληματική και συνεχής δραστηριότητα εξοντώσεως των Ελληνικών Χριστιανικών πληθυσμών του Πόντου και γενικότερα ολόκληρης της Μικράς Ασίας. Είναι αυτό που ονομάζουμε ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ.

Το Διεθνές Δημόσιο Δίκαιο με τον όρο ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ περιγράφει και ορίζει έγκλημα που διαπράττεται από ένα ΚΡΑΤΟΣ, ή μία οργανωμένη ομάδα ανθρώπων, με σκοπό την ολοσχερή εξόντωση ανθρωπίνων ομάδων ή λαών, οι οποίοι έχουν κοινά χαρακτηριστικά μεταξύ τους, δηλαδή ανήκουν στο ίδιο Έθνος, την ίδια φυλή ή στην ίδια θρησκεία ή έχουν κοινή εθνολογική καταγωγή και ενότητα.

Ο πιο πάνω ορισμός, ο οποίος περιεβλήθη στην νομική ενδυμασία Διεθνούς Συμβάσεως, υπεγράφη στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ την 9η Δεκεμβρίου του έτους 1948 και επικυρώθηκε το 1951.

Πριν από την υπογραφή της πιο κάτω Διεθνούς Συμβάσεως, το έγκλημα της ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ χαρακτηριζόταν απλώς ως Διεθνές Έγκλημα. Στο σημείο αυτό ιστορικά πρέπει να πούμε ότι παρόμοια παραδείγματα Γενοκτονίας έχουμε π.χ. στην περίπτωση της ολοκληρωτικής καταστροφής της Καρχηδόνας από τους Ρωμαίους και της συνακόλουθης εξόντωσης των κατοίκων της.

Πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι η Διεθνής Σύμβαση της Γενοκτονίας στην Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, έγινε για να καταδικάσει τα εγκλήματα που διέπραξαν οι Ναζί με την εξόντωση εκατομμυρίων Εβραίων στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως των Γερμανών κατά τον Β΄Παγκόσμιο Πόλεμο.

Τα κακουργηματικά αδικήματα που συνιστούν το έγκλημα της Γενοκτονίας είναι κατά το άρθρο «Ζ» της προαναφερθείσας Διεθνούς Συμβάσεως τα ακόλουθα πέντε :

Πρώτον : Η αφαίρεση της ζωής των μελών μιας ανθρώπινης ομάδας.

Δεύτερον : Η προμελετημένη και οργανωμένη διάπραξη ενεργειών που αποσκοπούν στην ολοκληρωτική μερική ή ολική καταστροφή ενός λαού ή μιας ομάδας του.

Τρίτον : Οι λήψεις διαφόρων μέτρων με τα οποία εμποδίζονται οι γεννήσεις παιδιών, σε επιλεγμένες πληθυσμιακές ομάδες.

Τέταρτον : Αναγκασμός των παιδιών μιας πληθυ-

σμιακής ομάδας που έχει την ίδια φυλετική ομοιογένεια, σε ακούσια μετακίνηση και μεταφορά τους σε διαφορετική φυλετική ομάδα.

Πέμπτον : Η διάπραξη κακουργημάτων που αποβλέπουν να πλήξουν καίρια τη σωματική ή διανοητική ακεραιότητα των μελών μιας πληθυσμιακής ομάδας.

Η Διεθνής Σύμβαση χαρακτηρίζει ως Γενοκτονία ακόμα και μία μόνη διάπραξη από τις πέντε αναφερόμενες παραπάνω περιπτώσεις.

Η Τουρκία είναι υπεύθυνη, όπως θα διαπιστώσουμε παρακάτω, σε τρεις από τις πέντε τουλάχιστον περιπτώσεις εγκλημάτων Γενοκτονίας και συγκεκριμένα από την πρώτη, την δεύτερη και την Πέμπτη.

Αυτό αποδεικνύεται εκτός πάσης αμφιβολίας από τους ανίερους στόχους που επεδίωξε και επέβαλε με εγκληματική μέθοδο και καταναγκασμό στην Μικρά Ασία, τον Πόντο και την Ανατολική Θράκη.

Τα στοιχεία που υπάρχουν αποδεικνύουν ότι :

Πρώτον : Αφαίρεσε τη ζωή με στυγερές δολοφονίες και άλλες εγκληματικές μεθοδεύσεις, σε ενάμισι εκατομμύριο συνολικά Έλληνες από τους οποίους οι 353.000 ήταν Έλληνες του Πόντου (700.000 συνολικά) και οι υπόλοιποι 1.150.000 ήταν Έλληνες της Μικράς Ασίας και της Ανατολικής Θράκης.

Δεύτερον : Εξανάγκασε σε ξεριζωμό και ολοκληρωτική εκτόπιση ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες Έλληνες που έφθασαν στην Ελλάδα ως πρόσφυγες το 1922, τρομοκρατώντας τους με άμεσες και πραγματικές απειλές για την ίδια τους τη ζωή, καίγοντας τα σπίτια τους αρπάζοντας τις περιουσίες τους και εξαναγκάζοντάς τους να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες, στις οποίες κατοικούσαν πάνω από τρεις χιλιάδες χρόνια.

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα ότι εκείνοι που συμφώνησαν στην ανταλλαγή των πληθυσμών, είχαν ιστορική συνείδηση, δηλαδή τι περίμενε τους Έλληνες που δεν θα εγκατέλειπαν τις πατρογονικές τους εστίες σ΄ολόκληρη τη Μικρά Ασία και τον Πόντο, και δικαιώθηκαν αργότερα, από το πογκρόμ εις βάρος των Ελλήνων της Κωνσταντινουπόλεως, από τους αρχιχαμάληδες Τούρκους που εν αγαστή συμπνοία με το άθλιο τουρκικό κράτος στα γεγονότα της 5ης Σεπτεμβρίου του 1955 κατέστρεψαν και λεηλάτησαν τις περιουσίες των Ελλήνων, σύλησαν και γκρέμισαν τις εκκλησίες τους και τους τάφους των προγόνων τους, εξαναγκάζοντας σχεδόν την ολότητα των Ελλήνων Χριστιανών της Πόλης να φύγουν και να εγκατασταθούν στην Ελλάδα. Όλα αυτά έγιναν με αφορμή την προβοκάτσια των ίδιων των Τούρκων που τοποθέτησαν βόμβα στο σπίτι του Κεμάλ Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη.

Τρίτον : Άλλαξε σε τεράστιο αλλά απροσδιόριστο αριθμό Χριστιανών Ελλήνων την Εθνική τους ταυτότητα, με τον δια της βίας εξισλαμισμό τους.

Από απογραφή των ίδιων των Οθωμανών που έγινε το έτος 1914, οι Χριστιανοί Έλληνες κάτοικοι της Μικράς Ασίας, συμπεριλαμβανομένου του Πόντου και της Ανατολικής Θράκης, αριθμούσαν τρία εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες άτομα. Ο παραπάνω αριθμός προκύπτει αν προσθέσουμε στους Έλληνες των 2.600.000 που η ίδια η Τουρκική απογραφή του 1914 απέγραψε και εκείνους που ζούσαν στην Ανατολική Θράκη και οι οποίοι ανήρχοντο σε 800.000.

Για να κατανοηθεί όμως καλύτερα η σύνθεση του πληθυσμιακού δυναμισμού της Τουρκίας και ειδικά της Μικράς Ασίας στις αρχές του 20ού αιώνα, θα πρέπει να ανατρέξουμε στον πρώτο τόμο της έκδοσης «Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ» που εξέδωσε ο εκδοτικός οίκος «Πέλλα», στον οποίο ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Κων/νος Φωτιάδης, έπειτα από εξονυχιστική έρευνα, παραθέτει πίνακα της σύνθεσης του πληθυσμού της Μικράς Ασίας στις αρχές του 20ού αιώνα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που αναφέρονται στον περί ου ο λόγος πίνακα, ο πληθυσμός της Μικράς Ασίας στις αρχές του 20ού αιώνα, ανερχόταν σε δέκα εκατομμύρια. Χωρίς να υπολογίζονται στον πίνακα και οι Έλληνες της Ανατολικής Θράκης, που ανήρχοντο σε 800.000, οι υπολογισμοί του καθηγητού Κων/νου Φωτιάδη, δηλαδή τα 10 εκατομμύρια, αναλύονται ως ακολούθως :

Εθνολογική Σύνθεση
Πληθυσμός ανά εθνότητες σε απόλυτους αριθμούς και ποσοστιαία

1	Τούρκοι και Οθωμανοί	1.800.000	18%
2	Έλληνες και Χριστιανοί	2.600.000	26%
3	Άλλες Εθνότητες (36)	5.600.000	56%
	Σύνολο Πληθυσμού	10.000.000	100%

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, χωρίς τις 800.000 των Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης αποδεικνύεται ότι οι ίδιοι οι Οθωμανοί-Τούρκοι αντιπροσώπευαν μόνο το 18%, δηλαδή πληθυσμό 1.800.000, στο σύνολο των 10 εκατομμυρίων που είχε συνολικά η Μικρά Ασία. Άρα οι Έλληνες Χριστιανοί κάτοικοι της Μικράς Ασίας ήταν περισσότεροι από τους τούρκους, αφού αντιπροσώπευαν το 26% του συνολικού πληθυσμού με 2.600.000 κατοίκους. Όπως ειπώθηκε και πιο πάνω, αν προσθέσουμε και τους 800.000 Έλληνες Χριστιανούς της Ανατολικής Θράκης, φθάνουμε στα τρία εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες ψυχές.

Όσον αφορά τώρα τις άλλες 36 Εθνότητες που αντιπροσωπεύουν το 56% του πληθυσμού της Μικράς Ασίας και που σε απόλυτους αριθμούς ανήρχοντο σε 5.600.000 άτομα, αυτοί ήταν μεν Μουσουλμάνοι – μέσα στους οποίους υπήρχαν και Χριστιανοί Έλληνες εξισλαμισμένοι – αλλά φυλετικά δεν ήταν συγγενής φυλή με τους Τούρκους, επειδή αντιπροσώπευαν Κούρδους Αλεβίτες. Αρμένιους, Εβραίους κ.λ.π.

Επί 30 αιώνες ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας ζούσε και ευημερούσε στον Πόντο, στην Ανατολική Θράκη και σ΄ολόκληρη την περιοχή στα παράλια και στην ενδοχώρα, περιοχές που απώλεσε οριστικά μετά τη Μικρασιατική καταστροφή.

Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος

ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΣΕΒΡΩΝ – ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Του Αντιπλοιάρχου (Ε) ε.α. Χρήστου Γιανταμίδη Π.Ν.

Κι είπα στο χάρο «Πάρε με που μ'έφερες μεσόστρατα,
να τελειωθεί η θυσία εις της πατρίδας το βωμό».
Και με χαμόγελο ωμό: «Όχι μου είπε «ακόμα το έργο σου
δεν τέλειωσες, εις το πρώτο σκαλοπάτι ανέβηκες του
Γολγοθά, στου χάρου το κρεβάτι οι τυχεροί θα κοιμηθούν,
οι μάρτυρες θα σταυρωθούν».
Γ.Σ. Φραγκούδης

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΞΕΡΙΖΩΜΟΥ

Μεταξύ άλλων ιστορικών παραγόντων που διαδραματίζονταν από το 1908, από την εποχή των Νεότουρκων μέχρι την εποχή του Κεμάλ Μουσταφά, στην τότε Οθωμανική αυτοκρατορία εις βάρος του ελληνισμού και άλλων χριστιανικών μειονοτήτων στον Μικρασιατικό ευρύτερο χώρο και στην Ανατολική Θράκη, σημαντικό αρνητικό παράγοντα για την περαιτέρω πορεία του ελληνισμού στον αναφερόμενο χώρο, έπαιξε και η Συνθήκη των Σεβρών του 1920. Γιατί, απόρροια της Συνθήκης αυτής, η Ελλάδα και ο Μικρασιατικός, Ανατολικής Θράκης και Ποντιακός ελληνισμός υπέστη την μεγαλύτερη καταστροφή στην ιστορία του, από τους αρχαιοτάτους χρόνους μέχρι και σήμερα. Μεγαλύτερη ακόμη και από την άλωση της Βασιλεύουσας Πόλης του Βυζαντίου το 1453 από τους Οθωμανούς. Γιατί, μετά την κατάκτησή της από τον Μωάμεθ Β΄ τον πορθητή, οι κάτοικοί της παρέμειναν στα σπίτια τους, δεν ξεριζώθηκαν ούτε εκδιώχθηκαν, με όραμα πάντα την λύτρωσή τους.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΣΕΒΡΩΝ – Η ΤΑΦΟΠΕΤΡΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Τελικά τι ήταν η Συνθήκη των Σεβρών για τον ελληνισμό της Μικρά Ασίας, που αποτέλεσε την αφετηρία κοσμοϊστορικών γεγονότων για την Ελλάδα, που όλοι την θεωρούσαν ως μέγα επίτευγμα της πολιτικής του Ελευθερίου Βενιζέλου; Διερωτώμεθα αν με την συνθήκη αυτή δημιουργείτο μια Ελλάδα των δυο ηπείρων και των πέντε θαλασσών, όπως επικρατούσε να λέγεται ή μήπως ήταν η απαρχή των δεινών που υπέστη στη συνέχεια ο Μικρασιατικός ελληνισμός;

Η Συνθήκη αυτή που όλοι τότε υπερηφανεύονταν, που έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας, μας παρείχε εγγυήσεις για οικονομική και στρατιωτική βοήθεια από τις συμμαχικές δυνάμεις που εκπόνησαν την Συνθήκη; Ή ήταν μια χάρτινη συμφωνία, με χάρτινα πόδια που στην προσπάθειά της να διασχίσει το Αιγαίο, βράχηκε από τα κύματα και διαλύθηκε; Ή ήταν μια συμφωνία συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων, που η κάθε μια απέβλεπε μέσω της συνθήκης αυτής την διεκπεραίωση και υλοποίηση των δικών της συμφερόντων; Γιατί πριν καλά – καλά στεγνώσει η μελάνη, την επομένη της υπογραφής έσπευσαν να συναντήσουν τον Κεμάλ για σύναψη άλλων συμφωνιών. Φυσικά ο Κεμάλ που δεν υπέγραψε την συνθήκη, δεν θα παραχωρούσε τίποτα με το αζημίωτο.

Εδώ θα πρέπει να τονισθεί ότι ο Γενικός Πρόξενος των Η.Π.Α. στην Σμύρνη GEORGE HORTON δεν ήταν αισιόδοξος για την έκβαση της Ελληνικής επιχείρησης στην Σμύρνη και σε τηλεγράφημά του στο STATE DEPARTMENT προβλέπει ότι «Η ελληνική απόβαση στην Σμύρνη θα εξελιχθεί σε δεύτερη εκστρατεία κατά των Συρακουσών".

Γεννάται το ερώτημα αν ήταν σε θέση η τότε Ελλάδα των περίπου 5 εκ. κατοίκων, με τόσα σωρευμένα προβλήματα, όπως, μακροχρόνιους πολέμους (από το 1912) με κακή οικονομική κατάσταση, με κουρασμένο στράτευμα λόγω των μακροχρόνιων πολέμων και χωρίς συμφιλιωμένη λαϊκή και πολιτική κατάσταση, να επεκταθεί στα εδάφη της Μ. Ασίας, να νικήσει και να διατηρήσει εις το διηνεκές τα εδάφη που προβλέπονταν από την Συνθήκη. Ή μήπως ήταν μια συνθήκη εξωπραγματική για τις ελληνικές δυνατότητες της εποχής εκείνης; Ήταν βέβαιο ότι χωρίς την βοήθεια των συμμάχων εκ των προτέρων ήταν καταδικαζμένη να αποτύχει. Αντιθέτως, η βοήθεια ήρθε, αλλά για τον Κεμάλ, που έπαιζε τον κύριο ρόλο στα δρώμενα της Τουρκίας , ενώ η στάση των συμμάχων έναντι της Ελλάδος, και με πρόσχημα την επάνοδο του Βασιλέως Κωνσταντίνου ήταν τελείως αρνητική, όσον αφορά την Συνθήκη που προσυπέγραψαν οι Μεγάλες Δυνάμεις. Μόνο η Αγγλία με τον πρωθυπουργό της Λόιντ Τζόρτζ την υποστήριζε και αυτή μόνο στα λόγια, χωρίς καμία ουσιαστική στρατιωτική ή οικονομική βοήθεια, λόγω των δικών της και μόνο συμφερόντων, λόγω των δακρύων του διαβόλου, όπως ακριβώς περιγράφει σε συνέτευξή του στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία τον Ιανουάριο 2006 για τον έλεγχο του πετρελαίου από τις Μεγάλες Δυνάμεις ο γερμανός δημοσιογράφος Λουτζ Κλέβεμαν: «...σχεδόν πάντοτε τα θύματα για την απόκτησή του θα είναι αθώοι πολίτες οι οποίοι γνωρίζουν καλύτερα απ'όλους γιατί το πετρέλαιο έχει ονομαστεί ''τα δάκρυα του διαβόλου».

Ο Μικρασιατικός ελληνισμός ένιωσε βαθιά στο κορμί του την φλόγα των δακρύων του διαβόλου, καθόσον ποτάμια αίματος χύθηκαν τον καυτόν εκείνον Αύγουστο-Σεπτέμβριο του 1922.

Ας δούμε τώρα συνοπτικά πως ξεκίνησε η ελληνική αποβατική δύναμη για την Σμύρνη, τον Μάϊο του 1919, που η κίνηση αυτή άνοιξε τον ασκό του Αιόλου για τον Ελληνισμό της Μ.Ασίας-Ανατολικής Θράκης-Πόντου.

... Στις 23 Απριλίου 1919 ο Ε. Βενιζέλος ειδοποι-

ήθηκε τηλεφωνικά από τον Λόιντ Τζορτζ για να συναντηθούν. Συναντήθηκαν στο Quai d' Orsai(Μέγαρο Γαλλικού Υπουργείου Εξωτερικών). Χωρίς χρονοτριβή ο Άγγλος Πρωθυπουργός ρώτησε τον Έλληνα Πρωθυπουργό «έχετε διαθέσιμο στρατό;». Η απάντηση του Ε. Βενιζέλου ήταν «έχουμε, αλλά περί τίνος πρόκειται;». Τότε ο Βρετανός Πρωθυπουργός του ανακοίνωσε την απόφαση το μελών του συμβουλίου να καταλάβει η Ελλάδα την Σμύρνη.Η εν λόγω απόφαση, υπογράφτηκε την 10-8-1920 από τα μέλη του Συμβουλίου, αλλά ουδέποτε επικυρώθηκε από τα Κοινοβούλια τους. Άρα η Συνθήκη των Σεβρών ήταν Α Κ Υ Ρ Η, σύμφωνα και με τον καθηγητή Λ.Χρήστου.

Ο Μάϊκ Σμίθ στο βιβλίο του γράφει «Με τόσο πρόχειρο τρόπο ελήφθη η μοιραία απόφαση... Η απόφαση να στείλουν τους Έλληνες στην Μ. Ασία ελήφθη ξαφνικά, πρόχειρα και με μεγάλη μυστικότητα από τους τρείς μεγάλους, με την ενθάρρυνση του Βενιζέλου αλλά με την δική τους πρωτοβουλία, χωρίς να αναλογιστούν τις συνέπειες...».

Ο Σπύρος Μαρκαζίνης αναφέρει: «Ούτε επί Βενιζέλου, ούτε επί Κωνσταντίνου έγινε ποτέ ψύχραιμη και αντικειμενική εκτίμηση της όλης διεθνούς κατάστασης, ως διεμορφώθη αύτη μετά το 1918. Και ο ένας και ο άλλος συνέγχεαν την πολιτική του Λόϊντ Τζορτζ με εκείνη της Αγγλίας, και το χειρότερο, τις διαθέσεις εκείνου με τις πραγματικές τους δυνατότητες. Αυτό θα είναι το μέγα ατύχημα που ουδέποτε εννόησαν οι Έλληνες».

Ο Τσώρτσιλ, Υπουργός των Στρατιωτικών την περίοδο 1919-1922 είχε διαφορετικές σκέψεις-απόψεις για την αγγλοελληνική προσέγγιση στο Μικρασιατικό. Θεωρούσε την πολιτική του Πρωθυπουργού της Αγγλίας Λόιντ Τζώρτζ επικίδυνη.

Ο GEORGE HORTON, για την ελληνική απόβαση γράφει «Η ελληνική απόβαση, με τις συνθήκες που πραγματοποιήθηκε, αποτελεί το μεγάλο λάθος του Βενιζέλου. Παρ' όλο που, χωρίς αμφιβολία, ήταν οι εκπρόσωποι όλων των συμμαχικών κρατών που του ζήτησαν να πάει στην Σμύρνη, δεν θα έπρεπε να το πράξει χωρίς την υπογραφή της συνθήκης με γραπτή συμφωνία για την βοήθεια που αναλάμβαναν την υποχρέωση να του παράσχουν….».

Ο Στρατηγός την νίκης του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, Γάλλος στρατάρχης Φος είχε ρητά προειδοποιήσει τον Ελ. Βενιζέλο ότι: «Για να συντριβή η στρατιωτική δύναμη της Τουρκίας, θα χρειαστεί να καταληφθεί όλη η χώρα. Αυτό απαιτεί 27 μεραρχίες ή 450000 άνδρες. Έχετε τόσες δυνάμεις;»…….. Ας αναρωτηθούμε αν η Ελλάδα της εποχής εκείνης ήταν δυνατόν να συγκέντρωνε ένα τόσο μεγάλο αριθμό στρατού μόνο για την Μ.Ασία αφήνοντας τα βόρεια σύνορά της αφύλακτα. Επί πλέον δεν υπήρχε λαϊκή στήριξη/συμφιλίωση από τον ελληνικό λαό, για να εμπλακεί σε ένα ατέρμων πόλεμο.

Παρακάτω παρατίθεται απόσπασμα του Συνδέσμου Εθνικής Σωτηρίας, αναφορικά με τις εθνικές απώλειες από το 1912 μέχρι την 1η Νοεμβρίου 1920 και από την 1η Νοεμβρίου 1920 μέχρι της 11ης Σεπτεμβρίου 1922.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

Εκ των μέχρι τούδε συγκεντρωθεισών εις τας αρμοδίας υπηρεσίας πληροφοριών προκύπτει ότι ο Εθνικός στρατός μαχόμενος νικηφόρως από το 1912 μέχρι της 1ης Νοεμβρίου 1920 έσχε 41491 νεκρούς και τραυματίας. Οι νεκροί ανέρχονται εις 6 445.

Δια των θυσιών τούτων απηλευθερώθησαν η Ήπειρος, η Μακεδονία, η Κρήτη, αι νήσοι του Αιγαίου,η Θράκη και η Ιωνία.

Τουναντίον από της 1ης Νοεμβρίου 1920 μέχρι της 11ης Σεπτεμβρίου 1922, ήτοι μέχρι της Επαναστάσεως ο Εθνικός Στρατός έσχεν 97 675 νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους.

Οι νεκροί ανέρχονται εις 7 860.

Εκ των αιχμαλώτων υπολογιζομένων εις 54 000 περίπου είναι βέβαιον ότι το ήμισυ τουλάχιστον θα έχη σφαγή ή εξοντωθή δια της πείνης υπό των Τούρκων ως βεβαιούσιν οι εν σπαρακτική καταστάσει αφικνούμενοι αιχμάλωτοι.

Αι φοβεραί απώλειαι αύται υπήρξαν τελείως περιτταί. Όχι μόνον δεν ηυξήσαμεν τα Εθνικά εδάφη, όχι μόνον δεν εκρατήσαμεν όσα είχομεν, αλλά και εχάσαμε την Ιωνίαν, την Αν.Θράκην, την Β. Ήπειρον και τα Δωδεκάνησα.

Αι τρομεραί αύται απώλειαι αποδεικνύουν πόσον ολίγον εσεβάσθη το καταλυθέν καθεστώς το τίμιον αίμα του Ελληνικού λαού.

Εν Αθήναις τη 15η Απριλίου 1923.

Ο Βασίλης Ι. Τζανάκαρης στο ιστορικό του βιβλίο ''Δακρυσμένη Μικρασία'' σελίδα 736 γράφει για την Μικρασιατική καταστροφή «Ύστερα σχεδόν από 2800 χρόνια ο Ελληνισμός αποχωρεί βαριά τραυματισμένος από την πέρα του Αιγαίου πελάγους χώρα, την «καθ' ημάς Ανατολή» αφήνοντας πίσω του 2 400 ελληνικές πόλεις και χωριά, χάνοντας 302.000.000 χρυσές λύρες, θρηνώντας 1.250.000 νεκρούς, μετρώντας μια ατελείωτη σειρά από πρόσφυγες».

Συμπεραίνεται, λοιπόν, ότι η συνθήκη των Σεβρών για την Ελλάδα, όχι μόνο δεν την έκανε των πέντε θαλασσών και των δύο ηπείρων όπως λανθασμένα πανηγυρίστηκε από το πανελλήνιο το 1919, αλλά με την συνθήκη αυτή, άνοιξε ο ασκός του Αιόλου για την έναρξη ενός ολοκληρωτικού πολέμου με την Τουρκία, ανάμεσα σε δύο λαούς, ενός αιματηρού πολέμου, χωρίς όρια, χωρίς οίκτο, με τον πιο απάνθρωπο τρόπο, όπου όσοι σκοτώνονταν στα πεδία των μαχών ήταν πιο τυχεροί από τους αιχμαλώτους οι οποίοι στην συνέχεια θανατώνονταν με τον πιο βάρβαρο και βασανιστικό τρόπο που έγραψε ποτέ η ανθρώπινη ιστορία. Τα δε αποτελέσματα του πολέμου αυτού, απόρροια της μοιραίας συνθήκης, είναι γνωστά μέχρι δακρύων και όπως πραγματικά περιγράφονται πιο πάνω με τον πλέον δραματικό τρόπο.

Από την άλλη πλευρά, ο Κεμάλ που είχε παρακάμψει την κυβέρνηση του Σουλτάνου και είχε πλέον αναλάβει με την εθνοσυνεύλεσή του την διακυβέρνηση της χώρας του από την Άγκυρα, είδε την συνθήκη των Σεβρών ''ως μάνα εξ ουρανού, ως θείο δώρο'' γιατί πλέον του δίνονταν το δικαίωμα κήρυξης πολέμου στην Ελλάδα. Η συνθήκη αυτή του έλυνε τα χέρια για να αρχίσει τον απελευθερωτικό του αγώνα, κατά τους ισχυρισμούς του. Με απώτερο σκοπό, να υλοποιήσει αυτό που είχε βαθιά στο μυαλό του, να ξεριζώσει τον ελληνισμό από τα εδάφη της Τουρκίας, να τελειώσει μια για πάντα με τους Έλληνες, του δόθηκε η τέλεια ευκαιρία και δεν την άφησε ανεκμετάλλευτη, και μάλιστα με την αμέριστη υποστήριξη των πρώην συμμάχων μας, των Γάλλων, των Ιταλών καθώς και των Σοβιετικών. Επίσης, με την συνθήκη αυτή του δόθηκε η ευκαιρία να πάρει την ρεβάνς της ήττας της χώρας του στους Βαλκανικούς πολέμους.

Για τον Μουσταφά Κεμάλ, η συνθήκη αυτή ήταν η απαρχή της πραγματοποίησης των πόθων του και της ηρωποίησής του από τον τουρκικό λαό και από Μουσταφά Κεμάλ να γίνει Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ, (πατέρας των Τούρκων).

Κατά συνέπεια ,αυτό που οι Έλληνες βίωσαν ως εθνική καταστροφή, για τους Τούρκους ήταν η δημιουργία του δικού τους εθνικού ομοιογενούς κράτους.

Το 1921-1923 αντί να εορτάζαμε έναν αιώνα ελευθερίας απο την έναρξη της επανάστασης του 1821 με τον πλέον πανηγυρικό τρόπο, αντ΄αυτού θρηνήσαμε χαμένες πατρίδες, απόρροια της Συνθήκης των Σεβρών που αποτέλεσε το κύκνειο άσμα για τον Ελληνισμό της Μ.Ασίας-Αν.Θράκης-Πόντου.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ ΤΟΥ 1923

Στην συνέχεια της συνθήκης των Σεβρών του 1920, απόρροια της οποίας ήταν η ολοκληρωτική καταστροφή και ο ξεριζωμός του ελληνισμού της Μ.Ασίας-Ανατ.Θράκης-Πόντου και μετά την ταφόπετρα που έθεσε η αναφερόμενη μοιραία συνθήκη στον ελληνισμό της ευρύτερης αναφερόμενης περιοχής, επακολούθησε η συνθήκη της Λωζάνης του 1923 για να επισφραγίσει μια για πάντα την ταφόπετρα που έντεχνα εκπόνησε, σχεδίασε, υλοποίησε και έθεσε η συνθήκη των Σεβρών, με την ανταλλαγή των πληθυσμών, αιχμαλώτων ....κλπ.

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

Η μεγαλύτερη στα Ιστορικά χρονικά που γράφτηκε ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας για την αναγκαστική μετακίνηση πληθυσμών τόσο ποσοτικά όσο και ποσοστιαία, ήταν η ανταλλαγή των πληθυσμών των Ελλήνων της Μ. Ασίας - Πόντου – Ανατ. Θράκης που αριθμούνται στους 1.450.000 Έλληνες και 512.000 Μουσουλμάνων που μετακινήθηκαν από την Τουρκία και Ελλάδα αντίστοιχα. Η ανταλλαγή των πληθυσμών υπογράφτηκε στις 30 Ιανουαρίου 1923 στην Λωζάνη. Η ανταλλαγή έγινε μόνο με κριτήριο το θρήσκευμα, που αυτό σημαίνει ότι, χιλιάδες Έλληνες (απροσδιορίστου αριθμού) μεταφέρθηκαν στην Τουρκία και χιλιάδες Έλληνες έμειναν στην Τουρκία λόγω του εξισλαμισμού τους.

Λόγω των μακροχρόνιων πολέμων, η οικονομία της φτωχής τότε Ελλάδας ήταν σε δεινή θέση και απροετοίμαστη να δεχθεί ένα τόσο μεγάλο όγκο προσφύγων, να τους στεγάσει και να τους δώσει τροφή. Έτσι, οι Έλληνες της ευρύτερης περιοχής της Μ.Ασίας, ως πρόσφυγες πλέον, υπέστησαν μια δεύτερη Οδύσσεια, αλλά αυτήν την φορά στην Ελλάδα όπου δεν κινδύνευε πλέον η ζωή τους. Ήταν ελεύθεροι να ζήσουν, να δημιουργήσουν, να χαρούν την ζωή τους χωρίς φόβο. Και πράγματι με την εργατικότητά τους, όπου εγκαταστάθηκαν, γρήγορα ρίζωσαν καλλιεργώντας τα εδάφη που τους παραχωρήθηκαν από το Ελληνικό κράτος, προόδευσαν σε όλους τους τομείς, όπως, στην γεωργία, στη κτηνοτροφία, στο εμπόριο, στα γράμματα, στον αθλητισμό, στο δημόσιο, στον ιδιωτικό τομέα, γενικότερα με τον ερχομό τους βοήθησαν στην κατακόρυφη αύξηση της Ελληνικής οικονομίας αλλά και του πληθυσμού της χώρας. Ιδιαίτερα της Βορείου Ελλάδος όπου με την εγκατάστασή τους στις ακριτικές αυτές περιοχές οι πληθυσμιακοί συσχετισμοί μεταξύ των άλλων εθνοτήτων έκλιναν κατά πολύ υπέρ των Ελλήνων. Αποτρέποντας, έτσι, εις το διηνεκές κάθε εδαφική διεκδίκηση από τα όμορα κράτη.

ΟΥΔΕΝ ΚΑΚΟΝ ΑΜΙΓΕΣ ΚΑΛΟΥ!!!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

α. Η Μάστιγα της Ασίας του GEORGE HORTON
β. Η δίκη των έξη του Γιάννη Καψή
γ. Δακρυσμένη Μικρά Ασία 1919-1922 του Β. Τζανάκαρη
δ. Σμύρνη, Μικρασία, η ακμή, η εκστρατεία ,η καταστροφή (Ελευθεροτυπία)
ε. Οθωμανική Αυτοκρατορία 1300-1923, CAROLINE FINKEL
στ. Οι Έλληνες του Πόντου του Βλάσση Αγτζίδη

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

Ως Εφαρμοσμένου Κλάδου Μελέτης του Στρατιωτικού Θεσμού και του Στρατιωτικού Επαγγέλματος

Δρ Δημήτριος Σμοκοβίτης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ταυτότητα, και σύμφωνα με τους Tajfel & Turner (1979) η κοινωνική και πολιτισμική ταυτότητα ενός θεσμού, συντίθεται από εκείνες τις όψεις της αυτο-εικόνας που έχουν οι κοινωνικές κατηγορίες ή οι ομάδες στις οποίες τα άτομα θεωρούν ότι ανήκουν.

Θεωρία περί Ταυτότητας

Η θεωρία περί ταυτότητας στηρίζεται σε τρεις βασικές αρχές:

* Τα άτομα επιδιώκουν να αποκτήσουν και διατηρήσουν μια θετική ταυτότητα που συμβάλλει στην αυτοεκτίμησή τους.
* Η κοινωνική ταυτότητα δημιουργείται από τις συγκρίσεις ανάμεσα στην ομάδα που ανήκουν τα άτομα και τις άλλες ομάδες. Το αποτέλεσμα της κάθε σύγκρισης καθορίζει αν η ταυτότητα είναι θετική ή όχι.

Σκοπός της Εισήγησης

Στην παρούσα εισήγηση γίνεται προσπάθεια να ενταχθεί ένας κλάδος της Κοινωνιολογίας, η Στρατιωτική Κοινωνιολογία, στον ευρύτερο επιστημονικό και κοινωνικό χώρο, προκειμένου να ορίσουμε τα όριά του, τη σχέση του με άλλες επιστημονικές και κοινωνικές ομάδες, και την ένταξη και νομιμοποίησή του στο ευρύτερο κοινωνικό σύστημα και τον επιστημονικό χώρο.

Πιο συγκεκριμένα, θα θιγούν συγκεκριμένα θέματα που αφορούν τη σχέση στρατιωτικού θεσμού και ευρύτερης κοινωνίας, την οργάνωση και ένταξη του στρατού ως κοινωνικού θεσμού στα πλαίσια συγκεκριμένων κοινωνικών συστημάτων, με αναφορά σε επιμέρους τομείς (όπως αυτές, για παράδειγμα, αναφέρονται στις Ομάδες Εργασίας στα πλαίσια της ERGOMAS).

Η εισήγηση αποσκοπεί στην καλύτερη κατανόηση παραδοσιακών και σύγχρονων εξελίξεων στη σχέση Ενόπλων Δυνάμεων και Κοινωνίας, στην παρουσίαση σημαντικών μελετών και ερευνητικών ευρημάτων σε επί μέρους θέματα, δίνοντας την ευκαιρία σε ερευνητικές ομάδες και μελετητές να συνεργαστούν, ανταλλάσσοντας εμπειρίες και αποτελέσματα ερευνητικών εργασιών τους, αναπτύσσοντας νέες απόψεις και θεωρητικές προσεγγίσεις.

ΜΕΡΟΣ Α.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

1. Διεθνείς Επιστημονικές Οργανώσεις για τη Στρατιωτική Κοινωνιολογία

Αξιόλογος αριθμός συναντήσεων Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας πραγματοποιούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στα πλαίσια των Διεθνών Συνεδρίων με τη συμμετοχή Ελλήνων κοινωνιολόγων και κοινωνικών επιστημόνων.

Η Διεθνής Ταυτότητα της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας παρουσιάζεται μέσα από δραστηριότητες των φορέων που θα παρουσιάσουμε σε κάποια έκταση, όπως παρακάτω:

- Την Διεθνή Κοινωνιολογική Εταιρεία (International Sociological Association ISA) και την Ερευνητική Επιτροπή για τις Ένοπλες Δυνάμεις και την Επίλυση των Συγκρούσεων (Research Committee on Armed Forces and Conflict Resolution -RC01) της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας (International Sociological Association - ISA).
- Την Ευρωπαϊκή Ερευνητική Ομάδα για το Στράτευμα και την Κοινωνία - ERGOMAS (European Research Group on Military and Society)
- Το Δια-Πανεπιστημιακό Σεμινάριο Ενόπλων Δυνάμεων και της Κοινωνίας (Inter - University Seminar on Armed Forces and Society – IUS)

α. ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (INTERNATIONAL SOCIOLOGICAL ASSOCIATION)

Οι Ερευνητικές Επιτροπές της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας είναι συνολικά 55 με αντίστοιχα ειδικά θέματα ενδιαφέροντος (βλ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β).

Το VXIII Παγκόσμιο Συνέδριο της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας πραγματοποιήθηκε στην Γιοκοχάμα της Ιαπωνίας από 13-19 Ιουλίου 2014.

Μεταξύ αυτών των 55 Ερευνητικών Επιτροπών της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας συγκαταλέγεται και η Ερευνητική Επιτροπή RC01 «Ένοπλες Δυνάμεις και Αντιμετώπιση Συγκρούσεων» (Research Committee 01 "Armed Forces & Conflict Resolution").

Η Ερευνητική Επιτροπή της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρίας, RC01 είναι μια μη-κερδοσκοπική εταιρεία με επιστημονικούς στόχους, με κύριο σκοπό την εκπροσώπηση των απανταχού κοινωνιολόγων, άσχετα με σχολή σκέψης, επιστημονικές ή ιδεολογικές προσεγγίσεις. Είναι ελεύθερη να καλύπτει έναν ευρύ τομέα μελέτης και ποικιλία προσεγγίσεων του τομέα αυτού. Έχει τη δική της οργάνωση και διαχείριση των οικονομικών της πόρων, συνεργάζεται με ακαδημαϊκούς και μη-ακαδημαϊκούς φορείς, ασχολείται με δραστηριότητες που θεωρεί κατάλληλες. ιδρύθηκε το 1970, με στόχους:

* Την ανάπτυξη επαγγελματικών επαφών μεταξύ κοινωνιολόγων των Ενόπλων Δυνάμεων διεθνώς, σε ερευνητικά θέματα που αφορούν:

- Αντιμετώπιση των Συγκρούσεων.
- Την ενθάρρυνση της διεθνούς ανταλλαγής των ερευνητικών ευρημάτων και των θεωρητικών εξελίξεων

και μεθοδολογιών στην κοινωνιολογία των Ενόπλων Δυνάμεων και την αντιμετώπιση των συγκρούσεων.

• Την προαγωγή υλικού διδασκαλίας που αφορά τις Ένοπλες Δυνάμεις.

• Εκπαίδευση στην Αντιμετώπιση των Συγκρούσεων σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο.

• Την προαγωγή διεθνών συναντήσεων και της Ερευνητικής Συνεργασίας στον τομέα των Ενόπλων Δυνάμεων και της Αντιμετώπισης Συγκρούσεων.

• Το XIX Παγκόσμιο Συνέδριο της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας θα πραγματοποιηθεί στο Τορόντο του Καναδά Ιούλιο 2018.

β. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ)

ERGOMAS ("European Research Group on Military and Society")

Ιδρύθηκε το 1986. Πρόκειται για μια διεθνή επιστημονική εταιρεία μη-κερδοσκοπική, πολιτικά και ιδεολογικά ανεξάρτητη, με βάση αρχικά στην Ευρώπη, είναι ανοιχτή σε όλους τους επιστήμονες από τον διεθνή χώρο, οι οποίοι μελετούν τη σχέση στρατού και κοινωνίας και σχετικά φαινόμενα. Αποτελούν τον πυρήνα των διακρατικών ερευνών και δια-πολιτιστικών συγκρίσεων από θεματικά προσανατολισμένες διεπιστημονικές ομάδες εργασίας. Η αξιόλογη ποιότητα της ERGOMAS στηρίζεται στις ερευνητικές δραστηριότητες των Ομάδων Εργασίας, οι οποίες συναντώνται περιστασιακά εκτός των τυπικών συναντήσεων της Ένωσης ως συνόλου.

Η ERGOMAS προάγει εμπειρικά και θεωρητικά προσανατολισμένη Ευρωπαϊκή ερευνητική συνεργασία και διεθνή επιστημονική επικοινωνία. Η πολλαπλότητα των θεμάτων με τα οποία απασχολούνται οι ομάδες εργασίας, η συχνότητα τν διεθνών συνεδριάσεων μελέτης (sessions) και οι σχετικές δημοσιεύσεις, καθώς και η επέκταση της γεωγραφικής της κάλυψης (ήδη, το 1995 επιστήμονες από 24 χώρες είχαν εγγραφεί ως μέλη) αποδεικνύουν την εγκυρότητα και αξιοπιστία της Ένωσης.

Οι Ομάδες Εργασίας στο πλαίσιο της ERGOMAS είναι οι ακόλουθες:

* Ηθική, Συνοχή και Ηγεσία ("Morale, Cohesion and Leadership")
* Κοινή Γνώμη, Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και Στρατός ("Public Opinion, Mass Media and the Military")
* Γυναίκες στο Στρατό ("Women in the Military")
* Στρατιωτικές Οικογένειες ("Military Families")
* Στρατιωτικό Επάγγελμα ("Military Profession")
* Δημοκρατικός Έλεγχος των Ενόπλων Δυνάμεων ("Democratic Control of the Armed Forces")
* Πολεμιστές και Ειρήνη ("Warriors in Peacekeeping")
* Στρατολόγηση και Διατήρηση ("Recruitment and Retention")
* Στρατιωτικοί και Αστυνομικοί Ρόλοι (Blurring of Military and Police Role")
* Βία και Στρατός ("Violence and the Army")

Η Συνδιάσκεψη της ERGOMAS ανά διετία, δεν είναι απλά ένας αριθμός ομαδικών συνεδριάσεων για την παρουσίαση εργασιών. Πρόκειται για μια συνάντηση που σκοπεύει στην παρουσίαση ερευνητικών αποτελεσμάτων και ιδεών των Ομάδων Εργασίας, τα μέλη των οποίων έχουν συναντηθεί και συνεργασθεί εκ των προτέρων. Επομένως, η ERGOMAS στηρίζεται στον δυναμισμό και την ερευνητική συνεργασία των συστατικών Ομάδων Εργασίας.

Η ERGOMAS διατηρεί άμεσες σχέσεις επικοινωνίας και συνεργασίας με διεθνείς επιστημονικές ομάδες παρεμφερών ενδιαφερόντων και δραστηριοτήτων, μεταξύ των οποίων:

* Το Διαπανεπιστημιακό Σεμινάριο Ενόπλων Δυνάμεων και Κοινωνίας (Inter-University Seminar on Armed Forces and Society IUS).
* Την Ερευνητική Επιτροπή για τις Ένοπλες Δυνάμεις και την Επίλυση των Συγκρούσεων RC01 της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας (Research Committee on Armed Forces and Conflict Resolution, ISA/01).
* Την Ένωση Διεθνούς Πολιτικής Επιστήμης (International Political Science Association IPSA).
* Την «Κοινωνιολογία και Ηγεσία» στο Σουηδικό Κολλέγιο Εθνικής Ασφαλείας (Swedish National Defense College).
* Την Στρατιωτική Ακαδημία της Ζυρίχης (Military Academy [MILAKI] at ETH Zurich).
* Το Κέντρο Μελετών Ασφαλείας της Ζυρίχης (Center for Security Studies, ETH Zurich),
* Το Κέντρο της Γενεύης για τον Δημοκρατικό Έλεγχο των Ενόπλων Δυνάμεων (Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces DCAF).
* Το Κέντρο της Γενεύης για την Πολιτική Ασφαλείας (Geneva Centre for Security Policy GCSP).

γ. ΔΙΑΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ – ΔΣΕΔΚ

IUS ("Inter-University Seminar on Armed Forces and Society")

Πρόκειται για ένα φορέα δημόσιας συζήτησης, ανταλλαγής και εκτίμησης των θεωρητικών και ερευνητικών εξελίξεων στην κοινωνική επιστήμη και την επιστήμη της συμπεριφοράς, που αναφέρονται στο στρατιωτικό κατεστημένο και τις κοινωνικο-στρατιωτικές σχέσεις.

Το επιστημονικό προσωπικό του Διαπανεπιστημιακού Σεμιναρίου Ενόπλων Δυνάμεων και Κοινωνίας - ΔΣΕΔΚ/ IUS - περιλαμβάνει ακαδημαϊκούς, στρατιωτικά

στελέχη, ερευνητές και σπουδαστές που αντιπροσωπεύουν διάφορα ιδιωτικά και δημόσια κέντρα και διάφορες ακαδημαϊκές επιστήμες. Οι επιστημονικοί συνεργάτες του ΔΣΕΔΚ αντιπροσωπεύουν διάφορους επιστημονικούς τομείς, μεταξύ των οποίων η πολιτική επιστήμη, η κοινωνιολογία, η ιστορία, η ψυχολογία, η οικονομία, οι διεθνείς σχέσεις, η κοινωνική εργασία, η ανθρωπολογία, η νομική, η εγκληματολογία, η ψυχιατρική, οι ανθρώπινες σχέσεις. Οι επιστημονικοί συνεργάτες επιλέγονται με βάση τα επαγγελματικά τους προσόντα. Τα κριτήρια είναι ανώτατη εκπαίδευση, δημοσιεύσεις, διδασκαλία ή άλλα επαγγελματικά προσόντα στον τομέα των στρατιωτικών σπουδών.

Το Διαπανεπιστημιακό Σεμινάριο Ενόπλων Δυνάμεων και Κοινωνίας - ΔΣΕΔΚ ιδρύθηκε το 1960 από τον Morris Janowitz, διακεκριμένο Καθηγητή Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Σικάγου, και αποτέλεσε ένα αναγκαίο σημείο αναφοράς για την επικοινωνία και την κριτική μεταξύ αυτών που ασχολούνται με την έρευνα στις ένοπλες δυνάμεις σε διάφορα πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα.

Κατά την 50ετή επέτειο από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα το ΔΣΕΔΚ αποτελεί ένα «αόρατο κολλέγιο» για σχεδόν 600 επιστήμονες σε πάνω από 35 χώρες.

Το Σεμινάριο στηρίζεται στις αρχές ότι η έρευνα για τους στρατιωτικούς θεσμούς γίνεται καλύτερα σε συνεργασία πανεπιστημιακών, οργανωτικών, επιστημονικών, θεωρητικών και εθνικών εκπροσώπων.

Οι Επιστήμονες του Σεμιναρίου διαφέρουν κατά πολύ στις στρατηγικές και πολιτικές απόψεις, αλλά μοιράζονται την κοινή άποψη ότι η αντικειμενική έρευνα στις στρατιωτικές οργανώσεις αποτελεί μια άξια λόγου προσπάθεια.

Τα Συνέδρια του ΔΣΕΔΚ παρέχουν την ευκαιρία για ανταλλαγή απόψεων και ζωτική κριτική, καλύπτοντας θέματα πρακτικά και θεωρητικά καθώς και πρωτότυπη έρευνα, προσελκύοντας από κοινού επιστήμονες και επαγγελματίες στρατιωτικούς από όλο τον κόσμο.

Το ΔΣΕΔΚ διατηρεί βασικές εγκαταστάσεις στο Πανεπιστήμιο Loyola του Σικάγου ενώ διατηρεί Συνεργάτες σε 35 χώρες. Επίσης, δημοσιεύει το αξιόλογο περιοδικό "Armed Forces and Society" (Ένοπλες Δυνάμεις και Κοινωνία) που αναφέρεται στην έρευνα σε στρατιωτικά θέματα.

Το "Armed Forces and Society" (Ένοπλες Δυνάμεις και Κοινωνία) είναι ένα ηγετικό, διεπιστημονικό, διεθνές περιοδικό με δημοσιεύσεις σχετικές με στρατιωτικά κατεστημένα, πολιτικο-στρατιωτικές σχέσεις, χρήση και όρια της δύναμης/βίας στην ένοπλη σύγκρουση και διατήρηση της ειρήνης, ασφάλεια και άλλα σχετικά θέματα. Δημοσιεύει εμπειρικά και θεωρητικά άρθρα, ερευνητικές σημειώσεις, βιβλιοκριτικές, κ.λπ. Τα άρθρα μπορεί να ενστερνίζονται διεπιστημονικά συγκριτική ή ιστορική προοπτική, να χρησιμοποιούν ποιοτικές ή ποσοτικές μεθόδους, να πραγματεύονται θέματα σε όλο το φάσμα θεωρίας και πολιτικής, πάντα με αυστηρά επιστημονικά επιχειρήματα, αποδείξεις και αναγνωστικό ενδιαφέρον. Αποτελεί επιμέλεια του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Κρατικού Πανεπιστημίου του Τέξας, και διατίθεται σε όλα τα μέλη.Το περιοδικό εκδίδεται από την SAGE Publications.
2. Συμμετοχή Ελλήνων κοινωνιολόγων και κοινωνικών επιστημόνων σε διεθνή Συνέδρια.

Αξιόλογος αριθμός συναντήσεων Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας πραγματοποιούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στα πλαίσια των Διεθνών Συνεδρίων (λ.χ. κ.α.) με τη συμμετοχή και Ελλήνων κοινωνιολόγων και κοινωνικών επιστημόνων.

Για παράδειγμα, δύο από τις πλέον πρόσφατες (Ιούλιος 2014) εργασίες των είκοσι Ελλήνων Ερευνητών στο XVIII ISA World Congress of Sociology στη Γιοκοχάμα της Ιαπωνίας παρουσιάζονται παρακάτω:Νίνα-Παζαρζή, Ε. και Παζαρζής, Μ. του Πανεπιστήμιου Πειραιά για «Το δίκτυο των Κέντρων Υποστήριξης για την Ισότητα των Φύλων στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις» που παρουσιάσθηκε στην Ερευνητική Επιτροπή RC01 της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας για τις «Ένοπλες Δυνάμεις και Αντιμετώπιση των Συγκρούσεων»Γιαννακόπουλος, Α, του Πανεπιστήμιου Bahcesehir, «Η Ενεργειακή Συνεργασία και Ασφάλεια στην Ανατολική Μεσόγειο και οι Μελλοντικές Επιπτώσεις στις Τοπικές Πολιτικές Συγκρούσεις και στην Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση και Διεύρυνση» που παρουσιάσθηκε στην Ερευνητική Επιτροπή RC18 της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας για την Πολιτική Κοινωνιολογία.

ΜΕΡΟΣ Β.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1. Ιστορικό

Αν και η Στρατιωτική Κοινωνιολογία, ως εφαρμοσμένος κλάδος της Κοινωνιολογίας, αναπτύχθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, έγινε ευρύτερα γνωστή στην Ελλάδα κατά τη δεκαετία του 1950 (βλ. Στρατιωτική Επιθεώρηση, Σεπτέμβριος 1985, σ. 1093).

Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, και αμέσως μετά, έγιναν αρκετές μελέτες και διδακτορικές διατριβές στα ξένα Πανεπιστήμια στο χώρο της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας. Δημοσιεύθηκαν επίσης αρκετά άρθρα και μονογραφίες κυρίως με αντικείμενο τις στρατιωτικές επεμβάσεις, αλλά με πολλές αναφορές στα κύρια προβλήματα της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας (Ν. Μουζέλης, Β. Παπακοσμάς, κ.ά.).

Η οργανωμένη κοινωνιολογική έρευνα στις Ένοπλες Δυνάμεις, όμως, δεν προωθήθηκε όσο έπρεπε στη χώρα μας, κυρίως διότι ο Στρατός φοβήθηκε πως τέτοιου είδους έρευνες δεν θα είχαν την απαιτούμενη επιστημονική αντικειμενικότητα και δεν θα βοηθούσαν αποτελεσματικά στην επίλυση προβλημάτων που ήδη είχαν πολλαπλασιαστεί και ενδεχομένως θα έβλαπταν εθνικά με την άκαιρη κριτική του στρατιωτικού συστήματος.

2. Επικοινωνία / Συνεργασία Ελλήνων επιστημόνων με Διεθνείς Επιστημονικές Οργανώσεις για τη Στρατιωτική Κοινωνιολογία

Έτσι, άρχισε να γίνεται σαφές ότι ο Στρατιωτικός Κοινωνιολόγος έχει ως έργο του να εντοπίσει και να διερευνήσει υπάρχοντα προβλήματα στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων

και να εισηγηθεί στην ηγεσία τους τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων αυτών με σκοπό την επαύξηση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σε μερικές περιπτώσεις τα υποδεικνυόμενα μέτρα απαιτούν και πολιτική βούληση της Κυβέρνησης για νομοθετική ρύθμιση ορισμένων θεμάτων.

Μερικά από τα θέματα που ερευνήθηκαν στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας είναι: Αυτοκτονίες στρατιωτικών, θρησκευτικές δοξασίες και επιπτώσεις της άρνησης προσφοράς στρατιωτικής υπηρεσίας (χιλιαστές, κ.λπ), συνθήκες διαβίωσης, προβλήματα στρατιωτών με οικογενειακές υποχρεώσεις, χρήση του ελεύθερου χρόνου των στρατιωτών, ομάδες μειονοτήτων και αρνητικές επιπτώσεις των διακρίσεων (λ.χ. ρομά), χρήση ναρκωτικών, κ.ά. Τα αποτελέσματα μερικών από τις ερευνητικές αυτές μελέτες παρουσιάσθηκαν και σε διεθνή Συνέδρια της Ερευνητικής Επιτροπής Στρατιωτικών Κοινωνιολόγων (Research Committee 01) της Διεθνούς Κοινωνιολογικής Εταιρείας.

Ενδεικτικά, αναφέρονται τα θέματα μερικών σχετικών επιστημονικών ανακοινώσεων: «Ο Θεσμός των Εθελοντών 5ετούς θητείας» (XI Διεθνές Συνέδριο της ISA, Νέο Δελχί, 1986), «Ελεύθερος Χρόνος Ελλήνων Στρατιωτών» (X Διεθνές Συνέδριο της ISA, Μεξικό, 1982), «Ελληνικό Στρατιωτικό Σύστημα» (IX Διεθνές Συνέδριο της ISA, Uppsala, 1978), «Ελληνικός Στρατός στη Σομαλία, Βοσνία, Αλβανία, Κόσσοβο», κ.ά.

Στη Σχολή Εθνικής Αμύνης περισσότερο από 30 χρόνια, οι σπουδαστές είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν σχετικά με τη Στρατιωτική Κοινωνιολογία.

Επίσης, ένας αριθμός εργασιών με σχετικά θέματα Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας δημοσιεύθηκαν κατά καιρούς σε ελληνικά και ξένα περιοδικά, όπως: «Ο Κοινωνικός Ρόλος των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων», «Στρατός και Λαός», «Στρατός και Ελληνική Κοινωνία», «Πολιτικοστρατιωτικές Σχέσεις», «Τάσεις προς Επαγγελματισμό των Ελλήνων Αξιωματικών», «Επαγγελματικός Στρατός», «Η Δεύτερη Καριέρα των Στρατιωτικών», κ.ά. Αναφέρεται, επίσης, η διδακτορική διατριβή Δ. Σμοκοβίτη «Μια Ιδιότυπος Κοινωνική Ομάς: Αι Ένοπλοι Δυνάμεις», που υπεβλήθη στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (1977).

Σπουδαία δραστηριότητα αναπτύχθηκε με σκοπό την προώθηση της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας, με τη λειτουργία Σεμιναρίου υπό τον τίτλο «Στρατιωτική Κοινωνιολογία και Στρατιωτική Διπλωματία» για πέμπτη χρονιά, με τη συνεργασία του Δήμου Ψυχικού και του Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών Ελλάδος (συνέχεια σειράς διαλέξεων στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο της Αθήνας).

Αναφέρεται και η εδραίωση και περαιτέρω ενίσχυση και ανάπτυξη της ραδιοφωνικής εκπομπής «ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΙ» της Εκκλησίας της Ελλάδος, που αφορά Αποστράτους – Βετεράνους – Οικογένειες Στρατιωτικών.

3. Κοινωνιολογική Έρευνα στον Ακαδημαϊκό Χώρο – Δημοσιεύματα

Είναι αξιοσημείωτο ότι ένας σημαντικός αριθμός επιστημόνων, ακαδημαϊκών διδασκάλων και ερευνητών επέδειξαν επιστημονικό ενδιαφέρον για διάφορες πλευρές του στρατιωτικού θεσμού και σχετικών προβλημάτων, με την ανάληψη επιστημονικών ερευνών, τα αποτελέσματά τους ανακοινώθηκαν σε επιστημονικά συνέδρια του εσωτερικού και του εξωτερικού και αποτέλεσαν έναν αξιόλογο αριθμό επιστημονικών δημοσιεύσεων σε ελληνικά και ξενόγλωσσα έντυπα.

Είναι πολύ ενθαρρυντικό και αξιόλογο, το ότι στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων κατά την τελευταία πενταετία, αναπτύχθηκε η Στρατιωτική Κοινωνιολογία. Προτείνεται η ενοποίηση του μαθήματος της ΣΣΕ από Κοινωνιολογία – Στρατιωτική Κοινωνιολογία σε ενιαίο μάθημα Στρατιωτική Κοινωνιολογία (βλ. Εισαγωγή στην Στρατιωτική Κοινωνιολογία, εκδόσεις Παπαζήση, 2005). Δεν πρέπει να παραληφθεί η προσπάθεια σχετικά με τη Στρατιωτική Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο από τον Καθηγητή Γεράσιμο Καραμπελιά (βλ. Κοινωνιολογία και Ένοπλες Δυνάμεις, εκδόσεις «Νομική Βιβλιοθήκη», 2009).

Τέλος, το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, Ινστιτούτο Κοινωνικής Πολιτικής, δηλώνει την παρουσία του στον ευρύτερο ερευνητικό χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων με την εργασία του Γιάννη Μυριζάκη «Η Κοινωνική Δυναμική του Στρατού στην Ελλάδα» (ΕΚΚΕ, Κείμενα Εργασίας, 2001/17).

Επίσης, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (Ε.Π.Υ.Ε.Θ.Α.) , Διεύθυνση Ανθρωπίνου Δυναμικού, Τμήμα Αξιολόγησης – Ανάπτυξης Προσωπικού, χρηματοδότησε τις ακόλουθες έρευνες για τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις:

Πάντειο Πανεπιστήμο, Τμήμα Ψυχολογίας:

1. «Ο Έλληνας Στρατιώτης: Αξίες και στάσεις των στρατευμένων για τις Ένοπλες Δυνάμεις» (Τα αποτελέσματα της έρευνας ανακοινώθηκαν στο
Πολεμικό Μουσείο. Σεπτέμβριος 1999).
2. «Κοινωνιολογική Διάσταση του Επαγγελματία Έλληνα Στρατιώτη» (Ε.Μ.Σ.)
Αξίες και στάσεις»
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης. Παιδαγωγικό Τμήμα:
«Ο Νέος μετά τη Θητεία. Προβλήματα ένταξης στο κοινωνικό περιβάλλον με αιχμή
την αγορά εργασίας» (Ενημέρωση- παρουσίαση αποτελεσμάτων στην Στρατιωτική Ηγεσία).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

«Η παρούσα οικονομική κατάσταση σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποτελέσει δικαιολογία ή άλλοθι για μειωμένη προσπάθεια ή συμβιβασμούς ως προς το αναγκαίο επίπεδο μαχητικής ισχύος. Βέβαια, θα αποτελούσε έλλειψη ρεαλισμού και αδυναμία αντίληψης της πραγματικότητας, εάν κάποιος υποστήριζε ότι οι ΕΔ θα παραμείνουν εντελώς ανεπηρέαστες μέσα στο ευρύτερο κοινωνικό - οικονομικό πλαίσιο της χώρας μας. Παρόλα αυτά, έχοντας κατά νου ότι η πραγματική αξία ενός οργανισμού και των ανθρώπων του φαίνεται στις δύσκολες καταστάσεις, θα πρέπει να δούμε την παρούσα κρίση ως ευκαιρία ανάδειξης και εκμετάλλευσης των μη υλικών παραγόντων της μαχη-

τικής ισχύος, όπως τα ψυχικά χαρακτηριστικά του προσωπικού, η εκπαίδευση, η δομή και η οργάνωση, το δόγμα, η ηγεσία, η ιστορική παράδοση κλπ.» (Απόσπασμα από τις Κατευθυντήριες Οδηγίες του κ Α/ΓΕΕΘΑ)

Μεταξύ των δυνατοτήτων της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας είναι ο προσδιορισμός και η διεξοδική ανάλυση των παραγόντων, που μειώνουν την αποτελεσματικότητα του θεσμού «Στρατός», αποτελούν τροχοπέδη στην εξελικτική πορεία των ενόπλων δυνάμεων και των στελεχών τους καθώς η εξεύρεση και εισήγηση των τρόπων της υπέρβασης των αρνητικών συνεπειών τους.

Από τη στιγμή που αναγνωρίζεται ότι: οι αλλαγές και οι βελτιώσεις στη δομή, τη λειτουργία και το επιχειρησιακό δόγμα των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων δεν προέκυψαν ως το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα των υφισταμένων δικών τους διαδικασιών (Αμυντικής Σχεδίασης), αλλά μάλλον κατόπιν των πιέσεων από παράγοντες που ήταν εξωγενείς στο (θεσμικό) Οργανισμό τους, όπως η ελληνική κοινωνία της οποίας αποτελούν μέρος, οι συμμαχίες, οι διεθνείς απειλές και κρίσεις, συμπεριλαμβανομένων και των οικονομικών.

Θα πρέπει ταυτόχρονα να αναγνωρίζεται ότι: οι επιστημονικές απόψεις, που διαμορφώνονται και υιοθετούνται διεθνώς για τις ένοπλες δυνάμεις των όλων των άλλων χωρών, είναι επίσης απαραίτητες και θα λαμβάνονται σοβαρά υπόψη από τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις όταν επιδιώκουν πραγματικά την βελτίωση τους.

Η παραπάνω παρατήρηση δεν μπορεί να μας καθοδηγεί προς ιδέες, ενέργειες και δράσεις που βρίσκονται στην πλευρά της τυφλής αποδοχής τους, αλλά και ούτε και στη απόλυτη και πλήρη άρνηση όλων. Αλλά και ούτε βέβαια και να δικαιολογεί την αποποίηση της άμεσης ευθύνης της φυσικής τους ηγεσίας για βελτιώσεις με την πρόσληψη ειδικευμένων(;) τάχα διεθνών εταιριών συμβούλων ακόμη και άλλων στρατιωτικών αποστολών που είναι ξένοι και αδιάφοροι για τα δικά μας προβλήματα. Η συνεργασία της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας με εξειδικευμένους πανεπιστημιακούς, ερευνητές, μελετητές, στρατιωτικούς, συγγραφείς και άλλους έλληνες είναι κάτι περισσότερο από αναγκαία στην τρέχουσα περίοδο της νεοελληνικής ιστορίας.

Συμπεραίνεται τελικά ότι ως «΄Ενδειξη Προόδου» για τη μελλοντική ανάπτυξη της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας στην Ελλάδα θα ήταν η δομή του Μαθήματος της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, καθώς και η θετική εξέλιξη του Μεταπτυχιακού Προγράμματος στη Στρατιωτική Κοινωνιολογία, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Στο πλαίσιο λοιπόν που θέτει ο σημερινός μας προβληματισμός, για το τι θα κάνουμε εμείς και για εμάς σήμερα, και χωρίς να πιστεύουμε ότι μπορούμε εμείς να καθορίσουμε «εύκολα» τη χρησιμότητα και τη σημασία που έχει ο θεσμός των Ενόπλων Δυνάμεων στην ελληνική κοινωνία, εντούτοις εκτιμούμε ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας θα μπορούσαν να ωφεληθούν τα μέγιστα από την τυχόν υιοθέτηση από την ηγεσία τους των παρακάτω προτάσεων μας:

- Τη δημιουργία Ερευνητικού Κέντρου Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας στις Ένοπλες Δυνάμεις. Το Ερευνητικό Κέντρο αυτό προτείνεται να πάρει τιμητικά το όνομα του διακεκριμένου Ελληνοαμερικανού Κοινωνιολόγου CHARLES (Κωνσταντίνου) MOSKOSΣυνεργασία με διεθνή κέντρα έρευνας Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας. Βλ. Την εισαγωγή του Μαθήματος (και ενδεχομένως ίδρυση Τμήματος) Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας σε Πανεπιστημιακά Ιδρύματα και Στρατιωτικές Σχολές.
- Την ανάπτυξη συνεργασίας Στρατιωτικών και Πανεπιστημιακών Ερευνητών σε αντικείμενα Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας.
- Εκπαίδευση των αξιωματικών σε μεταπτυχιακό επίπεδο στο αντικείμενο της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας.
- Χορήγηση υποτροφιών (εσωτερικού ή εξωτερικού) σε πτυχιούχους κοινωνιολόγους Ελληνικών Πανεπιστημίων για μεταπτυχιακές σπουδές στην Στρατιωτική Κοινωνιολογία.
- Την εκπαίδευση στρατιωτικών κοινωνιολόγων από την ΣΑΑΣ, όπως των ψυχολόγων και επιστημόνων παρεμφερών κλάδων)..
- Την προώθηση μελετών επί ειδικών θεμάτων και ζητημάτων των Στρατευμένων, όπως π.χ. «Εθελουσία έξοδος των Αξιωματικών Ε.Δ.» κλπ.
- Οι προτάσεις για την καθιέρωση και διδασκαλία του μαθήματος της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας στις σχολές των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, αναφέρονται στο πλαίσιο μιας ενδυναμωμένης διδακτέας ύλης γενικότερης κοινωνιολογίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σύμφωνα με τον Καθηγητή Γεώργιο Καφφέ, «Η Στρατιωτική Κοινωνιολογία θα πρέπει να αποτελέσει ένα επιστημονικό εργαλείο που θα συνεισφέρει, όχι απλά στην ακαδημαϊκή ενημέρωση, αλλά και στην ουσιαστική ανάλυση του κοινωνικού ρόλου των Στρατών στις ανθρώπινες κοινωνίες» (Εισαγωγή στη Στρατιωτική Κοινωνιολογία, σελ. 195) .

Κατά την άποψη του Καθηγητή Γεράσιμου Καραμπελιά , «Σκοπός της παρούσας εισήγησης είναι: Αρχικά να συμβάλλει θετικά στην ανάδειξη του κλάδου της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας ως απαραίτητου πεδίου έρευνας και ανάλυσης τόσο για την πανεπιστημιακή κοινότητα όσο και για τις ένοπλες δυνάμεις» (Κοινωνιολογία και Ένοπλες Δυνάμεις, σελ. 5).

Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΆΜΥΝΑΣ

(Πρόταση ίδρυσης)

Η ίδρυση Ελληνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών Εθνικής Άμυνας (ΕΚΚΕ/ΕΑ) θα συμπληρώσει ένα κενό στις στρατηγικές και αμυντικές ανάγκες ης Ελλάδας.

Ο κύριος σκοπός του ΕΚΚΕ/ΕΑ ή ΕΚΚΕ/ΕΔ θα είναι να διεξάγει έρευνα υψηλής ποιότητας σε θέματα που αναφέρονται στην αποτελεσματικότητα των ενόπλων δυνάμεων και των πολιτικο-στρατιωτικών σχέσεων. Η ανάγκη αυτή είναι ιδιαίτερα πολύτιμη στη σύγχρονη περίοδο, όταν οι Ελληνικές ένοπλες δυνάμεις αντιμετωπίζουν τις γεωπολιτικές αλλαγές μαζί με τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις.
Το διοικητικό συμβούλιο θα αποτελείται από πολλές προσωπικότητες, όπως απόστρατους αξιωματικούς και αναγνωρισμένους ακαδημαϊκούς από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Οι μεθοδολογίες του ΕΚΚΕ/ΕΑ θα στηρίζονται στις πλέον πρόσφατες εξελίξεις των κοινωνικών επιστημών. Θα περιλαμβάνουν ποσοτικές και ποιοτικές μεθόδους, όπως λ.χ. δειγματοληπτικές έρευνες, ομαδικές και ατομικές συνεντεύξεις, ανάλυση στατιστικών δεδομένων, και διεθνική συγκριτική πληροφόρηση. Στόχος είναι η διασύνδεση εμπειρικών ευρημάτων και θεωρητικών απόψεων που με τη σειρά τους θα καταλήγουν σε πρακτικές προτάσεις πολιτικής.

Τα παραπάνω αποτελούσαν την βασική αντίληψη του αείμνηστου διακεκριμένου Ελληνο-αμερικανού Κοινωνιολόγου, CHARLES (Κωνσταντίνου Μόσχου) MOSKOS, ο οποίος υπήρξε, μέχρι του προσφάτου θανάτου του το 2010, σύμβουλος σειράς αμερικανών προέδρων για την επίλυση δύσκολών θεμάτων στρατιωτικής κοινωνιολογίας, όπως οι φυλετικές μειονότητες στο στράτευμα και οι ομοφυλόφιλοι.. Για αυτό και προτείνεται το Ελληνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών Εθνικής Άμυνας (ΕΚΚΕ/ΕΑ) να φέρει το όνομα του.

Το ΕΚΚΕ/ΕΑ θα εξυπηρετεί τις ανάγκες έρευνας του Υπουργείου Αμύνης και της ανώτατης ηγεσίας των ενόπλων δυνάμεων.

Ένας μερικός κατάλογος τέτοιων θεμάτων έρευνας περιλαμβάνει την στρατολόγηση και την ένταξη στο στράτευμα, τα συστήματα των αμοιβών, την επαγγελματική εκπαίδευση, τη κοινωνική σύνθεση των ενόπλων δυνάμεων, τις εκπαιδευτικές ανάγκες όσο σε εξοπλισμούς όσο και σε θέματα Διοικητικής Μέριμνας, τις προσαρμογές στην προηγμένη τεχνολογία, τις ειρηνευτικές αποστολές, τις διεθνείς σχέσεις, και τη μετα-στρατιωτική καριέρα των συνταξιούχων στρατιωτικών κλπ.

Σε ένα ενδεικτικό κατάλογο με θέματα Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας μπορεί να περιλαμβάνονται, χωρίς να περιορίζονται, και τα παρακάτω:

- Στρατιωτική Κοινωνιολογία στην Ελλάδα.
- Διεθνής Ανάπτυξη της Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας και κυρίως στις μη δυτικές χώρες. (π,χ, Θεοκρατική αντίληψη για την στρατιωτική υπηρεσία, γυναίκες στο Στρατό, Πατρόνας και Πατρονάρισμα κλπ)
- Επιστημονικές Μέθοδοι Έρευνας στη Στρατιωτική Κοινωνιολογία.
- Θεωρίες και Προβλήματα των Πολιτικο-στρατιωτικών Σχέσεων.
- Ιθαγένεια και Υποχρεωτική Στρατιωτική Θητεία.
- Οι Εθνικές και Θρησκευτικές Μειονότητες στο Στράτευμα.
- Στρατιωτικό Ανθρώπινο Δυναμικό και η Στρατολόγηση του.
- Το μέλλον του Στρατιωτικού Επαγγέλματος.
- Η Υποχρεωτική Στρατιωτική Θητεία στην Ελλάδα σε αντιδιαστολή με την πλήρως Εθελοντική Δύναμη ή άλλα εναλλακτικά μοντέλα.
- Οι Πολίτες και οι Στρατιωτικοί στην Ελληνική Κοινωνία.
- Η σχέση των Στρατιωτικών με τους Κοινωνικούς Θεσμούς: το δίκαιο, τη θρησκεία, την οικονομία, τα μέσα ενημέρωσης, την οικογένεια κλπ.
- Στρατιωτικοί και η Οικογένεια τους.
- Νέες Αποστολές και οι Ρόλοι για τους Στρατιωτικούς στις Διακρατικές Ενέργειες.
- Οι Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις.
- Ο Πόλεμος κατά της Τρομοκρατίας.Το ΕΚΚΕ/ΕΑ θα συνεργάζεται στενά με τις υπάρχουσες επαγγελματικές στρατιωτικές σχολές, για την ανάπτυξη τόσο της έρευνας όσο και των παιδαγωγικών ικανοτήτων των σχολών αυτών.
- Ένα μεγάλο μέρος της δραστηριότητας του ΕΚΚΕ/ΕΑ θα συνίσταται από την παρουσίαση των ερευνητικών ευρημάτων με κατανοητές εκθέσεις για την ανώτατη στρατιωτική και πολιτική ηγεσία. Επιπλέον, το ΕΚΚΕ/ΕΑ θα παρακολουθεί εθνικά και διεθνή συνέδρια και σεμινάρια για τα ενδιαφέροντα σε αυτό θέματα.
- Το πιο σημαντικό, η κατάλληλη χρήση της κοινωνικής επιστήμης που θα γίνεται από το ΕΚΚΕ/ΕΑ τίθεται στην υπηρεσία για να επιταχύνει σε μεγάλο βαθμό την στρατιωτική ικανότητα και αποτελεσματικότητα της Ελλάδας. Αυτό στη συνέχεια θα συμβάλει σε μια σταθεροποίηση της περιοχής στο μέγιστο δυνατόν, και θα διασφαλίσει την εξυπηρέτηση των εθνικών συμφερόντων της Ελλάδας.

Ελληνικές Εκδόσεις

1. Σμοκοβίτης, Δ.: Μια Ιδιότυπος Κοινωνική Ομάς: Αι Ένοπλοι Δυνάμεις. Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (1977)
2. Moskos, Charles C.: Η Στρατιωτική Κοινωνιολογία στην Αμερική (μτφρ και επιμ. Δ. Σμοκοβίτη). Εκδόσεις Παπαζήση (1996).
3. Μυριζάκης, Γ.: Η Κοινωνική Δυναμική του Στρατού στην Ελλάδα. Εκδόσεις ΙΝΚΠΟ-ΕΚΚΕ (2001).
4. Καφφές, Γ.: Εισαγωγή στη Στρατιωτική Κοινωνιολογία. Εκδόσεις Παπαζήση (2005)
5. Καραμπελιάς, Γ.: Κοινωνιολογία και οι Ένοπλες Δυνάμεις. Εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη (2009).
6. Σμοκοβίτης, Δ.: Στρατιωτική Κοινωνιολογία στην Ελλάδα. Εκδόσεις Βεργίνα (2011).
7. Σμοκοβίτης, Δ.: Προοίμιο Στρατιωτικής Κοινωνιολογίας στην Ελλάδα Τυπογραφείο του Ελληνικού Στρατού 2012.
8. Καφφές, Γ.: Η Γυναίκα Στρατιώτης. Εκδόσεις Παπαζήση (2013).

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ έως 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1.ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος
Κυπριακό

Η Τουρκία, αντιδρώντας για τις γεωτρήσεις που άρχισαν από την Κύπρο στις 25 Σεπτεμβρίου στο κοίτασμα «Ονασαγόρας» του οικοπέδου 9, εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου Navtex με την οποία δέσμευσε ορισμένες περιοχές εντός της ΑΟΖ της Κύπρου για έρευνες μέχρι τέλος Δεκεμβρίου. Κατόπιν αυτού ο κ. Αναστασιάδης ανακοίνωσε στις 7 Οκτωβρίου την αναστολή των ενδοκυπριακών συνομιλιών και στις 13 Οκτωβρίου Ελλάς και Κύπρος υπέγραψαν συμφωνία για την ενοποίηση των θαλασσίων περιοχών έρευνας και διάσωσης των δύο χωρών.

Στις 20 Οκτωβρίου το ερευνητικό σκάφος BARBAROS, συνοδευόμενο από πολεμικά, άρχισε τις έρευνες εντός της κυπριακής ΑΟΖ, ο οποίες συνεχίζονται μέχρι σήμερα και όπως δηλώνουν οι Τούρκοι θα συνεχιστούν μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου.

Στις 21 Οκτωβρίου το εθνικό Συμβούλιο της Κύπρου αποφάσισε ομόφωνα να καταγγείλει την Τουρκία στην ΕΕ και να μη συναινέσει στο άνοιγμα οιουδήποτε κεφαλαίου στις ενταξιακές της διαπραγματεύσεις.

Η Κύπρος δεν προσέφυγε στο ΣΑ/ΟΗΕ γιατί ήταν βέβαιον ότι αυτό δεν θα μπορούσε να εκδώσει καταδικαστική απόφαση, λόγω των ΗΠΑ που ήσαν αντίθετες σε μια τέτοια ενέργεια, παρόλο που καταδίκαζαν τις τουρκικές προκλήσεις.

Στην προκλητική ενέργεια της Τουρκίας αντέδρασαν :

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το οποίο στις 24 Οκτωβρίου, ύστερα από επίπονες προσπάθειες του κ. Σαμαρά, που εκπροσωπούσε και τον ασθενούντα κ. Αναστασιάδη, κάλεσε την Τουρκία να επιδείξει αυτοσυγκράτηση και να σεβαστεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κύπρου στα χωρικά της ύδατα και την ΑΟΖ της.
- Η Ρωσία με δηλώσεις του κ. Πούτιν στις 17 Οκτωβρίου, ο οποίος χαρακτήρισε απαράδεκτη την παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κυπριακής Δημοκρατίας και έκανε λόγο για αναφαίρετο δικαίωμά της να αξιοποιεί και να εκμεταλλεύεται τους φυσικούς πόρους εντός της ΑΟΖ της.
- Το Ισραήλ με δηλώσεις του ΥΠΕΞ κ. Λίμπερμαν στις 6 Νοεμβρίου, ο οποίος κάλεσε όλες τις χώρες, κατονομάζοντας την Τουρκία, να σέβονται τα κυριαρχικά δικαιώματα των άλλων.
- Η Ιταλία, η οποία προέβη στις 15 Οκτωβρίου σε διάβημα προς την Τουρκία, λόγω του ότι η δική της εταιρεία ΕΝΙ ηγείται της κοινοπραξίας που διεξάγει έρευνες στις επίμαχες περιοχές.
- Οι ΗΠΑ, με την εκπρόσωπο του ΥΠΕΞ, η οποία δήλωσε ότι «αναγνωρίζουμε το δικαίωμα της Κύπρου να αξιοποιήσει τους φυσικούς πόρους εντός της ΑΟΖ της».
- Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που κάλεσε την Τουρκία να αποσύρει το BARBAROS και να ανακαλέσει τη Navtex. Αντιθέτως ο ΟΗΕ και το ΝΑΤΟ τήρησαν ίσες αποστάσεις καλώντας τις δύο χώρες σε αυτοσυγκράτηση, αλλά και ο Βρετανός πρωθυπουργός κ. Κάμερον, ο οποίος παρενέβη στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προκειμένου να μην εκδοθεί καταδικαστική ανακοίνωση για την Τουρκία.

Στις 30 Σεπτεμβρίου, το Συμβούλιο Ασφαλείας της Τουρκίας απέρριψε πρόταση του ΟΗΕ για τρίμηνη διακοπή των ερευνών του BARBAROS, προκειμένου να διευκολυνθεί η επανέναρξη του διαλόγου, αναφέροντας στο γραπτό ανακοινωθέν, ότι η Τουρκία είναι αποφασισμένη να συνεχίσει να προστατεύει τα δικαιώματά της στην υφαλοκρηπίδα της στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, καθώς και στην Κυπριακή

ΑΟΖ.

Στις 29 Σεπτεμβρίου συναντήθηκαν στη Λευκωσία οι ΥΠΕΞ Ελλάδος, Κύπρου και Αιγύπτου, οι οποίοι με το κοινό ανακοινωθέν τους κάλεσαν την Τουρκία να σεβαστεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Στις 7 Νοεμβρίου επισκέφθηκε την Κύπρο ο πρωθυπουργός κ. Σαμαράς, ο οποίος ανέφερε, μιλώντας στη Βουλή, ότι στηρίζει τις ενέργειες του κ. Αναστασιάδη.

Στις 8 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο Κάϊρο η Σύνοδος Κορυφής Ελλάδος, Κύπρου και Αιγύπτου, στην οποία αποφασίστηκε η επίσπευση των διαδικασιών για την οριοθέτηση της μεταξύ τους ΑΟΖ. Κάλεσαν επίσης και την Τουρκία να σέβεται τα κυριαρχικά δικαιώματα των γειτόνων της. Ο κ. Βενιζέλος απαντώντας σε σχετική ερώτηση που του έγινε, κατά τη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής στο οποίο εκπροσωπούνται όλα τα κόμματα, ανέφερε ότι η Αίγυπτος δεν έχει διευκρινίσει αν θα περιληφθεί στην οριοθέτηση και το Καστελόριζο.

Στις 12 Νοεμβρίου συναντήθηκαν στην Αθήνα οι ΓΓ των ΥΠΕΞ Ελλάδος, Κύπρου και Ισραήλ με στόχο την προετοιμασία για σύγκληση τριμερούς Συνόδου Κορυφής των τριών χωρών.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της κυπριακής εφημερίδος «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ», Ε/Κ και Τ/Κ απέρριψαν πρόταση του Ειδικού Συμβούλου του ΓΓ/ΟΗΕ για το Κυπριακό κ. Άϊντε, που προέβλεπε :

- Συγκρότηση κοινής επιτροπής για την διαχείριση του φυσικού αερίου.
- Σιωπηρή αποχώρηση του BARBAROS, χωρίς άρση της Navtex.
- Επανάληψη των συνομιλιών και των χιαστί επαφών μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας.

Στις 18 Νοεμβρίου ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας, με συνέντευξή του ζήτησε τον τερματισμό των γεωτρήσεων από την Κυπριακή Δημοκρατία και έθεσε θέμα συμμετοχής των Τ/Κ στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων για τους υδρογονάνθρακες από τώρα, έστω και αν δεν βρεθεί λύση. Ανέφερε επίσης ότι η τριμερής συνεργασία Ελλάδος, Κύπρου και Αιγύπτου αποβλέπει στον εκφοβισμό της Τουρκίας.

Στις 20 Νοεμβρίου ο Υπουργός Ενέργειας του Ισραήλ κ. Σάλομ ζήτησε από την ΕΕ την προώθηση του αγωγού East Med, ο οποίος συνδέει τα κοιτάσματα αερίου Ισραήλ και Κϋπρου με την Κρήτη και την Ηπειρωτική Ελλάδα, υποστηρίζοντας ότι η λύση αυτή θα εξασφαλίσει πιο φθηνό αέριο για την Ευρώπη.

Στις 20 Νοεμβρίου ο ΥΠΕΞ της Κύπρου κ. Κασουλίδης επιβεβαίωσε, απαντώντας σε δημοσιογραφική ερώτηση, ότι η Κύπρος σκοπεύει να προωθήσει νομοθετική ρύθμιση με την οποία θα δεσμεύεται η κυβέρνηση για τη δίκαιη κατανομή των εσόδων από το φυσικό αέριο μεταξύ των δύο μερών μετά τη λύση όπως είχε συμφωνηθεί από τους κ.κ. Χριστόφια και Ταλάτ. Προσέθεσε δε ότι αυτό θα μπορούσε να γίνει ταυτόχρονα με την αποχώρηση του BARBAROS, προκειμένου να διασκεδαστούν οι ανησυχίες της τουρκικής πλευράς.

Στις 21 Νοεμβρίου ο κ. Μπάϊντεν, που επισκέφθηκε την Τουρκία και συνομίλησε με τους ηγέτες της για την αντιμετώπιση των τζιχαντιστών, ζήτησε από τους εμπλεκομένους στο Κυπριακό να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για τη μείωση της έντασης. Επίσης, μιλώντας στο ενεργειακό συνέδριο που διοργάνωσε στην Κωνσταντινούπολη το Ατλαντικό Συνέδριο ανέφερε ότι οι ΗΠΑ στηρίζουν την τριμερή συνεργασία της Ελλάδος και της Κύπρου με την Αίγυπτο.

Παρά τις συστάσεις του κ. Μπάϊντεν η Τουρκία παρουσιάζεται αδιάλακτη, δέκα ημέρες πριν από την επίσκεψη Νταβούτογλου στην Ελλάδα, ο οποίος στις 25 Νοεμβρίου δήλωσε ότι η Τουρκία δεν θα επιτρέψει να πάρουν οι ελληνοκύπριοι το μονοπώλειο του φυσικού αερίου. Αργότερα ο ΥΠΕΞ κ. Τσαβούσογλου σε ομιλία του στην Εθνοσυνέλευση δήλωσε ότι όσο αυτοί συνεχίζουν τις έρευνες εμείς θα στέλνουμε το BARBAROS.

Η Τουρκία επέλεξε την προκληρική τακτική γιατί αντιλαμβάνεται ότι η συνεργασία της Ελλάδος και της Κύπρου με την Αίγυπτο και το Ισραήλ την απειλεί όχι μόνο με αποκλεισμό από το ενεργειακό παιχνίδι στην Αν. Μεσόγειο, αλλά και με πλήρη απομόνωση, γιατί η επιθετικότητά της θα ενεργεοποιήσει τα ανακλαστικά και άλλων χωρών της περιοχής και θα στραφούν εναντίον της.

Με την ένταση αποσκοπεί :

- Να εκφοβίσει Κύπρο και Ελλάδα, για να σταματήσουν τη συνεργασία με την Αίγυπτο και το Ισραήλ, δύο χώρες με τις οποίες βρίσκεται σε αντιπαράθεση.

- Να σταματήσει τις έρευνες της Κύπρου και να εντάξει το θέμα των κοιτασμάτων στις ενδοκυπριακές συνομιλίες, το οποίο αρνείται η Ε/Κ πλευρά.

- Να αναγκάσει τις ΗΠΑ, οι οποίες επείγονται για να παρουσιάσουν κάποια επιτυχία στην ασταθή περιοχή της Αν. Μεσογείου και οι οποίες θεωρούν ως πιο εφικτή τη λύση του Κυπριακού, να ασκήσουν πιέσεις για περαιτέρω υποχωρήσεις στην Ε/Κ πλευρά. Ίσως δε να σκοπεύει να παρουσιάσει την αποχώρηση του BARBAROS ως αντάλλαγμα γι΄αυτό το σκοπό, αφού φυσικά έχει καταγράψει τις διεκδικήσεις της. Δεν είναι δε καθόλου απίθανο να ζητήσει ανταλλάγματα στο Κυπριακό προκειμένου να εμπλακεί ενεργά στον πόλεμο κατά του ισλαμικού κράτους, που τόσο επιθυμούν οι ΗΠΑ.

Η Ε/Κ πλευρά δεν πρέπει να προβεί σε καμία υποχώρηση αυτή την ώρα μάλιστα που βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση λόγω της συνεργασίας με Αίγυπτο και Ισραήλ. Άλλωστε η επιστροφή στις συνομιλίες δεν πρόκειται να έχει αποτέλεσμα, λόγω της τουρκικής αδιαλαξίας, αλλά και η συνέχιση των ερευνών από την Τουρκία δεν πρόκειται να της προσδώσει ουσιαστικά οφέλη εκ του λόγου ότι μόνη της δεν μπορεί να προχωρήσει σε γεωτρήσεις αλλά και καμία άλλη χώρα δεν θα επιτρέψει στις εταιρείες της να εμπλακούν σε μία τόσο κατάφωρη παρανομία.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Παρόλο που οι σχέσεις των δύο χωρών βρίσκονται σε ένταση τόσο λόγω του Κυπριακού, όσο και λόγω των τουρκικών προκλήσεων στον εναέριο και θαλάσσιο χώρο του Αιγαίου, η ελληνική κυβέρνηση ανακοίνωσε στις 10 Νοεμβρίου ότι θα συγκληθεί στην Αθήνα στις 5-6 Δεκεμβρίου το τρίτο Ανώτατο Συμ-

βούλιο Συνεργασίας (ΑΣΣ) Ελλάδος και Τουρκίας υπό την προεδρία των πρωθυπουργών των δύο χωρών, Σαμαρά και Νταβούτογλου.

Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές με την κίνησή της η κυβέρνηση που έχει και τη συγκατάθεση της Λευκωσίας, θέλει να στείλει το μήνυμα προς την Τουρκία ότι η τριμερής Σύνοδος Ελλάδος, Κύπρου και Αιγύπτου δεν στρέφεται εναντίον της.

Είναι γεγονός ότι με την ενέργεια αυτή υποβαθμίζεται η σημασία της τουρκικής προκλητικότητος στην Κύπρο, αλλά το όφελος θα είναι πολύ μεγαλύτερο αν μέσα από αυτή προκύψει κάτι θετικό ως προς την εκτόνωση της κρίσεως. Όλα θα κριθούν εκ του αποτελέσματος.

γ. Σκοπιανό

Στις 12 Νοεμβρίου συναντήθηκε ο κ. Νίμιτς με τους διαπραγματευτές της Ελλάδος κ. Βασιλάκη και των Σκοπίων κ. Ναουμόφσκι, χωρίς κάποιο ουσιαστικό αποτέλεσμα. Στις δηλώσεις του ο κ. Νίμιτς, μετά τη συνάντηση, ανέφερε ότι οι συνομιλίες θα συνεχιστούν τους επόμενους μήνες.

Στις 18 Νοεμβρίου ο ΥΠΕΞ των Σκοπίων κ. Ποπόσκι, απαντώντας σε δηλώσεις του κ. Βενιζέλου, δήλωσε ότι η θέση της Ελλάδος για μια ονομασία που θα ισχύει έναντι όλων (ergo omnes) κρίνεται ως μη αποδεκτή και μη λογική.

Τα Σκόπια δεν πρόκειται να αλλάξουν στάση όσο βρίσκεται στην Αρχή ο κ. Γκρουέφσκι και ως εξ τούτου δεν πρέπει να αναμένεται λύση επί των ημερών του.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Ένταση στις σχέσεις της Αλβανίας με τη Σερβία προκάλεσαν στις 14 Οκτωβρίου τα βίαια επεισόδια μεταξύ των παικτών των εθνικών τους ομάδων και φιλάθλων κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα στο Βελιγράδι, όταν πάνω από το γήπεδο εμφανίστηκε τηλεκατευθυνόμενο αεροπλανάκι με ανατεπταμένη τη σημαία της Μεγάλης Αλβανίας.

Εξαιτίας της δημιουργηθείσης καταστάσεως ανεβλήθη η προγραμματισμένη για τις 22 Οκτωβρίου επίσκεψη του πρωθυπουργού κ. Ράμα στη Σερβία, που θα ήταν η πρώτη μετά το 1948.

Παρόλο που η ένταση δεν είχε εκτονωθεί πλήρως, η επίσκεψη του κ. Ράμα πραγματοποιήθηκε στις 10 Νοεμβρίου, ύστερα από πιέσεις των ευρωπαίων και κυρίως της κ. Μέρκελ, που ήλπιζαν ότι η συνάντηση των δύο πρωθυπουργών θα δημιουργούσε τις προϋποθέσεις για την οικοδόμηση κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο χωρών. Ο κ. Ράμα όμως τους διέψευσε, προκαλώντας τις αντιδράσεις τόσο του πρωθυπουργού κ. Τούτισς όσο και των Σέρβων, όταν στην κοινή τους συνέντευξη τους συνέστησε να ξεχάσουν το Κόσοβο. Παρά τη δημιουργηθείσα ένταση ο κ. Ράμα επισκέφθηκε την επομένη την κοιλάδα στο Πρέσεβο όπου ζουν 60.000 Αλβανοί, αλλά δεν πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη συνάντηση με τον πρόεδρο της Σερβίας.

Οι κυβερνήσεις των δύο χωρών εξαναγκάστηκαν για την πραγματοποίηση της επίσκεψης, γιατί η αποκατάσταση των καλών σχέσεων των χωρών τους αποτελεί προϋπόθεση για τη συνέχιση της ενταξιακής τους πορείας.

Τα δύο επεισόδια επιβεβαίωσαν για μια ακόμη φορά τον εθνικισμό των Αλβανών και τις φιλοδοξίες τους για μια Μεγάλη Αλβανία. Ο κ. Ράμα με τη στάση του στο Βελιγράδι ήθελε να παρουσιαστεί ως ηγέτης όλων των Αλβανών και το πέτυχε. Οι ΗΠΑ και οι Ευρωπαίοι θα πρέπει, αν πράγματι θέλουν ειρήνη στα Βαλκάνια, να τιθασεύσουν τον αλβανικό εθνικισμό, ο οποίος απειλεί να πυροδοτήσει και όλους τους άλλους υποβώσκοντας εθνικισμούς, που είναι πολλοί.

Μετά τον επεισοδιακό αγώνα στο Βελιγράδι Αλβανοί εθνικιστές προκάλεσαν και επεισόδια σε βάρος μελών της ελληνικής μειονότητας στο χωριό Δερβιτσάνι, για τα οποία το ελληνικό ΥΠΕΞ προέβη σε διάβημα προς τα Τίρανα.

Η Τουρκία, σύμφωνα με ανακοίνωση της Διευθύνσεως Θρησκευτικών Υποθέσεων θα χρηματοδοτήσει την ανέγερση στα Τίρανα του μεγαλυτέρου τζαμιού στα Βαλκάνια, με τέσσερις μιναρέδες και χωρητικότητα 4.500 ατόμων.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα των εφημερίδων :

- Ελεύθερος Λόγος του Αργυροκάστρου, στις 23 Σεπτεμβρίου στα σχολικά βιβλία της 9ης και 12ης τάξεως, αντίστοιχες των ελληνικών Γ΄Γυμνασίου και Γ΄Λυκείου αναφέρονται ως αλβανικές οι περιοχές Τσαμουριάς, Κόνιτσας, Καστοριάς, Φλώρινας κ.λ.π.
- Πρωϊνός Λόγος Ιωαννίνων, η κυβέρνηση Ράμα σχεδιάζει να κλείσει την Παιδαγωγική Ακαδημία Αργυροκάστρου, ύστερα από 61 χρόνια συνεχούς λειτουργίας, για την ανακαίνιση της οποίας η Ελλάδα δαπάνησε το 1996 140 εκατ. δραχμές.

β. Σερβία

Στις 16 Οκτωβρίου επισκέφθηκε τη Σερβία ο κ. Πούτιν, όπου υπέγραψε επτά συμφωνίες για ρωσικές επενδύσεις δέκα δισεκατομυρίων δολαρίων για τα τρία επόμενα χρόνια.

Οι δυτικοί δεν είδαν με καλό μάτι την επίσκεψη Πούτιν, παρόλο που η Σερβία δεν ξεπέρασε τις κόκκινες γραμμές που της έχουν θέσει. Αυτές είναι η μη ένταξή της στην Ευρωασιατική Τελωνειακή Ένωση που προωθεί η Ρωσία, η μη δέσμευση για άμεση κατασκευή του τμήματος του αγωγού South Stream που θα διασχίζει τη Σερβία και η μη αύξηση των εξαγωγών προς τη Ρωσία που θα παραβίαζε το εμπάργκο.

Στις 14 Νοεμβρίου πραγματοποήθηκε στη Σερβία «αντιτρομοκρατική» άσκηση από επίλεκτες ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις, για πρώτη φορά μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου. Το γεγονός ανησύχησε τους δυτικούς.

Η διαμάχη Δύσης και Ρωσίας για το ποια θα αποκτήσει την επιρροή στη Σερβία την έχουν φέρει σε δύσκολη θέση, γιατί από τη Ρωσία εξαρτάται ενεργειακά και προς αυτήν εξάγει το σύνολο σχεδόν των γεωργικών της προϊόντων, ενώ η Δύση της προσφέρει επενδύσεις και την προοπτική της ένταξης στην ΕΕ. Επί του παρόντος η σερβική κυβέρνηση πιστεύει ότι αυτή η διαμάχη αναδεκνύει το γεωστρατηγικό βάρος της χώρας της στα Βαλκάνια

και εκτιμά ότι σύντομα θα καταστεί ο ηγέτης τους. Θα τα καταφέρει άραγε; Εκτιμώ πως όχι!!

γ. Βουλγαρία

Τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 5 Οκτωβρίου κέρδισε και πάλι ο κ. Μπορίσοφ με 84 έδρες και σχημάτισε τετρακομματική κυβέρνηση, η οποία στις 7 Νοεμβρίου πήρε ψήφο εμπιστοσύνης με 144 υπέρ, 83 κατά και μία αποχή.

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Δημόσιας Τηλεόρασης, η Βουλγαρία απέστειλε στο Ιράκ 1.800 τυφέκια και 6 εκατ. φυσίγγια.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

Στις αρχές Οκτωβρίου απειλήθηκαν με κρίση οι τουρκοαμερικανικές σχέσεις εξαιτίας δηλώσεων του κ. Μπάϊντεν, που κατηγόρησε την Τουρκία ότι ενίσχυε με δολάρια και όπλα τους αντάρτες της Συρίας, από τους οποίους πολλοί εντάχθηκαν στους ισλαμιστές. Η οργισμένη όμως αντίδραση του κ. Ερντογάν τον ανάγκασε να ανασκευάσει και να ζητήσει συγγνώμη.

Μπορεί ο κ. Μπάϊντεν να ανασκεύασε τις δηλώσεις του, αλλά είναι απολύτως αληθές ότι η Τουρκία στην αρχή της κρίσης, φοβούμενη ότι οι Κούρδοι του Β.Ιράκ θα διεκδικούσαν καθεστώς αυτονομίας, υποστήριξε αφανώς τα ισλαμιστικά κινήματα «Αλ Νούρσα», «ISIS» και «Αχράμ αλ-Σαμ» με τα γνωστά αποτελέσματα.

Υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες, οι τζιχαντιστές απελευθέρωσαν τους 49 Τούρκους που είχαν συλλάβει και κρατούσαν στη Μοσούλη επί 100 ημέρες. Ο κ. Ερντογάν δήλωσε ότι δεν δόθηκαν λίτρα, αλλά τα ερωτηματικά, αν υπήρξε συναλλαγή και τι είδους, παραμένουν.

Η περίπτωση της συλλήψεως των ομήρων στη Μοσούλη αποδεικνύει ότι η Τουρκία μέχρι τότε θεωρούσε φίλους τους τζιχαντιστές και γι΄αυτό δεν οργάνωσε καμία επιχείρηση εκκενώσεώς τους.

Στις 2 Οκτωβρίου η Τουρκική Εθνοσυνέλευση ενέκρινε την επέμβαση των ενόπλων δυνάμεων για την αντιμετώπιση των τζιχαντιστών στη Συρία και το Ιράκ, εφόσον απαιτηθεί κατά τη διάρκεια ενός μόνο έτους.

Την ίδια ημέρα ο κ. Οτσαλάν, διερμηνεύοντας και τις ανησυχίες των Κούρδων της Τουρκίας για τη σφαγή των ομοεθνών τους από τους τζιχαντιστές στη Συρία , δήλωσε ότι, αν η Τουρκία συνεχίσει να παίζει τον παρατηρητή, το PKK θα αποσυρθεί από την ειρηνευτική διαδικασία. Ο κ. Ερντογάν, απάντησε στους Κούρδους, ότι η Τουρκία δεν μπορεί να εκβιάζεται με αφορμή το Κομπάνι, προσθέτοντας ότι «το PKK και ISIS είναι το ίδιο πράγμα». Κατόπιν αυτού τη νύκτα 6/7 Οκτωβρίου ξέσπασαν βίαιες εκδηλώσεις χιλιάδων Κούρδων σε πάνω από 22 πόλεις της Αν. Τουρκίας, οι οποίοι συγκρούστηκαν με την Αστυνομία, ενώ βομβαρδίστηκαν και θέσεις του PKK στα σύνορα με το Ιράκ. Η εξέγερση συνεχίστηκε μέχρι τις 19 Οκτωβρίου, που σταμάτησε με παρέμβαση του κ. Οτσαλάν, αφήνοντας πίσω της 40 νεκρούς.

Η Τουρκία, κατόπιν πιέσεων των ΗΠΑ, επέτρεψε σε 200 πεσμεργά να περάσουν τα σύνορά της και να ενισχύσουν τους μαχητές στο Κομπάνι, χωρίς όμως να το επαναλάβει μέχρι τώρα.

Στις 23 Οκτωβρίου ο κ. Ερντογάν με δηλώσεις του από τη Ρίγα της Λετονίας εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για την επιλογή του κ. Ομπάμα να ενισχύσει με ρίψεις από αέρος όπλων και πυρομαχικών τους Κούρδους στο Κομπάνι, τους οποίους χαρακτηρίζει τρομοκράτες, παρ΄ότι του είχε εκφράσει την αντίθεσή του κατά την επικοινωνία τους στις 19 Οκτωβρίου.

Στις 20-21 Νοεμβρίου ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπάϊντεν επισκέφθηκε την Τουρκία σε μια προσπάθεια να πείσει τους κ.κ. Ερντογάν και Νταβούτογλου για να επιτρέψουν τη χρήση της Αεροπορικής Βάσης Ιντσιρλίκ και να εμπλακεί η Τουρκία πιο ενεργά στο διεθνή συνασπισμό κατά των τζιχαντιστών, χωρίς όμως να τα καταφέρει. Οι Τούρκοι θέτουν ως όρους, για να αναλάβουν δράση, να ιεραρχηθεί ως βασικός στόχος η ανατροπή του Άσαντ, να δημιουργηθεί ζώνη απαγορεύσεως πτήσεων στη Συρία, αλλά και ζώνη ασφαλείας στο έδαφός της για να διευκολυνθούν οι αντικαθεστωτικοί αντάρτες, στους οποίους να υπαχθούν και οι Σύροι Κούρδοι. Τις θέσεις όμως αυτές δεν αποδέχονται οι ΗΠΑ γιατί μέχρι τώρα δεν έχει βρεθεί ο κατάλληλος για να αντικαταστήσει τον Άσαντ χωρίς τα προβλήματα της Λιβύης και γιατί η ζώνη απαγορεύσεως πτήσεων θα έχει ως στόχο μόνο τη συριακή αεροπορία, αφού οι τζιχαντιστές δεν διαθέτουν αεροσκάφη.

Η ένταση στις σχέσεις ΗΠΑ και Τουρκίας, εξαιτίας της διαφοράς ως προς τον τρόπο αντιμετωπίσεως των τζιχαντιστών απειλεί άμεσα την πολιτική και αμυντική συμμαχία των δύο χωρών που οικοδομήθηκε την περίοδο του ψυχρού πολέμου. Η στάση της Τουρκίας δεν θα αλλάξει, όσο δεν γίνονται αποδεκτοί οι όροι της, γιατί πιστεύει ότι τώρα είναι η ευκαιρία για να ξεμπερδεύει τόσο με τον Άσαντ, όσο και με τους Κούρδους της Συρίας.

Στις 17 Οκτωβρίου η Τουρκία απέτυχε να εκλεγεί ως μη μόνιμο μέλος στο ΣΑ/ΟΗΕ, αν και είχε επενδύσει μεγάλες προσδοκίες σ΄αυτό και κυρίως για την ενίσχυση του διεθνούς της κύρους και την πρώθηση των στόχων της.

Η αποτυχία της αυτή καταδεικνύει τον προβληματισμό που έχει προκαλέσει στη διεθνή κοινότητα με την εξωτερική της πολιτική εντός και εκτός Μέσης Ανατολής.

Στις 29 Οκτωβρίου, 91η επέτειο της ίδρυσης της Τουρκικής Δημοκρατίας, ο κ. Ερντογάν εγκαινίασε το φαραωνικών διαστάσεων παλάτι με χίλια δωμάτια, που κόστισε 270 εκατ. ευρώ και θα χρησιμοποιείται ως κατοικία του εκάστοτε Προέδρου.

Ο μεγαλοϊδεατισμός του κ. Ερντογάν σε όλο του το μεγαλείο!!

Στις 20 Νοεμβρίου ο κ. Ερντογάν μιλώντας σε φόρουμ επιχειρηματιών στο Αλγέρι ανέφερε ότι «η βάρβαρη επίθεση του Ισραήλ στο τέμενος Αλ Ακσά ισοδυναμεί με επίθεση εναντίον της Τουρκίας και της Αλγερίας. Προσέθεσε δε ότι τα προβλήματα της Αιγύπτου, της Συρίας, του Ιράκ, της Λιβύης, αλλά και των

Παλαιστινίων, πρέπει να αντιμετωπιστούν ως ενιαίο σύνολο απ΄όλα τα μουσουλμανικά κράτη.

Ο κ. Ερντογάν εκμεταλλεύεται κάθε ευκαιρία για να παρουσιάζεται ως ηγέτης όλων των μουσουλμάνων, αλλά μέχρι τώρα επιτυγχάνει το αντίθετο.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Βρετανία

Στο δημοψήφισμα που διεξήχθη στις 18 Σεπτεμβρίου στη Σκωτία, το 55% ψήφισε υπέρ της παραμονής της χώρας στο Ηνωμένο Βασίλειο. Για να κερδίσει το δημοψήφισμα ο κ. Κάμερον είχε υποσχεθεί πολλές μεταρυθμίσεις με κυριότερες, την εκχώρηση των αρμοδιοτήτων για τη φορολογία, το κράτος πρόνοιας, τον έλεγχο του συστήματος Υγείας και την Εκπαίδευση στις περιφερειακές κυβερνήσεις.

Η κ. Μέρκελ δήλωσε ότι αν η Βρετανία απαγορεύσει την εσωτερική μετανάστευση από άλλα κράτη της ΕΕ, τότε η έξοδός της από την ΕΕ μπορεί να γίνει πράξη.

Ο κ. Κάμερον εξετάζει αλλαγές στο μεταναστευτικό υπό την πίεση των ευρωσκεπτικιστών οι οποίοι κέρδισαν και δεύτερη έδρα στο Κοινοβούλιο και οι δημοσκοπήσεις ανεβάζουν το ποσοστό τους στο 17%.

β. Γαλλία

Στις εκλογές για τη Γερουσία που διεξήχθησαν στις 28 Σεπτεμβρίου, η Δεξιά εξασφάλισε τις 188 από τις 348 έδρες, η Αριστερά μόνο 158 και το Εθνικό Μέτωπο της κ. Λεπέν 2.

Η νίκη αυτή της Δεξιάς δεν αναμένεται να έχει ουσιαστικό αποτέλεσμα, γιατί η Εθνοσυνέλευση, στην οποία πλειοψηφεί η Αριστερά, έχει τον τελευταίο λόγο στη νομοθετική διαδικασία. Θα μπορεί όμως να δημιουργεί προσκόμματα στο κυβερνητικό έργο.

Στις 3 Οκτωβρίου αποβλήθηκε από την Όπερα γυναίκα, γιατί αρνήθηκε να βγάλει το νικάμπ με το οποίο κάλυπτε το πρόσωπό της, παραβιάζοντας έτσι το νόμο του 2011 που απαγορεύει στις μουσουλμάνες να καλύπτουν το πρόσωπό τους σε δημόσιους χώρους.

γ. Ισπανία

Παρά τη δικαστική απαγόρευση, διεξήχθη στις 9 Νοεμβρίου το ανεπίσημο δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία της Καταλωνίας που είχε προκηρύξει ο Καταλωνός πρωθυπουργός κ. Αρτούρ Μας. Συμμετείχαν 2.385.290 Καταλανοί, σε σύνολο 6,5 εκατ., από τους οποίους το 80.7% ψήφισε υπέρ της ανεξαρτησίας, το 10% για τη δημιουργία κρατιδίου σε μια ομόσπονδη Ισπανία και το 4,5% για παραμονή στην ισχύουσα κατάσταση (status quo).

Ο Ισπανός πρωθυπουργός χαρακτήρισε το δημοψήφισμα ως απόλυτη χρεωκοπία των αυτονομιστών, λόγω της μικρής συμμετοχής, ενώ η Δικαιοσύνη άσκησε ποινική δίωξη σε βάρος του Καταλωνού πρωθυπουργού κ. Αρτούρ Μας.

δ. Γερμανία

Η κ. Μέρκελ απέρριψε, με δήλωσή της στις 22 Νοεμβρίου, την ιδέα να αναγνωρίσει η χώρα της την Παλαιστίνη ως κράτος, υποστηρίζοντας ότι Παλαιστίνιοι και Ισραήλ θα πρέπει να βρουν μόνοι τους τη λύση.

Σύμφωνα με το περιοδικό Spiegel, η κ. Μέρκελ ανησυχεί σφόδρα για την ενίσχυση της ρωσικής επιρροής στα Βαλκάνια, αλλά την πιθανή διάχυση της ουκρανικής κρίσης στη Μολδαβία, τη Γεωργία και τη Σερβία.

Ο Υπουργός Εσωτερικών δήλωσε στις 22 Νοεμβρίου ότι περισσότεροι από 550 Γερμανοί έχουν ενταχθεί στις τάξεις των τζιχαντιστών.

Η κ. Μέρκελ δήλωσε, κατά την επίσκεψή της στην Πολωνία στις 20 Νοεμβρίου ότι «η ασφάλεια στην Ευρώπη, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, δεν μπορεί να εξασφαλιστεί χωρίς τη Ρωσία».

5. ΗΠΑ

Στις ενδιάμεσες εκλογές που διεξήχθησαν στις 4 Νοεμβρίου, οι Ρεπουμπλικανοί κέρδισαν την πλειοψηφία στη Βουλή με 52 έδρες έναντι 44 των δημοκρατικών και διεύρυναν τη δύναμή τους στη Βουλή των Αντιπροσώπων από 129 σε 242 έδρες έναντι 178 των Δημοκρατικών. Στις εκλογές συμμετείχε το 36% των ψηφοφόρων έναντι του 58,5%, που είχε ψηφίσει στις προεδρικές εκλογές.

Το αποτέλεσμα αυτό δίνει τη δυνατότητα στους Ρεμπουπλικανούς να διαμορφώσουν την πολιτική ατζέντα της χώρας κατά τα επόμενα δύο χρόνια και να αυξήσουν τις πιθανότητες για νίκη και στις προεδρικές εκλογές.

Ο ΥΕΘΑ κ. Χέϊγκελ ανακοίνωσε στις 14 Νοεμβρίου ότι οι επενδύσεις για το αμερικανικό πυρηνικό οπλοστάσιο θα αυξηθούν κατά 10% ετησίως, για την επόμενη πενταετία.

Το μέλος του Κογκρέσου κ. Γουίλσον, δήλωσε στις 25 Οκτωβρίου ότι η Χαμάς μπορεί να στείλει φορείς έμπολα στις ΗΠΑ μέσω Μεξικού, προκαλώντας ανησυχία στους πολίτες.

6. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Στις 16 Σεπτεμβρίου επικυρώθηκε από την ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Ουκρανίας και το Κοινοβούλιο του Κιέβου ψήφισε δύο νομοσχέδια. Με το ένα παραχωρείται διευρυμένη ανεαρτησία στις ρωσόφωνες περιοχές της Αν. Ουκρανίας και με το άλλο δίδεται αμνηστία σε όσους ενεπλάκησαν στις ένοπλες συγκρούσεις.

Στις 26 Σεπτεμβρίου ο κ. Πούτιν ζήτησε με επιστολή του από τον πρόεδρο της Κομισιόν κ. Μπαρόζο θεμελιώδεις αλλαγές στην παραπάνω συμφωνία, υποστηρίζοντας ότι βλάπτει νόμιμα και ζωτικά συμφέροντα της Ρωσίας.

Την 1η Οκτωβρίου η ΕΕ αποφάσισε τη συνέχιση των κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας, γιατί διαπιστώθηκε ότι δεν τηρείται εξ ολοκλήρου η συμφωνία κατάπαυσης του πυρός.

Στις 26 Οκτωβρίου διεξήχθησαν εκλογές στις οποίες προσήλθε το 70% των ψηφοφόρων. Πρώτο ανεδείχθη το κόμμα του πρωθυπουργού κ. Γιάτσενιουκ με 21,6% και δεύτερο του προέδρου κ. Ποροσένκο με 21,5%.

Στις 30 Οκτωβρίου Ρωσία και Ουκρανία κατέληξαν σε συμφω-

νία για το φυσικό αέριο, χάρη στη μεσολάβηση της ΕΕ.

Η συμφωνία αυτή εξασφαλίζει και τον ασφαλή εφοδιασμό των χωρών-μελών της ΕΕ για τον επερχόμενο χειμώνα.

Στις 2 Νοεμβρίου διεξήχθησαν εκλογές από τους αυτονομιστές στις ρωσόφωνες περιοχές της Αν. Ουκραίας, που ανέδειξαν ως πρόεδρο με 79% τον ηγέτη των αυτονομιστών κ. Ζαχαρτσένκο.

Παρά την εκεχειρία οι συγκρούσεις στις Αν. Περιοχές συνεχίζονται με τη μια πλευρά να κατηγορεί την άλλη ως υπεύθυνη για την παραβίαση της συμφωνίας. Μάλιστα στις 12 Νοεμβρίου συνήλθε εκτάκτως το ΣΑ/ΟΗΕ, κατόπιν αιτήματος των ΗΠΑ, για να εξετάσει τις καταγγελίες για αποστολή ενισχύσεων από τη Ρωσία, η οποία όμως το διαψεύδει. Οι απώλειες από την αρχή της κρίσης μέχρι σήμερα ανέρχονται σε 4.370 νεκρούς και 9.921 τραυματίες.

Στις 15 Νοεμβρίου η κ. Μέρκελ δήλωσε στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής της G20 ότι η ΕΕ ενδέχεται να επεκτείνει τις οικονομικές κυρώσεις που έχει επιβάλει στη Ρωσία.

Στις 18 Νοεμβρίου ο κ. Πούτιν απέρριψε αίτημα του κ. Ποροσένκο για να συναντηθούν και του συνέστησε να συνομιλήσει με τους αυτονομιστές για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Στις 20 Νοεμβρίου επισκέφθηκε το Κίεβο ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπάϊτεν, ο οποίος κάλεσε τον κ. Πούτιν να σεβαστεί τα συμφωνηθέντα.

Στις 21 Νοεμβρίου το Αμερικανικό Πεντάγωνο, ανακοίνωσε ότι ο αμερικανικός στρατός παρέδωσε στον ουκρανικό 3 ραντάρ εντοπισμού όπλων και ότι θα παραδώσει τις επόμενες εβδομάδες άλλα 17.

Η κρίση θα συνεχιστεί, χωρίς όμως μετωπικές συγκρούσεις, μέχρις ότου ο κ. Πούτιν εξασφαλίσει όλα όσα έχει ζητήσει για τις ρωσόφωνες ανατολικές επαρχίες, παίζοντας οσάκις χρειασθεί το ενεργειακό χαρτί. Η κατάσταση αυτή θα αναγκάσει τους δυτικούς να επισπεύσουν τις ενέργειές τους για την εξασφάλιση των πηγών ενεργείας και μία από αυτές θα είναι τα κοιτάσματα της Κύπρου και του Ισραήλ στην Αν. Μεσόγειο.

7. ΡΩΣΣΙΑ

Η αντιπαράθεση για την Ουκρανία έχει προκαλέσει σοβαρή κρίση στις σχέσεις της Ρωσίας με τις ΗΠΑ και την ΕΕ, η οποία αποτυπώθηκε και με την ψυχρότητα με την οποίαν αντιμετώπισαν οι Δυτικοί ηγέτες τον κ. Πούτιν τόσο στην Ευρωασιατική Σύνοδο Κορυφής στο Μιλάνο τον Οκτώβριο όσο και κατά τη Σύνοδο των G20 στην Αυστραλία το Νοέμβριο.

Την επιδείνωση των σχέσεων της Ρωσίας με τη Δύση αντανακλούν και οι 400 αναχαιτίσεις ρωσικών αεροσκαφών από νατοϊκά στον Ατλαντικό, τη Μαύρη Θάλασσα και τη Βαλτική, σύμφωνα με δήλωση του ΓΓ/ΝΑΤΟ κ. Στόλτενμπερκ στις 20 Νοεμβρίου.

Ο ΥΠΕΞ κ. Λαβρώφ :

- Ανακοίνωσε στις 28 Σεπτεμβρίου τον εκσυγχρονισμό του πυρηνικού οπλοστασίου της χώρας.
- Σε συνέντευξή του σε ρωσικό κανάλι υπογράμμισε ότι οι ρωσοαμερικανικές σχέσεις χρειάζονται επαναφορά, αναφερόμενος στην προσπάθεια του κ. Ομπάμα, που ξεκίνησε στην αρχή της πρώτης θητείας του, για τη βελτίωση των διμερών σχέσεων, η οποία υπονομεύτηκε από διάφορες αντιπαραθέσεις και κυρίως την ουκρανική κρίση.

ΗΠΑ και Ρωσία έχουν συνειδητοποιήσει ότι η μία έχει την ανάγκη της άλλης για την αντιμετώπιση των παγκόσμιων προβλημάτων και γι΄αυτό θα βρίσκουν τρόπους να συνεργάζονται μέσα από τις αντιπαραθέσεις τους, αποκλειομένης μιας θερμής αναμέτρησης.

8. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ισλαμικό Κράτος

Οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί ανέκοψαν την προέλαση των τζιχαντιστών, οι οποίοι άρχισαν να υποχωρούν στο Ιράκ, αλλά και να εγκαταλείπουν συνοικίες της πολιορκούμενης κουρδικής πόλεως Κομπάνι στο Β.Ιράκ τις οποίες είχαν καταλάβει. Σε αντίδραση συνεχίζουν τις εκτελέσεις, τους βασανισμούς και τους αποκεφαλισμούς τους οποίους παρουσιάζουν στο διαδίκτυο προκαλώντας τη φρίκη. Στις 3 Δεκεμβρίου αποκεφάλισαν τον Βρετανό Άλαν Χένιγκ και στις 16 Νοεμβρίου έδωσαν στη δημοσιότητα video με τον ομαδικό αποκεφαλισμό 17 ομήρων. Στη Συρία από τον Ιούνιο έχουν εκτελεστεί 1.500 άτομα.

Στις 13 Νοεμβρίου ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ των ΗΠΑ Στρατηγός κ. Ντέμσεϊ μιλώντας στο Κογκρέσο ανέφερε ότι το Ιράκ θα χρειαστεί 80.000 αξιόμαχους στρατιώτες για να ανακαταλάβει τα εδάφη που ελέγχουν οι τζιχαντιστές.

Σύμφωνα με δημοσίευμα των New York Times, οι ΗΠΑ έχουν εκπονήσει σχέδιο για την εξόντωση των τζιχαντιστών στο Ιράκ, το οποίο προβλέπει :

- Σε πρώτη φάση, βομβαρδισμό από τις αεροπορικές δυνάμεις των θέσεών τους με στόχο του περιορισμό τους μόνο στις πόλεις που ελέγχουν και την αποδυνάμωσή τους δια της διακοπής των γραμμών ανεφοδιασμού τους και
- Σε δεύτερη φάση, ανάληψη επιθετικών επιχειρήσεων από τον ιρακινό στρατό και τους Κούρδους μαχητές (Πεσμεργκά). Για το σκοπό αυτό μάλιστα εκπαιδεύονται τρεις Μεραρχίες του ιρανικού στρατού από αμερικανούς στρατιωτικούς συμβούλους.

Για τη Συρία δεν αναφέρει κάτι, αλλά, ως γνωστόν, για αυτή ισχύει το στρατηγικό δόγμα του κ. Ομπάμα, το οποίο προβλέπει αεροπορικούς βομβαρδισμούς, χωρίς συνεργασία με τον κ. Άσαντ και χορήγηση βοηθείας για τον εξοπλισμό και την εκπαίδευση των μετριοπαθών ανταρτών.

Εάν υλοποιηθεί το σχέδιο των ΗΠΑ οι τζιχαντιστές θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν το Ιράκ και να αποσυρθούν στη Συρία στην οποία έχουν τις βάσεις τους και ελέγχουν μεγάλες περιοχές. Αυτό θα καταστήσει ακόμη πιο δυσχερή την εξόντωση του Ισλαμικού Κράτους, γιατί οι δυνάμεις της αντιπολιτεύσεως όσο και αν εξοπλιστούν και εκπαιδευτούν δεν θα καταφέρουν να νικήσουν τους τζιχαντιστές οι οποίοι είναι φανατισμένοι και αποφασισμένοι να θυσιαστούν. Επομένως ο

μόνος γρήγορος και αποτελεσματικός τρόπος για την εξόντωσή τους, όσο η Τουρκία δεν αποφασίζει να επέμβει δυναμικά, είναι η συνεργασία με τον Άσαντ και η χρησιμοποίηση του συριακού στρατού σε συνδυασμό με τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Μόνο με τους βομβαρδισμούς και χωρίς άμεσες χερσαίες επιχειρήσεις από ισχυρές δυνάμεις το Ισλαμικό Κράτος όχι μόνο δεν θα εξοντωθεί, αλλά θα κερδίσει και χρόνο για να εδραιώσει ακόμη περισσότερο την κυριαρχία του. Οι ΗΠΑ θα κληθούν σύντομα να επιλέξουν είτε τη συνεργασία με τον Άσαντ, είτε το χειρότερο σενάριο, που όλοι απεύχονται, δηλαδή την επέμβαση και με χερσαίες δυνάμεις, οι οποίες θα έχουν να αντιμετωπίσουν όχι μόνο τους τζιχαντιστές, αλλά και το συριακό στρατό.

β. Συρία

Οι δυνάμεις του προέδρου Άσαντ, εκμεταλλευόμενες την διαμάχη των μετριοπαθών αντικαθεστωτικών και ισλαμιστών ανακατέλαβαν αρκετά εδάφη.

Ο πρόεδρος κ. Άσαντ εξακολουθεί να ζητά τη συνεργασία με τη Διεθνή Κοινότητα για την αντιμετώπιση των τζιχαντιστών, αλλά οι ΗΠΑ την αρνούνται.

Από τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς σκοτώθηκαν μέχρι τώρα 910 άτομα από τα οποία 785 τζιχαντιστές.

γ. Ιράκ

Ο Ταξίαρχος Χαλγκόρντ, εκπρόσωπος των πεσμεργκά δήλωσε στις 22 Νοεμβρίου, ότι ειδικές τουρκικές δυνάμεις εκπαιδεύουν μαχητές πεσμεργκά στο Β.Ιράκ.

Στις 11 Νοεμβρίου η Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες ανακοίνωσε ότι περίπου 13,6 εκατ. άνθρωποι έχουν εκτοπιστεί, λόγω των ενόπλων συγκρούσεων, από το Ιράκ και τη Συρία, με πολλούς από αυτούς να μην έχουν ούτε στέγη, ούτε τροφή.

Στις 7 Νοεμβρίου ο κ. Ομπάμα ενέκρινε την ανάπτυξη έως και 1.500 στρατιωτικών στο Ιράκ ως συμβούλων και εκπαιδευτών.

δ. Παλαιστινιακό

Την 1η Οκτωβρίου συναντήθηκανν στο Λευκό Οίκο ο κ. Ομπάμα με τον κ. Νετανιάχου. Ο ισραηλινός πρωθυπουργός του έθεσε το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, αλλά ο αμερικανός πρόεδρος προέβαλε το Παλαιστινιακό, τονίζοντας το δράμα του θανάτου παιδιών, την ανοικοδόμηση της Γάζας και την οικοδόμηση βιώσιμης ειρήνης.

Την ίδια ημέρα το Ισραήλ ανακοίνωσε την κατασκευή μεγάλου οικιστικού συγκροτήματος σε διαφιλονικούμενη συνοικία της Αν.Ιερουσαλήμ. Την ενέργεια αυτή του Ισραήλ επέκριναν οι ΗΠΑ, ο ΟΗΕ και το μεγαλύτερο μέρος της Διεθνούς Κοινότητος. Η Βρετανία και η Σουηδία αναγνώρισαν το Παλαιστηνιακό κράτος, το Γαλλικό Κοινοβούλιο θα ψηφίσει στις 2 Δεκεμβρίου, ενώ αναμένεται και η αναγνώριση από Δανία και Φιλανδία.

Η συνέχιση των εποικισμών και η απαίτηση των υπερορθόδοξων εβραίων να κατεδαφιστεί το Αλ Ακσά, τρίτο στη σειρά ιερότερο μέρος για το Ισλάμ, για να οικοδομηθεί στην ίδια θέση ο ναός του Σολομώντα, έχει ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων και φονικών επιθέσεων. Πολλοί μάλιστα πιστεύουν ότι αυτά είναι τα πρώτα δείγματα της τρίτης Ιντιφάντα (πρώτη 1987-1991 με θύματα 1.200 Παλαιστινίους και 160 Ισραηλινούς εκ των οποίων 60 στρατιώτες. Δεύτερη 2000-2005 με θύματα 3.200 Παλαιστινίους και 950 Ισραηλινούς).

ε. Ιράν

Στις 24 Νοεμβρίου, λίγες ώρες πριν εκπνεύσει η συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμά του, το Ιράν και η ομάδα 5+1 (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Βρετανία, Γαλλία και Γερμανία) συμφώνησαν την παράταση της ισχύος της μέχρι τις 30 Ιουνίου 2015.

Οι προοπτικές για μια τελική συμφωνία δεν είναι καθόλου αισιόδοξες, γιατί ο κ. Ομπάμα θα βρεθεί με δεμένα τα χέρια, αφού το Κογκρέσο θα ελέγχεται από τους Ρεπουμπλικανούς.

9. ΑΣΙΑ

α. Αφγανιστάν

Στις 28 Σεπτεμβρίου, ύστερα από παρέμβαση του κ. Ομπάμα, οι δύο αντίπαλοι των προεδρικών εκλογών αποφάσισαν να μοιραστούν την εξουσία. Ο κ. Γκόνι ανακηρύχθηκε πρόεδρος και ο κ. Αμπντουλάχ ανέλαβε τα καθήκοντα του πρωθυπουργού.

β. Κίνα

Η Κίνα πέτυχε την υιοθέτηση του σχεδίου της για τη δημιουργία Ζώνης Ελευθέρου Εμπορίου Ασίας-Ειρηνικού κατά τη Σύνοδο Κορυφής Οικονομικής Συνεργασίας Ασίας-Ειρηνικού στις 10 Νοεμβρίου στο Πεκίνο, στην οποία συμμετείχαν ο κ. Ομπάμα, ο κ. Πούτιν, ο Ιάπωνας πρωθυπουργός κ. Άμπε και άλλοι διεθνείς ηγέτες.

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις στο Χονγκ Κόνγκ που ξεκίνησαν στις 28 Σεπτεμβρίου, με αφορμή την απόφαση του Πεκίνου, να εκλεγεί το 2017 ο επόμενος κυβερνήτης με καθολική ψηφοφορία αλλά από λίστα που θα έχει καταρτίσει το Πεκίνο.

γ. Βόρειος Κορέα

Στις 15 Οκτωβρίου άρχισαν συνομιλίες μεταξύ Νοτίου και Βορείου Κορέας σε επίπεδο ανωτέρων στρατιωτικών αξιωματούχων που είναι οι πρώτες ύστερα από επτά χρόνια.

Στις 3 Νοεμβρίου η Βόρειος Κορέα αποφάσισε, ύστερα από 11 χρόνια, να προσκαλέσει τον εκπρόσωπο ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ΕΕ να την επισκεφθεί το Μάρτιο 2015.

10.ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ - ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Η πρόεδρος κ. Ρούσεφ επανεξελέγη για δεύτερη θητεία, επικρατώντας με διαφορά 3,2% του αντιπάλου της στις εκλογές που έγιναν στις 26 Οκτωβρίου.

Επισκευθείτε την Ιστοσελίδα του Ινστιτούτου στην διεύθυνση www.elisme.gr

ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
Βενιζέλου 60, ΞΑΝΘΗ 67100. Τηλέφωνο/FAX: 25410-25425 , e-mail: eaasxanthis@gmail.com , www.eaasxanthis.gr
Ξάνθη 27 Οκτ 2014

ΘΕΜΑ: **Διεξαγωγή Ημερίδας από το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ με Θέμα**: **"Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον της Ελληνικής Θράκης"**, στην Κομοτηνή 24 Οκτ και την Ξάνθη 25 Οκτ 2014 (Ευχαριστήριο- Διαπιστώσεις)

Το Παράρτημα της Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού (ΕΑΑΣ) Ν. Ξάνθης, ως συνδιοργανωτής και οικοδεσπότης της παραπάνω ημερίδας, του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ, μετά την ολοκλήρωση της και την επιτυχία των σκοπών της, που ήταν η ρεαλιστική, επιτόπια ενημέρωση τόσο των Φορέων όσο και των Κατοίκων της Θράκης, καθώς και η εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων, αλλά και συγκεκριμένων προτάσεων, για την συντονισμένη λήψη των αναγκαίων/ νόμιμων μέτρων, (σε εφαρμογή της συνθήκης Λωζάνης, κλπ), για την οριστική αποτροπή της διαρκώς αυξανόμενης τάσης της Τουρκίας, που επιχειρεί, μέσω του Γενικού Προξενείου της στην Κομοτηνή, αλλά και των εντόπιων οργάνων του, να επεμβαίνει με παράνομο, πέρα από κάθε αρχή δικαίου,-προκλητικό και ταυτόχρονα επικίνδυνο τρόπο, στις εσωτερικές υποθέσεις της Ελληνικής Πολιτείας ειδικότερα στη Θράκη (αλλά και στο εξωτερικό και αλλού), που στοχεύουν στην χαλιναγώγηση και τον εκτουρκισμό των Ελλήνων συμπατριωτών μας της Μουσουλμανικής Μειονότητας,

Ευχαριστεί Θερμά,

Τους 350 και πλέον κατοίκους στην ΚΟΜΟΤΗΝΗ, καθώς και τους 260 και πλέον κατοίκους, Χριστιανούς και Μουσουλμάνους, από την τοπική Κοινωνία της Ξάνθης και & των γειτονικών περιοχών, οι οποίοι, αν και ήταν Σάββατο και παρά τη συνεχή βροχόπτωση, προσήλθαν και παρακολούθησαν με μεγάλη προσοχή τις 6 εξειδικευμένες εισηγήσεις της ημερίδας, συνολικής διάρκειας πλέον των 4 ωρών στο Δημοτικό Αμφιθέατρο της Πόλης, καταδεικνύοντας έμπρακτα το ενδιαφέρον τους, για τα σοβαρά θέματα της ημερίδας που εστίαζαν κυρίως στις διαχρονικές αστοχίες, όπως αποδείχτηκε εκ των αποτελεσμάτων, του Ελληνικού Κράτους και των Τοπικών Φορέων του, που πολλές φορές, ενεργούσαν και ενεργούν, αυτοσχεδιάζοντας στη Θράκη μας. Όσες Τοπικές Αρχές και Φορείς, ανταποκρίθηκαν στην Πρόσκληση μας και παρευρέθησαν. Συγκεκριμένα: το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Ξάνθης και Περιθεωρίου, κκ Παντελεήμονα, το Στρατηγό Διοικητή Δ' Σ. Στρατού, Αντγο κ Χρήστο Χαλκίδη, που προσήλθε με τον Υποδιοικητή Υπτγο κ. Ιωσήφ Μαυράκη και το σύνολο των Ανωτάτων Αξιωματικών της Ξάνθης, τον εκπρόσωπο του Δημάρχου Ξάνθης, Αντιδήμαρχο κ. Απόστολο Αγκόρτσα, τους τέως Βουλευτές κκ Γεώργιο Παυλακάκη και Παναγιώτη Σγουρίδη, τον πρώην Δήμαρχο Ξάνθης κ. Μιχαήλ Στυλιανίδη, τον εκπρόσωπο του Βουλευτή κ Αλέξανδρου Κοντού, τους εκπροσώπους ΑΔ Ξάνθης και ΠΥ Ξάνθης, την Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης κα Κυριακή Κιούση- Σιούτη, όπως και όλους τους Συλλόγους – Ενώσεις με συναφείς Εθνικούς και Κοινωνικούς σκοπούς. Επίσης τον Διευθυντή της Υπηρεσίας Πολιτικών Υποθέσεων του ΥΠΕΞ στην Ξάνθη, κ. Νικόλαο Πιπερίγκο, ο οποίος παρακολούθησε την ημερίδα στην Κομοτηνή, στις 24 Οκτ 2014

Τους Φορείς και Ιδιώτες που μας συνέδραμαν, με τη δωρεά διάθεση αιθουσών, δημοσίευση διαφημίσεων , τη οικονομική μας ενίσχυση και διάθεση μέσων, για τηνπροετοιμασία της Ημερίδας σε Ξάνθη και Κομοτηνή. Συγκεκριμένα και μεχρονολογική σειρά, τους παρακάτω: Κέντρο Πολιτισμού Δήμου Ξάνθης/Δημοτικό Αμφιθέατρο Ίδρυμα Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (ΚΟΜΟΤΗΝΗ) Δ' Σ. ΣΤΡΑΤΟΥ Εμπορικό Επιμελητήριο Ξάνθης Ν. ΓΑΒΡΙΛΗΣ & ΣΙΑ, Ε.Ε. Τα ΜΜΕ Ξάνθης - Κομοτηνής (Τύπος – Ραδιόφωνα – TV – blogs, κλπ. Ιδιαίτερα το κανάλι ΧΑΝΤΗΙ CHANNEL, για την τηλεοπτική προβολή της εκδήλωσης, (πλην ενός μέσου, στην Ξάνθη (*). Το Παράρτημα της ΕΑΑΣ/Ν. Ξάνθης, πλέον των παραπάνω, αφού μελέτησε διεξοδικά τις ερωτήσεις, τα σχόλια και τις κριτικές που διατυπώθηκαν στη διάρκεια της διεξαγωγής, που σχεδόν στο σύνολό τους ήταν θετικές, συμπληρωματικά παραθέτει για ενημέρωση των αρμοδίων ή και προβληματισμό της κοινής γνώμης, τις ακόλουθες σκέψεις - απορίες: Μεταφέρει την εύλογη απορία και ερωτηματικά, που διατυπώθηκαν από παρόντα Βουλευτή στην Κομοτηνή, αλλά και από άλλους στην Ξάνθη, για τους λόγους και τις τιθέμενες προτεραιότητες στο ατομικό πρόγραμμα, των αιρετών του Κοινοβουλίου και όλων των Βαθμίδων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σε Ξάνθη και στην Κομοτηνή (προσήλθε στο τέλος, ο Αντιπεριφερειάρχης, κ. Μέτιος), που στο σύνολο τους σχεδόν, απείχαν και δεν προσήλθαν, (πλην όσων αναφέρθηκαν παραπάνω), σε μια τέτοια σημαντική ημερίδα, που όλες εισηγήσεις ήταν για τη ΘΡΑΚΗ. Εκφράζει την ίδια απορία για την παράλειψη παρουσίας έστω εκπροσώπων από τις Πρυτανικές Αρχές, τον Περιφερειακό Προϊστάμενο Εκπαίδευσης και Διευθυντές ΔΔΕ-ΔΠΕ, κλπ),αφού μία από τις εισηγήσεις, αφορούσε την Εκπαίδευση των Θρακιωτών Ελλήνων Μουσουλμανοπαίδων της Πατρίδας μας. Διευκρινίζει, ότι ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ, εστάλησαν έγκαιρα σε όλες τις Αρχές και τους Αιρετούς των Ν. Ξάνθης και Κομοτηνής, (Χριστιανούς και Μουσουλμάνους) όπου προφανώς υπήρχε η δυνατότητα, να επιλέξουν την παρακολούθηση της ημερίδας, σε μία από τις δύο (2) πόλεις. Επισημαίνει ότι δεν κάνει εξωτερική πολιτική, που είναι έργο των αρμοδίων Αρχών και θεσμοθετημένων Υπηρεσιών της Πατρίδας, απλά ως αναπόσπαστο κομμάτι της Τοπικής Κοινωνίας, δραστηριοποιείται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του σύμφωνα με την υφισταμένη νομοθεσία και έχει επικεντρωθεί σταδιακά, εδώ και τρεισήμισι (3,5) χρόνια, αρχικά με την εθελοντική συνδρομή μελών του και σταδιακά, σε αγαστή συνεργασία με άλλους Συλλόγους - Ενώσεις με ίδιους ήσυναφείς σκοπούς, σε ποικίλες ενέργειες Κοινωνικής προσφοράς, αλλά και σε άλλες δραστηριότητες για την τόνωση του Εθνικού Φρονήματος, τόσο των Μελών του, όσο και του Ξανθιώτικου και όχι μόνο λαού, που σημειωτέον ανταποκρίθηκε και έχει έμπρακτα αγκαλιάσει τις πρωτοβουλίες, τις οποίες διαρκώς εμπλουτίζουμε, κατόπιν προτάσεων τους. (πχ. τοποθέτηση μεγάλης Σημαίας στο υψ. "Αυγό", για να είναιευκρινώς ορατή από την Ξάνθη, κλπ).

Παρακαλεί, όσους επιθυμούσαν και δεν δυνήθηκαν να θέσουν ερωτήματα στους εισηγητές, λόγω του περιορισμένου χρόνου, να τα απευθύνουν στο ΕΛ.ΙΣ.ΜΕ, με όποιο από τα παρακάτω στοιχεία επικοινωνίας:
Ταχ. Διεύθυνση: Νίκης 11, ΤΚ 105 57, Αθήνα
Τηλέφωνο: 2108211025, FAX: 2108211056
e-mail: elesme@otenet.gr
Ιστοσελίδα: **www. elisme.gr**

Διευκρινίζει, ότι η ίδια Ημερίδα με τους ίδιους εισηγητές (πλην ενός), πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 30 Μαΐου 2014, με συνδιοργανωτές την ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ και το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ(**). Τα πρακτικά έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. (www. elisme.gr). Παρακαλούμε για την ενημέρωση του κοινού. Για το ΤΣ/ Παραρτήματος ΕΑΑΣ Ν. Ξάνθης
Υπτγος ε.α Γεώργιος Γεωργιάδης Πρόεδρος ΤΣ (κιν 6937100910)

Σημειώσεις
* Το συγκεκριμένο μέσο, όχι μόνο δεν δημοσίευσε τα σχετικά ενημερωτικά ΔΕΛΤΙΑ, για την ενημέρωση του κοινού και την προβολή της Ημερίδας, αλλά τουναντίον ,την "πολέμησε", με αυθαίρετες και αστήριχτες επιχειρηματολογίες σοφίσματα,πουεστρέφοντο σε βάρος τόσο των διοργανωτών με ευτελείς υπαινιγμούς, όσο και των καταξιωμένων εισηγητών. Αυτή είναι βέβαια η προσφιλής του μέθοδος,στη στρατευμένη και ανεξήγητη θέση του, που μάλιστα είναι συνήθως με ανώνυμο δημοσίευμα, για την εξυπηρέτηση άγνωστων σε μας και την πλειοψηφία των Κατοίκων της Θράκης, ύπουλων σκοπών.

** Παρακολουθήσαμε την εθνικώς ενδιαφέρουσα ημερίδα των Αθηνών και ζητήσαμε εγγράφως να διεξαχθεί και στη ΘΡΑΚΗ, όπως και συνέβη.

Ἡ σημαία

Πάντα κι ὅπου σ᾽ ἀντικρίζω,
μὲ λαχτάρα σταματῶ,
ὑπερήφανα δακρύζω,
ταπεινὰ σὲ χαιρετῶ.

Δόξα ἀθάνατη στολίζει
κάθε θεία σου πτυχὴ
καὶ μαζί σου φτερουγίζει
τῆς πατρίδος ἡ ψυχῆ.

Ὅταν ξάφνου σὲ χαϊδεύει
τ᾽ ἀγεράκι τ᾽ ἀλαφρό,
μοιάζεις κύμα, ποὺ σαλεύει
μὲ χιονόλευκον ἀφρό.

Κι ὁ σταυρὸς ποὺ λαμπυρίζει
στὴν ψηλή σου κορυφή,
εἶν᾽ ὁ φάρος ποὺ φωτίζει
μίαν ἐλπίδα μας κρυφή.

Σὲ θωρῶ κι ἀναθαρρεύω
καὶ τὰ χέρια μου χτυπῶ,
σὰν ἁγία σὲ λατρεύω,
σὰ μητέρα σ᾽ ἀγαπῶ.

Κι ἀπ᾽ τὰ στήθη μου ἀνεβαίνει
μία χαρούμενη φωνή:
«Νἆσαι πάντα δοξασμένη,
ὦ Σημαία γαλανή!»

Ιωάννης Πολέμης

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940